

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	I <i>Usnesení, doporučení a stanoviska</i>	
	USNESENÍ	
	Evropský parlament	
	ZASEDÁNÍ 2008–2009	
	Dílčí zasedání od 18. do 19. února 2009	
	Zápis z tohoto zasedání byl zveřejněn v Úř. věst. C 202 E, 27.8.2009	
	PŘIJATÉ TEXTY	
	Středa 18. února 2009	
2010/C 76 E/01	Humanitární pomoc pásmu Gazy Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. února 2009 o humanitární pomoci pásmu Gazy	1
	Čtvrtek 19. února 2009	
2010/C 76 E/02	Zvláštní místo pro děti v rámci vnější činnosti EU Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o zvláštním místě pro děti v rámci vnější činnosti EU (2008/2203(INI))	3
2010/C 76 E/03	Uplatňování směrnice 2002/14/ES, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o uplatňování směrnice 2002/14/ES, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství (2008/2246(INI))	11
2010/C 76 E/04	Sociální ekonomika Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o sociální ekonomice (2008/2250(INI))	16

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 76 E/05	Duševní zdraví Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o duševním zdraví (2008/2209(INI))	23
2010/C 76 E/06	Národní akční plány pro energetickou účinnost: první hodnocení Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 ke sledování národních akčních plánů pro energetickou účinnost: první hodnocení (2008/2214(INI))	30
2010/C 76 E/07	Aplikovaný výzkum v oblasti společné rybářské politiky Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o aplikovaném výzkumu v oblasti společné rybářské politiky (2008/2222(INI))	38
2010/C 76 E/08	Evropský pracovní průkaz poskytovatelů služeb Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o vytvoření evropského profesního průkazu pro poskytovatele služeb (2008/2172(INI))	42
2010/C 76 E/09	Postup Společenství v oblasti lovu velryb Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o postupu Společenství v oblasti lovu velryb (2008/2101(INI))	46
2010/C 76 E/10	Účast Společenství v Evropské audiovizuální observatoři Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o účasti Společenství v Evropské audiovizuální observatoři (2008/2179(INI))	49
2010/C 76 E/11	Údajné využití evropských zemí ze strany CIA pro převoz a nezákonné zadržování vězňů Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o údajném využití evropských zemí ze strany CIA pro převoz a nezákonné zadržování vězňů	51
2010/C 76 E/12	Výroční zpráva (2007) o hlavních hlediscích a strategických rozhodnutích SZBP Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o výroční zprávě Rady pro Evropský parlament o hlavních hlediscích a strategických rozhodnutích Společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) za rok 2007 předložené Evropskému parlamentu v souladu s oddílem G bodem 43 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 (2008/2241(INI))	54
2010/C 76 E/13	Evropská bezpečnostní strategie a EBOP Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o Evropské bezpečnostní strategii a EBOP (2008/2202(INI))	61
2010/C 76 E/14	Úloha NATO v bezpečnostní struktuře EU Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o úloze NATO v bezpečnostní struktuře EU (2008/2197(INI))	69
2010/C 76 E/15	Barcelonský proces: Unie pro Středomoří Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o Barcelonském procesu: Unii pro Středomoří (2008/2231(INI))	76

Středa 18. února 2009

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

USNESENÍ

EVROPSKÝ PARLAMENT

Humanitární pomoc pásma Gazy

P6_TA(2009)0057

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. února 2009 o humanitární pomoci pásma Gazy

(2010/C 76 E/01)

Evropský parlament,

- s ohledem na svá předchozí usnesení o Gaze, zejména na usnesení ze dne 16. listopadu 2006 o situaci v pásma Gazy ⁽¹⁾, dne 11. října 2007 o humanitární situaci v Gaze ⁽²⁾, dne 21. února 2008 o situaci v Gaze ⁽³⁾ a dne 15. ledna 2009 o situaci v pásma Gazy ⁽⁴⁾,
  - s ohledem na rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 242 ze dne 22. listopadu 1967 (S/RES/242), č. 338 ze dne 22. října 1973 (S/RES/338) a č. 1860 ze dne 8. ledna 2009 (S/RES/1860),
  - s ohledem na čtvrtou Ženevskou úmluvu ze dne 12. srpna 1949 o ochraně civilních osob za války,
  - s ohledem na plán rychlé reakce Úřadu OSN pro palestinské uprchlíky na Blízkém východě (UNRWA), jež má obnovit základní služby pro uprchlíky v pásma Gazy (leden–září 2009),
  - s ohledem na čl. 103 odst. 2 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že konflikt v pásma Gazy dále zhoršil humanitární krizi v oblasti, která již dosáhla nelidské úrovně a vzhledem k tomu, že 88 % obyvatelstva pásma Gazy je závislých na potravinové pomoci,
- B. vzhledem k tomu, že hraniční přechody do a z pásma Gazy jsou již 18 měsíců uzavřeny, vzhledem k tomu, že embargo na pohyb osob a zboží brání v poskytování humanitární pomoci obyvatelstvu, a vzhledem k tomu, že množství zboží, které je povoleno dovážet do pásma Gazy nedostačuje ani k uspokojení základních humanitárních potřeb,
- C. vzhledem k tomu, že klíčové veřejné služby v pásma Gazy se potýkají s vážným nedostatkem základních materiálů potřebných k jejich fungování a vzhledem k tomu, že nedostatek léků a paliva v nemocnicích ohrožuje i nadále životy Palestinců,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 314 E, 21.12.2006, s. 324.

⁽²⁾ Úř. věst. C 227 E, 4.9.2008, s. 138.

⁽³⁾ Přijaté texty P6_TA(2008)0064.

⁽⁴⁾ Přijaté texty P6_TA(2009)0025.

Středa 18. února 2009

- D. vzhledem k tomu, že agentura UNRWA a Světový potravinový program OSN hrají klíčovou úlohu při poskytování základního zboží obyvatelstvu pásma Gazy za plné podpory mezinárodního společenství, vzhledem k tomu, že část humanitární potravinové pomoci, která má zlepšit životní podmínky v této oblasti, se znehodnotila v důsledku překážek, s nimiž se potýká dodavatelský řetězec a vzhledem k tomu, že Hamás ve dnech 3. a 5. února 2009 zabavil stovky potravinových balíčků a tisíce příkrývek určených pro civilní osoby v Gaze, jež byly vráceny poté, co agentura UNRWA pozastavila veškerý dovoz pomoci do pásma Gazy,
- E. vzhledem k tomu, že značná finanční podpora Evropské unie poskytovaná Palestincům významně přispívá k úsilí zamezit humanitární katastrofě v pásmu Gazy a vzhledem k tomu, že Unie přes všechny překážky pokračuje v poskytování humanitární pomoci,
- F. vzhledem k tomu, že dne 2. března 2009 se v Sharm El Sheikhu uskutečnila mezinárodní konference na podporu palestinského hospodářství při obnově Gazy,
1. je si vědom utrpení palestinského obyvatelstva v pásmu Gazy a vyzývá k poskytnutí zvýšené, okamžité a nerušené humanitární pomoci tomuto obyvatelstvu, neboť jde o morální povinnost a je nutné poskytovat ji bez jakýchkoli podmínek a omezení; vyzývá izraelské orgány, aby umožnily nepřetržitý a odpovídající tok humanitární pomoci, která zahrnuje materiál pro agenturu UNRWA a další agentury OSN a mezinárodní agentury nezbytný pro plnění jejich povinností a který uspokojí potřeby obyvatelstva;
  2. znovu vyzývá k ukončení blokády pásma Gazy v souladu s Dohodou o pohybu a přístupu ze dne 15. listopadu 2005, k okamžitému a trvalému znovuotevření hraničních přechodů pro osoby i zboží a k předcházení pašování zbraní a střeliva a ilegálnímu obchodování s nimi;
  3. vyzývá k provedení podrobného posouzení škod, jež utrpělo pásmo Gazy, a důkladného vyhodnocení potřeb zdejšího obyvatelstva, která by mohla být použita jako východisko pro plány na obnovu;
  4. vyzývá k finanční, hospodářské a sociální obnově pásma Gazy, která představuje základní faktor bezpečnosti v tomto regionu; připomíná, že pomoc by měla v souladu se závazky mezinárodního společenství a Unie zahrnovat platby v hotovosti na pokrytí odměn za práci, důchodů a příspěvků pro nejzranitelnější osoby a rodiny, a vyzývá izraelské orgány, aby nebránily bankovním převodům finančních prostředků;
  5. s ohledem na mezinárodní konferenci na podporu palestinského hospodářství při obnově Gazy, jež se uskutečnila dne 2. března 2009 v Sharm El Sheikhu, se mimo jiné domnívá, že jakákoli udržitelná politika obnovy a rozvoje pásma Gazy potřebuje trvalé příměří, jež by bylo podpořeno znovuzahájením seriózních mírových jednání mezi Izraelci a Palestinci spolu s procesem palestinského národního usmíření;
  6. znovu zdůrazňuje, že finanční podpora Unie pro Palestince by neměla být znehodnocována neustálým ničením, jež mezi evropskou veřejností snižuje podporu projektů obnovy;
  7. vyzývá Komisi, aby vypracovala komplexní přehled a vyhodnocení středně- a dlouhodobých perspektiv projektů obnovy v pásmu Gazy financovaných Uní v rámci mechanismu PEGASE (Palestínsko-evropský mechanismus pro řízení socio-ekonomické pomoci) a ECHO (oddělení Komise pro humanitární pomoc) a jejich dopadu na rozpočet; naléhavě vyzývá ostatní dárcy, aby na výše uvedené mezinárodní konferenci přislíbili pomoc a aby dodrželi závazky, jež přijali na dárcovské konferenci v Paříži dne 17. prosince 2007;
  8. opakovaně zdůrazňuje, že okruh 4 rozpočtu Evropské unie trpí soustavným nedostatkem prostředků a že závazek poskytnout Gaze dodatečnou pomoc by neměl být financován na úkor ostatních politik; zdůrazňuje také, že dodatečné finanční prostředky by mohly být získány jedině prostřednictvím využití veškerých prostředků poskytnutých na základě interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí ze dne 17. května 2006 o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení⁽¹⁾;

(1) Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.

Čtvrtek 19. února 2009

9. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vysokému představiteli pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, vládám a parlamentům členských států, zplnomocněnému velvyslanci Kvartetu na Blízkém východě, prezidentovi Palestinské samosprávy, Palestinské legislativní radě, vládě Izraele a Knesetu.

Zvláštní místo pro děti v rámci vnější činnosti EU

P6_TA(2009)0060

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o zvláštním místě pro děti v rámci vnější činnosti EU (2008/2203(INI))

(2010/C 76 E/02)

Evropský parlament,

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 5. února 2008 nazvané „Zvláštní místo pro děti v rámci vnější činnosti EU“ (KOM(2008)0055),
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 5. února 2008 nazvaný „Děti v nouzových a krizových situacích“ (SEK(2008)0135),
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 5. února 2008 nazvaný „Akční plán Evropské unie o právech dětí ve vnější činnosti“ (SEK(2008)0136),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 9. dubna 2008 nazvané „EU jako globální partner pro rozvoj - Jak urychlit pokrok směrem k dosažení rozvojových cílů tisíciletí“ (KOM(2008)0177),
- s ohledem na závěry Rady ze dne 26. května 2008 nazvané „Prosazování a ochrana práv dítěte v rámci vnější činnosti Evropské unie – rozvojový a humanitární aspekt“,
- s ohledem na závěry Evropské rady ze dne 19. a 20. června 2008,
- s ohledem na pokyny EU ohledně prosazování a ochrany práv dítěte, které přijala Rada v prosinci 2007,
- s ohledem na pokyny EU týkající se dětí a ozbrojeného konfliktu, které přijala Rada v prosinci 2003 a aktualizovala v červnu 2008,
- s ohledem na kontrolní seznam pro začlenění ochrany dětí zasažených ozbrojeným konfliktem do operací v rámci evropské bezpečnostní a obranné politiky (EBOP), který přijala Rada v květnu 2006,
- s ohledem na Úmluvu Organizace spojených národů o právech dítěte, kterou přijalo Valné shromáždění dne 20. listopadu 1989, a její opční protokoly,
- s ohledem na akční program EU týkající se rozvojových cílů tisíciletí, který přijala Rada dne 18. června 2008,
- s ohledem na rezoluci OSN č. 1612 z roku 2005 o dětech a ozbrojeném konfliktu, kterou přijala Rada bezpečnosti OSN na svém 5235. zasedání dne 26. července 2005,

Čtvrtek 19. února 2009

- s ohledem na Úmluvu Mezinárodní organizace práce (ILO) č. 138 o minimálním věku, přijatou dne 26. června 1973 v Ženevě, a Úmluvu č. 182 o zákazu a okamžitých opatřeních k odstranění nejhorsších forem práce dětí, přijatou dne 17. června 1999 v Ženevě,
- s ohledem na Deklaraci tisíciletí OSN přijatou Valným shromážděním dne 8. září 2000,
- s ohledem na závěrečný dokument ze zvláštního zasedání OSN věnovaného dětem, které se konalo v sídle OSN v květnu 2002, nazvaný „Svět vhodný pro děti“,
- s ohledem na studii generálního tajemníka OSN o násilí páchaném na dětech předloženou Valnému shromáždění OSN dne 11. října 2006,
- s ohledem na zprávu „Děti a rozvojové cíle tisíciletí“, připravenou pro OSN Dětským fondem OSN (UNICEF) v prosinci 2007,
- s ohledem na zprávu „Situace dětí ve světě 2008“, zveřejněnou UNICEF v prosinci 2007,
- s ohledem na zprávu o rozvojových cílech tisíciletí v roce 2008 zveřejněnou odborem OSN pro ekonomické a sociální věci v srpnu 2008,
- s ohledem na Pařížské závazky k ochraně dětí před nezákonnými odvody nebo zneužívání ozbrojenými silami či skupinami a na Pařížské zásady a pokyny týkající se dětí spojených s ozbrojenými silami nebo s ozbrojenými skupinami, které přijali ministři a zástupci zemí v Paříži ve dnech 5. a 6. února 2007,
- s ohledem na Africkou chartu práv a blaha dítěte přijatou Organizací africké jednoty v roce 1990, která vstoupila v platnost dne 29. listopadu 1999,
- s ohledem na aktuální znění ⁽¹⁾ Dohody z Cotonou ⁽²⁾, zejména článek 9 o „podstatných prvcích týkajících se lidských práv, demokratických zásad a právního státu a základním prvku týkajícím se dobrého vládnutí“ a článek 26 o „otázkách mládeže“,
- s ohledem na usnesení Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU o právech dětí a dětských vojácích ⁽³⁾ přijaté dne 19. února 2004 v Addis Abebě,
- s ohledem na usnesení Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU o sociálních dopadech dětské práce a strategiích jejího potírání přijaté dne 28. listopadu 2008 v Port Moresby,
- s ohledem na Lisabonskou smlouvu pozměňující Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o založení Evropského společenství, podepsanou v Lisabonu dne 13. prosince 2007, a na konsolidované verze Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie, zejména článek 3 Smlouvy o Evropské unii, který stanoví, že Evropská unie „bojuje proti sociálnímu vyloučení a diskriminaci, podporuje sociální spravedlnost a ochranu, rovnost žen a mužů, mezigenerační solidaritu a ochranu práv dítěte“ a že ve vztazích s okolním světem EU „přispívá k míru, bezpečnosti, udržitelnému rozvoji této planety, k solidaritě a vzájemné úctě mezi národy, volnému a spravedlivému obchodování, vymýcení chudoby a ochraně lidských práv, především práv dítěte“,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 27.

⁽²⁾ Dohoda o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsaná v Cotonou dne 23. června 2000 (Úř. věst. L 317, 15.12.2000, s. 3).

⁽³⁾ Úř. věst. C 26, 29.1.2004, s. 17.

Čtvrtek 19. února 2009

- s ohledem na společné prohlášení Rady a zástupců vlád členských států na zasedání Rady, Evropského parlamentu a Komise k rozvojové politice Evropské unie s názvem „Evropský konsensus“⁽¹⁾, a zejména požadavek, aby byla při provádění rozvojové politiky Společenství prosazována práva dětí,
  - s ohledem na společné prohlášení Rady a zástupců vlád členských států na zasedání Rady, Evropského parlamentu a Komise s názvem „Evropský konsensus o humanitární pomoci“⁽²⁾, a zejména s ohledem na požadavek věnovat zvláštní pozornost dětem a zabývat se jejich konkrétními potřebami,
  - s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, a zejména na její článek 24 o právech dítěte,
  - s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 293/2000/ES ze dne 24. ledna 2000, kterým se přijímá akční program Společenství (program Daphne) (2000–2003), jehož cílem je prevence všech forem násilí páchaného na dětech, mladých lidech a ženách⁽³⁾,
  - s ohledem na politické prohlášení přijaté dne 4. června 2007 na evropském fóru pro práva dítěte v Berlíně, v němž se potvrzuje vůle systematicky zohledňovat práva dítěte ve vnitřních i vnějších politikách Evropské unie,
  - s ohledem na „Rámec pro ochranu, péči a podporu sirotků a zranitelných dětí žijících ve světě s HIV a AIDS“ zveřejněný fórem globálních partnerů v červenci 2004,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 3. července 2003 o obchodování s dětmi a dětskými vojáky⁽⁴⁾,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 5. července 2005 o vykořisťování dětí v rozvojových zemích, se zvláštním důrazem na práci dětí⁽⁵⁾,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 16. ledna 2008 nazvané „Směrem ke strategii EU o právech dítěte“⁽⁶⁾,
  - s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro rozvoj a stanoviska Výboru pro zahraniční věci, Výboru pro kulturu a vzdělávání a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A6-0039/2009),
- A. vzhledem k tomu, že uspokojování práv dětí je klíčové pro jejich individuální životní příležitosti, jakož i pro dosažení pokroku při odstraňování chudoby,
- B. vzhledem k tomu, že kulturní role žen a mužů, které společnost přisuzuje svým dětem, rozhodujícím způsobem určují jejich budoucnost: jejich přístup k potravinám a ke vzdělání, jejich zapojení do pracovního procesu, jejich postavení v navazovaných vztazích a jejich tělesné i duševní zdraví,
- C. vzhledem k tomu, že cíle stanovené v Úmluvě OSN o právech dítěte nejsou z velké části naplňovány,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 25, 30.1.2008, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 34, 9.2.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 74 E, 24.3.2004, s. 854.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 157 E, 6.7.2006, s. 84.

⁽⁶⁾ Přijaté texty, P6_TA(2008)0012.

Čtvrtek 19. února 2009

- D. vzhledem k tomu, že ze 2,2 miliard dětí na světě žije 1,9 miliardy (86 %) dětí v rozvojových zemích a více než 98 % dětí, které zakoušejí extrémní chudobu, žije v rozvojových zemích,
- E. vzhledem k tomu, že každodenně na světě zemře více než 26 000 dětí mladších pěti let, a to většinou z příčin, kterým by bylo možno předejít, a že při zachování současného trendu nebude rozvojový cíl tisíciletí, jímž je snížení dětské úmrtnosti o dvě třetiny, dosažen dříve než v roce 2045,
- F. vzhledem k bodu 9 akčního programu, který přijala 4. světová konference o ženách uskutečněná v Pekingu od 4. do 15. září 1995 a který rovněž představuje prvořadou zásadu, která byla vyhlášována na všech mezinárodních konferencích předchozího desetiletí o právech dítěte,
- G. vzhledem k tomu, že pokud Lisabonskou smlouvu ratifikují všechny členské státy, stane se ochrana práv dítěte zvláštním cílem vnější politiky Unie,
- H. vzhledem k tomu, že Rada pověřila Komisi, aby analyzovala dopad pozitivních podnětů k prodeji produktů vyrobených bez použití práce dětí a aby prozkoumala možnost přijetí dalších opatření týkajících se produktů, které byly vyrobeny za použití nejhorsích forem práce dětí, a podala o nich zprávu,
- I. vzhledem k tomu, že právo dětí na vzdělání je nezpochybnitelné a že vzdělání a odborná příprava hrají významnou úlohu v rámci strategie postupného vymýcení dětské práce,
- J. vzhledem k tomu, že zneužívání dětí k obchodním účelům je hrubým porušováním jejich lidské důstojnosti a odporuje zásadám sociální spravedlnosti,
- K. vzhledem ke klíčové pozici zákazníků nakupujících zboží z rozvojových zemí, neboť mohou odhalit a nezakoupit zboží, které bylo zcela nebo zčásti vyrobeno dětmi, a tím vytvořit přímý a účinný hospodářský tlak,
1. vítá výše zmíněné sdělení Komise nazvané „Zvláštní místo pro děti v rámci vnější činnosti EU“ a doplňující pracovní dokumenty útvarů Komise a rovněž doprovodné závěry Rady jako důležité kroky k vypracování strategie EU pro práva dítěte;
  2. uznává, že orgány EU přikládají právům dětí rostoucí význam, ale zdůrazňuje, že je ještě třeba vynaložit velké úsilí na to, aby byly politické závazky uplatňovány v praxi, a zdůrazňuje, že žádný plán nebude uskutečněn, pokud pro něj nebudou vyčleněny odpovídající finanční prostředky;
  3. zdůrazňuje význam plnění rozvojových cílů tisíciletí za účelem zabezpečení práv dětí a vyzývá členské státy EU, aby plnily své závazky týkající se poskytování přiměřené a předvídatelné finanční pomoci prostřednictvím rozpočtové podpory rozvržené tak, aby byly splněny referenční hodnoty pro rok 2010;
  4. žádá Unii, aby rozhodně usilovala o odstranění všech forem diskriminace dívek (již od početí) a aby poskytla dostatečné zdroje pro boj proti nerovnostem, které z této diskriminace vyplývají;
  5. vítá čtyři hlavní zásady akčního plánu Komise pro práva dětí v rámci vnější činnosti, jež zahrnují holistický a koherentní přístup založený na právech dítěte;
  6. uznává, že přístup vycházející z práv dítěte je založen na normách a zásadách, které jsou stanovené v Úmluvě OSN o právech dítěte, a že je zaměřen na jejich uskutečnění;
  7. žádá, aby Evropské společenství přistoupilo k Evropské úmluvě o lidských právech a k dalším úmluvám, které se týkají uplatňování dětských práv, adopce, sexuálního vykořisťování, dětské práce, ochrany dětí v případě ozbrojených konfliktů a zneužívání dětí;

Čtvrtek 19. února 2009

8. vyzývá Komisi a členské státy, aby prosazovaly uplatňování Úmluvy o právech dítěte a jejích protokolů a aby ještě intenzivněji podporovaly reformy právních systémů třetích zemí zaměřené na ochranu dětí;
9. zdůrazňuje, že jakákoli činnost ve prospěch práv dítěte by měla uznávat prvořadou úlohu rodičů a nejbližších rodinných příslušníků dítěte a také pěstounů nebo osob, jimž je dítě svěřeno, přičemž zvláštní pozornost by měla být věnována lepšímu postavení matek;
10. připomíná však, že dočasné odloučení, představuje-li ochranné opatření, může být v zájmu dítěte, které je ve své rodině v obtížné situaci, zejména v případě psychosociálních nebo psychických problémů rodičů, násilí v rodině, špatného zacházení a pohlavního zneužívání;
11. zdůrazňuje, že je naléhavě třeba věnovat zvláštní pozornost nejzranitelnějším a sociálně vyloučeným děvčatům a chlapcům, včetně zdravotně postižených dětí, migrujících dětí, dětí z menšinových skupin, dětí odloučených od rodiny a bez doprovodu a dětí bez rodičovské péče;
12. zdůrazňuje, že má-li být přístup založený na právech dítěte uveden do praxe, musí EU provést důkladnou analýzu dětských práv, a to nejlépe při přijímání či přezkumu dokumentů týkajících se vnitrostátních, regionálních a tématických strategií, na jejichž základě lze zvolit činnosti a programy zaměřené na otázky dětských práv; v této souvislosti vyzývá Komisi, aby co nejdříve nebo během přezkumů rozvojových programů v polovině období předložila Parlamentu přehled opatření týkajících se dětí a přehled přidělených finančních prostředků;
13. zdůrazňuje, že práva dětí musí být systematicky zařazována do politického dialogu a diskusí o politikách mezi EU a partnerskými zeměmi;
14. vyzývá Komisi, aby vypracovala zprávu, v níž prozkoumá, zda již stávající mezinárodní úmluvy mezi Evropskou unií a třetími zeměmi obsahují právně závaznou doložku o ochraně práv dítěte, a pokud tomu tak není, zda by tato doložka mohla být do příslušných úmluv vložena;
15. domnívá se, že účast dětí musí být v partnerských zemích a na úrovni EU institucionalizována a lépe financována;
16. podporuje posilování stávajících sítí mládežnických a dětských organizací, které představují udržitelné platformy pro zapojování a konzultování dětí, a žádá Komisi, aby tyto sítě systematicky zvala k účasti na diskusích o vnitrostátních strategických dokumentech a podporovala jejich zapojení do rozvoje nástrojů vnitrostátního plánování;
17. vyzývá Komisi, aby partnerským státům pomohla přijímat rozpočty, které budou mít na zřeteli zájmy dětí, a to zejména poskytuje-li Evropská unie rozpočtovou pomoc, a aby vypracovala integrované a komplexní národní akční plány pro děti, které budou mít jasná hodnotící kritéria, měřitelné cíle, časové plány a mechanismy přezkumu a podávání zpráv v oblasti práv dítěte;
18. trvá na tom, aby podpora EU v rámci jejího souhrnného rozpočtu zahrnovala finanční prostředky na budování kapacit příslušných ministerstev (například ministerstva sociálních věcí, zdravotnictví, školství a spravedlnosti) s cílem zajistit, aby tato ministerstva měla k dispozici vhodné politiky a nástroje pro financování a poskytování služeb určených dětem;
19. zdůrazňuje, že EU by měla v rámci svých vnějších činností důrazně vybízet vlády třetích zemí k dodržování mezinárodních standardů v oblasti práv dítěte, zejména pokud jde o poskytování základních sociálních služeb pro děti, jako je bezplatná distribuce potravin ve školách a předškolních zařízeních a přístup ke zdravotní péči; zároveň klade důraz na to, že zajištění rovného přístupu ke vzdělání pro děti žijící v době ozbrojeného konfliktu či po jeho ukončení představuje významnou investici do předcházení konfliktům;
20. konstatuje, že navzdory nedávnému pozitivnímu vývoji na úrovni EU zůstávají zdroje orgánů EU a lidské zdroje činné v oblasti práv dítěte nadále nedostačující;

Čtvrtek 19. února 2009

21. doporučuje, aby v zájmu zviditelnění a upřednostnění práv dítěte byl jmenován zvláštní zástupce EU;
22. domnívá se, že otázkami souvisejícími s dětmi by měla být v každé delegaci Komise pověřena jedna osoba, a vyzývá Komisi a členské státy, aby všem zaměstnancům v hlavním sídle a členům misí/delegací zajistily řádné školení a pokyny pro to, jak začlenit práva dítěte do vnějších činností a jak řídit bezpečnou a účinnou účast dětí;
23. žádá, aby ochrana práv dítěte podle Úmluvy OSN o právech dítěte zaujímal ústřední místo ve víceletém rámci Evropské agentury pro základní práva; domnívá se, že by tato agentura měla vytvořit síť s mezinárodními organizacemi, veřejnými ochránci dětských práv a nevládními organizacemi, aby se využily jejich znalosti a zkušenosti;
24. vítá závazek Komise řešit porušování práv dítěte, jako je práce dětí, obchodování s dětmi, odvozy dětských vojáků, děti zasažené ozbrojeným konfliktem a všechny formy násilí vůči dětem, včetně sexuálního vykořisťování a škodlivých tradičních praktik; zdůrazňuje však, že je třeba se zaměřit na základní příčiny porušování práv dítěte a jejich prevenci;
25. žádá Komisi, aby do svých vnějších činností a vztahů se třetími zeměmi zahrnula boj proti beztrestnosti jako významné opatření, jehož cílem je předcházet porušování práv dítěte;
26. vyzývá Komisi a členské státy, aby v partnerských zemích upřednostnily rozvoj národních strategií a systémů pro ochranu dítěte, které mohou dětem a rodinám poskytnout podpůrné služby dříve, než bude dětem ublíženo;
27. vyzývá Komisi a členské státy, aby za účelem ochrany a posílení práv dítěte podporovaly institucionální struktury v partnerských zemích, včetně nezávislých veřejných ochránců práv;
28. domnívá se, že je rovněž třeba usilovat o to, aby rodiče, pěstouni a osoby pracující s dětmi, jako jsou učitelé a zdravotničtí pracovníci, lépe porozuměli právům dítěte a tato práva dodržovali;
29. vyzývá Radu a Komisi, aby do politiky rozvojové spolupráce začlenily oficiální registraci narozených dětí jako základní právo a významný prostředek ochrany práv dítěte;
30. uznává, že děti v raném věku mají právo na náležitou péči a výchovu včetně imunizace, rodičovské péče a docházky do školky a jeslí, a chápe, že v raném dětství probíhá významný vývoj a že podvýživa a nedostatek péče mohou vést jak k fyzické, tak i intelektuální újmě;
31. zdůrazňuje, že splnění rozvojového cíle tisíciletí 2 (RCT 2) v oblasti všeobecného základního vzdělání a RCT 3 stanoveného pro rovné postavení mužů a žen má zásadní význam pro prevenci porušování práv dítěte;
32. zdůrazňuje, že jsou potřebné zásahy zaměřené konkrétně na dívky, aby získaly stejné příležitosti jako chlapci, pokud jde o školní docházku, přísun dostatečného množství potravin, možnost vyjadřovat své názory a přístup ke zdravotní péči;
33. naléhavě žádá Unii, aby považovala právo na vzdělání, zejména dívek, za prioritu programů pomoci a v rámci politického dialogu s partnerskými zeměmi; zdůrazňuje, že je nezbytné bojovat proti přetrvávající diskriminaci v chudých rodinách, které nemohou hradit poplatky za školní docházku všem svým dětem a upřednostňují školní docházku chlapců na úkor dívek;

Čtvrtek 19. února 2009

34. zdůrazňuje, že vzdělávací zařízení a učební plány musí být „přátelské k dívkám“ a nabízet například alternativní formy vzdělávání mimo rámec formálních institucí nebo pružnou dobu pro zajištění výuky dívkám, které se starají o sourozence;
35. zdůrazňuje, že investice do vzdělání dívek se nejvýrazněji projeví v oblastech, jako je boj s chudobou, zmírňování populačního růstu, snižování novorozenecké a dětské úmrtnosti, boj s podvýživou, zvýšení školní docházky a zlepšování zdravotního stavu;
36. zdůrazňuje, že kvalitní vzdělání musí být prioritou i v dobách konfliktu a problematických obdobích, a vítá plán Komise zahrnout vzdělávání do operací humanitární pomoci; zdůrazňuje, že je třeba vypracovat obecné pracovní pokyny, kterými se EU zaváže zahrnout vzdělání do všech fází své humanitární pomoci v souladu s minimálními normami navrženými meziagenturní sítí pro vzdělávání v nouzových situacích, a vyzývá, aby EU na realizaci těchto nových závazků poskytla dostatečné finanční prostředky a potřebné lidské zdroje;
37. trvá na tom, že žádnému dítěti by nemělo být odepřeno základní právo na vzdělání kvůli nedostatku hospodářských zdrojů, a opět vyzývá všechny vlády rozvojových zemí, aby vypracovaly jasný harmonogram pro rychlé zrušení přímých i nepřímých poplatků za základní vzdělání a aby současně udržely vysokou úroveň vzdělání;
38. zdůrazňuje, že ve vztazích EU s třetími zeměmi mají zásadní význam projekty rozvíjející sociální kompetence dětí, jejich toleranci, solidaritu a odpovědnost za stav životního prostředí, a to zejména v rámci boje proti změně klimatu;
39. připomíná, že politický závazek k volbě koherentních politik v oblastech snižování chudoby, kvalitního vzdělávání a lidských práv je klíčem k omezování práce dětí;
40. vyzývá Evropskou komisi a členské státy, aby více podpořily spravedlivý obchod a iniciativy na označování původu, které podniky povzbuzují v tom, aby nevyužívaly dětskou práci; doporučuje, aby se zlepšila kontrola dodržování dobrovolných kodexů chování v oblasti základních pracovních práv a aby tato kontrola byla pro evropské spotřebitele transparentní; domnívá se, že smlouvy o veřejných zakázkách by měly podléhat mezinárodním normám pro práci dětí;
41. vítá skutečnost, že Rada má v úmyslu zahájit studii o dopadu pozitivních pobídek na prodej produktů vyrobených bez použití dětské práce a o možných doplňkových opatřeních, včetně obchodních opatření; vyzývá Komisi, aby Parlament informovala o podobě, uplatňování a výsledcích této studie;
42. důrazně vyzývá Komisi, aby navrhla jednotný způsob označování výrobků dovážených do Evropské unie s cílem potvrdit, že byly vyrobeny bez použití dětské práce ve všech fázích výrobního řetězce, například tak, že tyto výrobky označí nápisem „bez dětské práce“, čímž zajistí, že tento systém bude v souladu s mezinárodními obchodními pravidly WTO;
43. klade důraz na RCT 4, který je zaměřen na snížení dětské úmrtnosti, a RCT 6 pro boj s HIV/AIDS, malárií a jinými nemocemi a žádá Společenství a ostatní dárce, aby posílili veřejné zdravotnické systémy, které poskytují rentabilní mateřské, neonatální a dětské zdravotnické služby veškerému obyvatelstvu, a aby do těchto zdravotnických služeb začlenily intervence vůči konkrétním onemocněním, jako je např. dodávání moskytiér chránících před malárií a antiretrovirálních léků;
44. vyjadřuje politování nad nátlakem, který oslabuje politiky v oblasti práv sexuálního a reprodukčního zdraví a má za následek rostoucí počet nechtěných těhotenství a nebezpečných potratů u mladých žen, a naléhavě žádá EU, aby zachovala úroveň financování všech zdravotnických služeb zaměřených na sexuální a reprodukční zdraví s cílem splnit RCT 5 týkající se zlepšení zdraví matek;

Čtvrtek 19. února 2009

45. poukazuje na to, že prudký růst cen potravin má obzvláště nepříznivé dopady na děti, a zdůrazňuje potřebu širokých strategií pro zajištění výživy, což neznamená pouze přístup k vhodným potravinám, ale i k vhodným stopovým prvkům, zdravotně nezávadné vodě, hygienickým a sanitárním prostředkům, zdravotní péči a vhodné péči o děti a zdravé životní prostředí;
46. oceňuje úctyhodný rámec politiky Evropské unie pro řešení tragických osudů dětí dotčených ozbrojeným konfliktem a vyzývá k posílení mechanismů kontroly, zvyšování informovanosti a odborných školení s cílem zajistit, aby byl tento rámec řádně uplatňován v praxi;
47. domnívá se, že ve všech misích v rámci EBOP by měl působit poradce pro ochranu dětí, a zdůrazňuje, že příprava členů těchto misí by měla zahrnovat otázky týkající se ochrany dětí;
48. zdůrazňuje, že programy odzbrojení, demobilizace a opětovného začlenění podporované misemi EBOP by měly zohledňovat konkrétní potřeby dětí;
49. žádá, aby zvláštní pozornost byla věnována mladistvým matkám v době konfliktu nebo po ukončení konfliktu, uprchlým nebo vnitřně vysídleným dívkám a dívkám, které jsou obětí znásilnění a sexuálního násilí;
50. vyzývá Komisi, aby investovala do programů zaměřených na prevenci a řešení sexuálního násilí a násilí páchaného na dívkách a chlapcích na základě jejich pohlaví, které by měly zahrnovat poskytnutí potřeb pro postexpozici profylaxi k zamezení nákaze virem HIV, podporu služeb umožňujících zotavení a opětovné sociální začlenění a mechanismy pro podávání zpráv důvěrné povahy;
51. zdůrazňuje, že EU by měla rovněž podporovat opatření zaměřená na překonání stigmatizace a diskriminace zranitelných dívek a mladých žen (například těch, jež jsou HIV pozitivní, oběti znásilnění nebo sexuálního násilí, ženy, které mají děti následkem znásilnění, nebo ty, jež podstoupily potrat), neboť jsou často zavrhovány svými komunitami;
52. upozorňuje na zvláště obtížnou situaci dětí nakažených virem HIV a nemocných AIDS a také dětí osiřelých v důsledku AIDS; odsuzuje především násilí páchané na ženách a dívkách, které se zakládá na přesvědčení, že sexuální styk s pannou může vyléčit AIDS, a naléhavě žádá, aby byly uspořádány místní informační kampaně s cílem toto mylné přesvědčení rozptýlit, a více tak chránit zejména mladé dívky;
53. zdůrazňuje, že je nutné dodržovat Úmluvu Organizace spojených národů o ochraně práv všech migrujících pracovníků a členů jejich rodin, aby byla zaručena práva dětí z migrujících rodin;
54. vyzývá EU, aby na podporu zvláště zranitelných skupin, jako jsou děti migrantů a děti žijící v chudobě, použila tematický program pro azyl a migraci, jenž je součástí nástroje pro rozvojovou spolupráci;
55. vyzývá Evropskou unii, aby ve své vnější činnosti věnovala zvláštní pozornost situaci dětí vystaveným diskriminaci, včetně dětí, jež se ocitly v konfliktu se zákonem, a dětí zbavených svobody a umístěných v uzavřených ústavech; zdůrazňuje, že děti by měly mít snadnější přístup ke spravedlnosti a k odborné pomoci a že při soudním řízení je nezbytné zohledňovat prostřednictvím zvláštních ochranných opatření jejich věk;
56. vyzývá Radu a Komisi, aby se při přípravě programů pomoci a při jednáních se třetími zeměmi o akčních plánech v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí zabývaly otázkou soudních systémů pro mladistvé, přičemž pozornost by měly věnovat nejen ratifikaci příslušných mezinárodních a regionálních standardů, ale také jejich účinnému uplatňování;
57. vyzývá Komisi a členské státy, aby podpořily soudržnost politik týkajících se dětí tím, že práva dětí zohlední i v dalších hlavních oblastech politik, jako je bezpečnost, změna klimatu, migrace a účinnost pomoci;

Čtvrtek 19. února 2009

58. žádá, aby všechny politiky EU, jež budou mít pravděpodobně dopad na děti ve třetích zemích, byly před přijetím důsledně posuzovány z hlediska jejich dopadu na práva dítěte a rovněž následně vyhodnocovány; zdůrazňuje, že by děti měly být považovány za samostatnou a odlišnou skupinu, protože jsou postihovány jiným způsobem než dospělí;
59. vítá iniciativu zahájenou v rámci výše uvedených závěrů Rady, která se zaměřuje na lepší koordinaci a zdokonalení dělby práce v oblasti práv dítěte zmapováním stávajících politik Komise a členských států a činností v pilotních zemích;
60. je znepokojen tím, že stále ještě nebyly určeny pilotní země, a vyzývá členské státy, aby za tímto účelem úzce spolupracovaly s Komisí;
61. vyzývá Komisi, aby vypracovala postupy, referenční hodnoty a ukazatele s cílem zajistit, aby zohledněná práva dítěte nebyla vyřazena z akčního programu, a sdílí názor Komise, že kromě zařazení práv dítěte jsou také zapotřebí konkrétní kroky v rámci zeměpisných fondů a Evropského rozvojového fondu, pokud možno v rámci neústředních sektorů;
62. domnívá se, že Parlament by mohl hrát koordinovanější a systematictější úlohu při monitorování závazků EU v oblasti práv dítěte, např. prostřednictvím Výroční zprávy o lidských právech;
63. navrhuje, aby meziparlamentní shromáždění (Smíšené parlamentní shromáždění AKT-EU, Eurolat a Evropsko-středomořské parlamentní shromáždění) zvala na svá zasedání dětské organizace z hostitelských zemí, a podporuje vytvoření meziregionálních fór mládeže, jako je Platforma mládeže EU-Afrika;
64. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států, generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů a spolupředsedům Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU.

Uplatňování směrnice 2002/14/ES, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství

P6_TA(2009)0061

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o uplatňování směrnice 2002/14/ES, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství (2008/2246(INI))

(2010/C 76 E/03)

Evropský parlament,

- s ohledem na články 136 až 145 Smlouvy o ES,
- s ohledem na prohlášení představitelů států a vlád ze dne 9. prosince 1989 o Chartě Společenství základních sociálních práv pracovníků, a zejména na její články 17 a 18,
- s ohledem na Evropskou sociální chartu Rady Evropy revidovanou v roce 1996, a zejména na její článek 21,
- s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, která byla přijata v Nice dne 7. prosince 2000 a slavnostně podepsána představiteli států a vlád 27 členských států v prosinci 2007 v Evropském parlamentu, a zejména s ohledem na její článek 27,

Čtvrtek 19. února 2009

- s ohledem na úmluvu č. 135 Mezinárodní organizace práce (MOP) o ochraně zástupců pracovníků v podniku a úlevách, které jim mají být poskytnuty, přijatou dne 23. června 1971, a zejména na její článek 5,
- s ohledem na směrnici Rady 94/45/ES ze dne 22. září 1994 o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na území Společenství a skupinách podniků působících na území Společenství⁽¹⁾,
- s ohledem na směrnici Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění⁽²⁾,
- s ohledem na směrnici Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů⁽³⁾,
- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2157/2001 ze dne 8. října 2001 o statutu evropské společnosti (SE)⁽⁴⁾,
- s ohledem na směrnici Rady 2001/86/ES ze dne 8. října 2001, kterou se doplňuje statut evropské společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců⁽⁵⁾,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/14/ES ze dne 11. března 2002, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství⁽⁶⁾ a na společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise o zastupování zaměstnanců⁽⁷⁾,
- s ohledem na směrnici Rady 2003/72/ES ze dne 22. července 2003, kterou se doplňuje statut evropské družstevní společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců⁽⁸⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 10. května 2007 o posílení evropských právních předpisů v oblasti informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci⁽⁹⁾,
- s ohledem na návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci v podnicích působících na území Společenství a skupinách podniků působících na území Společenství (přepracované znění) (KOM(2008)0419), a jeho přílohu (SEK(2008)2166),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 17. března 2008 o přezkumu uplatňování směrnice 2002/14/ES v EU (KOM(2008)0146) a její pracovní dokument (SEK(2008)0334),
- s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a stanoviska Hospodářského a měnového výboru a Výboru pro právní záležitosti (A6-0023/2009),

⁽¹⁾ Úř. věst. L 254, 30.9.1994, s. 64.

⁽²⁾ Úř. věst. L 225, 12.8.1998, s. 16.

⁽³⁾ Úř. věst. L 82, 22.3.2001, s. 16.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 294, 10.11.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 294, 10.11.2001, s. 22.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 80, 23.3.2002, s. 29.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 80, 23.3.2002, s. 34.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 207, 18.8.2003, s. 25.

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 76 E, 27.3.2008, s. 138.

Čtvrtek 19. února 2009

- A. vzhledem k tomu, že provádění směrnice 2002/14/ES členskými státy se zpozdilo a že některé členské státy se v určitých aspektech pouze omezily na provedení minimálních požadavků,
- B. vzhledem k tomu, že současná finanční krize bude mít dopady na evropské hospodářství, pokud jde o restrukturalizace, fúze a přemísťování podniků na evropské úrovni,
- C. vzhledem k tomu, že cílem směrnice 2002/14/ES je vytvořit obecný rámec pro informování zaměstnanců o budoucnosti podniku, v němž pracují, a pro projednání této budoucnosti a účinný model projednávání se zaměstnanci předjímající hospodářský rozvoj podniku,
- D. vzhledem k tomu, že zásada informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci je jedním z klíčových prvků sociálně tržního hospodářství a že by neměla být považována za překážku v hospodářském rozvoji podniků,
- E. vzhledem k tomu, že v Evropské unii existuje 23 000 000 podniků s méně než 250 zaměstnanci (což představuje 99 % podniků a více než 100 000 000 zaměstnanců) a že povinnosti evropských institucí je zaručovat a zlepšovat právo na informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci,

Postupné posílení informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v rámci Unie

1. uznává, že provádění směrnice 2002/14/ES se v některých členských státech výrazně zpozdilo, a že si proto její hodnocení vyžádá delší čas; zdůrazňuje však, že tato směrnice má viditelný dopad v členských státech, kde dosud neexistoval všeobecně platný systém pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci;
2. žádá členské státy, které dosud řádně neprovedly směrnici 2002/14/ES, aby tak co nejdříve učinily;
3. domnívá se, že iniciativy Komise v tomto směru, a to v úzké spolupráci s vnitrostátními orgány příslušných členských států a se sociálními partnery, by měly umožnit zaměřit se na problematické body, které se objevily v souvislosti s výkladem směrnice 2002/14/ES nebo se souladem prováděcích předpisů a najít na ně odpověď;
4. konstatuje, že některé členské státy nezohlednily ve svých prováděcích opatřeních ke směrnici 2002/14/ES určité mladé pracovníky, ženy zaměstnané na částečný úvazek nebo pracovníky zaměstnané na krátkou dobu na základě smlouvy na dobu určitou; za těchto okolností vyzývá členské státy, aby přizpůsobily pravidla pro stanovení počtu zaměstnanců v podnicích duchu a literě směrnice, aby byly tudíž práhy počtu zaměstnanců stanovovány vždy na základě skutečného počtu zaměstnanců bez dalších podmínek;
5. považuje za vhodné, aby členské státy v souladu s vnitrostátními postupy přesně stanovily podmínky a omezení uplatňování článku 6 směrnice 2002/14/ES o důvěrných informacích a věnovaly pozornost:
  - a) trvání této povinnosti po skončení funkčního období uvedených zástupců zaměstnanců;
  - b) kritériím a podmínkám pro zjištění, zda se jedná o oprávněný zájem podniku zachovat důvěrnou povahu těchto informací nebo zda by podání těchto informací mohlo podnik poškodit;
6. žádá členské státy, aby ve svých prováděcích opatřeních:
  - a) přesně definovaly pojem „informování“ tak, aby se vyloučily jeho různé výklady, a přitom důsledně respektovaly smysl směrnice 2002/14/ES tím, že umožní zástupcům zaměstnanců, aby přezkoumali poskytnuté údaje a nemuseli čekat až na konec postupu pro informování v případě, že rozhodnutí podniků mají přímé důsledky pro zaměstnance;

Čtvrtek 19. února 2009

- b) v souladu s obsahem, o němž se informuje, uváděly odkazy na čl. 4 odst. 2 písm. a), b) a c) směrnice 2002/14/ES;
- c) vyžadovaly, aby informace byly poskytovány s dostatečným předstihem před projednáváním;
- d) zaručily důsledné plnění požadavků uvedených v čl. 4 směrnice 2002/14/ES, pokud jde o právo na informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci, aby bylo možné dospět k dohodě podle čl. 4 odst. 4 písm. e);
- e) neopomíjely účast odborů, které v podniku působí, s cílem prohloubit sociální dialog;
7. vyzývá členské státy, které v případě nedodržení pravidel pro výkon práva na informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci nemají k dispozici účinné, přiměřené a odrazující sankce stanovené v čl. 6 odst. 3, aby tyto sankce zavedly;
8. vyzývá všechny členské státy, které nemají systém ochrany zástupců zaměstnanců, aby jej zavedly;
9. navrhuje těm členským státům, v nichž je ochrana zástupců zaměstnanců tradičně zajištěna formou dohody sjednané mezi odborovými organizacemi a sdruženími zaměstnavatelů, aby těmto zástupcům zaměstnanců zajistily silnou podpůrnou ochranu pro případ, že by vyjednávání skončilo neúspěchem;

Uplatňování a zdokonalování prováděcích opatření ke směrnici 2002/14/ES

10. považuje za nezbytné vypracovat a poskytnout členským státům přehled možných sankcí, které by mohly uplatnit vůči zaměstnavatelům, kteří nedodržují právo na informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci stanovené ve směrnici 2002/14/ES;
11. zdůrazňuje, že subsidiarita nemůže sloužit jako argument zdůvodňující skutečnost, že členské státy neplní svou povinnost stanovit dostatečně přísné sankce, které by zaměstnavatele odrazovaly od porušování směrnice 2002/14/ES;
12. upozorňuje na důležitý rozsudek Soudního dvora Evropských společenství ze dne 8. června 1994 ⁽¹⁾, podle něhož členské státy, jejichž procesní a institucionální systém je v tomto směru nedostatečný, mají povinnost zavést vhodné právní předpisy a stanovit vůči zaměstnavatelům, kteří nedodržují povinnost informování zaměstnanců a projednávání s nimi, odpovídající správní a soudní opravné prostředky a vhodné, účinné a přiměřené sankce;
13. vyzývá členské státy, aby do doby, než bude proveden přezkum směrnice 2002/14/ES, vycházely při stanovování správních nebo soudních opravných prostředků a sankcí vůči zaměstnavatelům, kteří nedodržují povinnost informování zaměstnanců a projednávání s nimi, z judikatury Soudního dvora;
14. považuje za nezbytné, aby v souladu se správným výkladem směrnice 2002/14/ES prováděcí opatření přijímaná členskými státy zaručovala automatické právo na informování zástupců zaměstnanců a projednávání s nimi;
15. domnívá se, že je nutné stanovit způsob výkonu funkce zástupce zaměstnanců tak, aby tuto funkci mohl vykonávat v pracovní době a aby byla odměňována stejně jako pracovní činnost;

⁽¹⁾ Rozsudek ze dne 8. června 1994, Komise/Spojené království (C-382/92, Recueil 1994, s. I-2435); rozsudek ze dne 8. června 1994, Komise/Spojené království (C-383/92, Recueil 1994, s. I-2479).

Čtvrtek 19. února 2009

16. považuje za nezbytné zaručit zástupcům zaměstnanců ve veřejné správě a ve společnostech veřejného a finančního sektoru stejná práva, pokud jde o informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci, jakých požívají ostatní zaměstnanci;
17. domnívá se, že je třeba přehodnotit možnost přímého projednávání, pokud existuje zvolený zastupitelský nebo odborový orgán, a zabránit tak tomu, aby zaměstnavatel zasahoval prostřednictvím přímého projednávání do oblastí, jichž se týká kolektivní vyjednávání odborových organizací, jako např. odměňování;
18. žádá, aby se přezkoumala nutnost upravit prahy počtu zaměstnanců v podniku nebo závodě, z nichž vychází uplatňování směrnice 2002/14/ES, s cílem vyloučit z její působnosti pouze mikropodniky;
19. upozorňuje členské státy, že ačkoli nadále přetrvávají pochyby ohledně přesné definice pojmu „podnik“ ve směrnici 2002/14/ES, judikatura Soudního dvora v této věci je velmi rozsáhlá, a vyzývá členské státy, aby na ni ve svých prováděcích opatřeních odkazovaly, čímž zamezí žalobám pro nesplnění povinnosti, jež by proti těmto opatřením mohly být podány;
20. naléhavě žádá Komisi, aby co nejrychleji přijala opatření umožňující řádné provedení směrnice 2002/14/ES členskými státy a aby ověřila všechny body, v nichž se objevují nedostatky, nebo činí obtíže, stejně jako vnitrostátní ustanovení a postupy, které se používají při stanovení počtu zaměstnanců podniků, využívání zvláštních ustanovení podle čl. 3 odst. 2 a 3 a záruky, které by měly být uplatňovány, pokud jde o ustanovení o důvěrných informacích v souladu s článkem 6; žádá Komisi, aby zahájila řízení o porušení práva vůči členským státům, které směrnicí neprovedly vůbec, nebo ji neprovedly řádně;
21. žádá Komisi, aby předložila hodnotící zprávu o výsledcích dosažených při uplatňování směrnice 2002/14/ES, pokud jde o posilování sociálního dialogu a schopnost předvídat vývoj na trhu práce, předcházet problémům a řešit problémy zaměstnatelnosti na tomto trhu a také pokud jde o schopnost malých a středních podniků vyhnout se administrativním, právním a finančním potížím, a aby v případě potřeby připojila vhodné návrhy;
22. vítá návrh nařízení Rady o statutu evropské soukromé společnosti (KOM(2008)0396), který zohledňuje zvláštní potřeby malých podniků;
23. vyzývá Komisi, která je orgánem odpovědným ve věci fúzí a převzetí podniků, k dohledu na dodržování vnitrostátních pravidel a pravidel Společenství v oblasti informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci při rozhodování o fúzích a převzetích;
24. je toho názoru, že informace, které by v případě zveřejnění mohly způsobit zvláště závažnou finanční škodu podniku, by měly být naprosto důvěrné, a to až do konečného rozhodnutí o podstatných ekonomických otázkách týkajících se podniku (např. ve formě prohlášení o záměru);
25. vyzývá Komisi, aby soustavně podporovala zlepšování práva na informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci a aby toto téma zařadila na pořad jednání v rámci evropského sociálního dialogu, a to jak na mezioborové úrovni, tak na úrovni jednotlivých odvětví;
26. vyzývá Komisi, aby sociální partnery povzbuzovala, aby proaktivně a pozitivně ovlivňovali uplatňování na vnitrostátní úrovni, mj. šířením osvědčených postupů;
27. žádá Komisi, aby co nejdříve zahájila iniciativy, které by v rámci Unie posílily ovzduší skutečné spolupráce mezi sociálními partnery v oblasti informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci, a aby přitom vzala v úvahu taková hlediska, jakými jsou charakteristika a velikost podniků;

Čtvrtek 19. února 2009

28. s uspokojením konstatuje, že v dohodě mezi Svazem provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství (ECSA) a Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF) k Úmluvě o práci na moři z roku 2006 se v souvislosti s určitými otázkami, jako jsou rizika pro zdraví a bezpečnost zaměstnanců nebo předčasné ukončení pracovní smlouvy, odkazuje na jednání se zaměstnanci;

29. vítá iniciativu Komise, která se ve svém sdělení ze dne 10. října 2007 o opětovném posouzení rámce právních předpisů v sociální oblasti pro zvýšení počtu a kvality pracovních míst v odvětví námořní dopravy v EU (KOM(2007)0591) zabývá směrnicí 2002/14/ES, a vyzývá ji, aby při této příležitosti přezkoumala možnost odložit uplatňování směrnice 2002/14/ES, kterou poskytuje její čl. 3 odst. 3;

30. žádá Komisi, aby přezkoumala podmínky souladu směrnic 94/45/ES, 98/59/ES, 2001/23/ES, 2001/86/ES, 2002/14/ES, 2003/72/ES a nařízení (ES) č. 2157/2001, s cílem zvážit nutnost provedení případných úprav, kterými by se odstranilo překrývání a rozpory; domnívá se, že případné úpravy by se měly provést zároveň;

*

*   *

31. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě, Komisi, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů a vládám a parlamentům členských států.

Sociální ekonomika

P6_TA(2009)0062

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o sociální ekonomice (2008/2250(INI))

(2010/C 76 E/04)

Evropský parlament,

- s ohledem na články 3, 48, 125 až 130 a 136 Smlouvy ES,
- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1435/2003 ze dne 22. července 2003 o statutu Evropské družstevní společnosti ⁽¹⁾ a na směrnici Rady 2003/72/ES ze dne 22. července 2003, kterou se doplňuje statut evropské družstevní společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců ⁽²⁾,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu ⁽³⁾,
- s ohledem na rozhodnutí Rady 2008/618/ES ze dne 15. července 2008 o hlavních směrech politik zaměstnanosti členských států ⁽⁴⁾,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 30. ledna 2008 obsahující návrh Společné zprávy o sociální ochraně a sociálním začlenění 2008 (KOM(2008)0042), na průvodní dokument ke sdělení Komise obsahujícímu návrh Společné zprávy (SEK(2008)0091) a na společnou zprávu o zaměstnanosti pro období let 2007 a 2008, obsaženou v závěrech předsednictví Evropské rady, které schválila Evropská Rada na svém jarním zasedání ve dnech 13. až 14. března 2008,
- s ohledem na své usnesení ze dne 6. května 1994 o alternativě, sociální ekonomice ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 207, 18.8.2003, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 207, 18.8.2003, s. 25.

⁽³⁾ Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 198, 26.7.2008, s. 47.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 205, 25.7.1994, s. 481.

Čtvrtek 19. února 2009

- s ohledem na své usnesení ze dne 18. září 1998 o úloze družstev při zvyšování zaměstnanosti žen ⁽¹⁾,
- s ohledem na svůj postoj ze dne 17. června 2008 k návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o Evropském roku boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení (2010) ⁽²⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 23. května 2007 o podpoře slušné práce pro všechny ⁽³⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 9. října 2008 o podpoře sociálního začlenění a boji proti chudobě v EU včetně dětské chudoby ⁽⁴⁾,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 23. února 2004 o podpoře družstevních společností v Evropě (KOM(2004)0018),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 4. června 1997 o podpoře úlohy sdružení a nadací v Evropě (KOM(1997)0241) a usnesení Parlamentu ze dne 2. července 1998 na toto téma ⁽⁵⁾,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 7. dubna 2000 nazvané „Místní opatření pro a zaměstnanost: lokální rozměr evropské strategie zaměstnanosti“ (KOM(2000)0196),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 6. listopadu 2001 o posílení místního rozměru evropské strategie zaměstnanosti (KOM(2001)0629) a na usnesení Parlamentu ze dne 4. července 2002 na toto téma ⁽⁶⁾,
- s ohledem na stanoviska Evropského hospodářského a sociálního výboru k sociálním odvětvím hospodářství, zejména na stanoviska k sociálním odvětvím a jednotnému trhu ⁽⁷⁾, hospodářské diverzifikaci v přístupujících zemích – úloze malých a středních podniků a podniků působících v sociálních odvětvích ⁽⁸⁾ a schopnosti malých a středních podniků a podniků působících v sociálních odvětvích přizpůsobit se změnám, které s sebou přináší hospodářský růst ⁽⁹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 22. dubna 2008 o úloze dobrovolné činnosti při posilování hospodářské a sociální soudržnosti ⁽¹⁰⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 6. září 2006 evropském sociálním modelu budoucnosti ⁽¹¹⁾,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 2. července 2008 nazvané „Obnovená sociální agenda: Příležitosti, přístup a solidarita v Evropě 21. století“ (KOM(2008)0412),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 2. července 2008 nazvané „Obnovený závazek pro sociální Evropu: posílení otevřené metody koordinace v oblasti sociální ochrany a sociálního začlenění“ (KOM(2008)0418) a na první dvouletou zprávu o sociálních službách obecného zájmu (SEK(2008)2179) ze stejného data,
- s ohledem na článek 45 jednacího řádu,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 313, 12.10.1998, s. 234.

⁽²⁾ Přijaté texty, P6_TA(2008)0286.

⁽³⁾ Úř. věst. C 102 E, 24.4.2008, s. 321.

⁽⁴⁾ Přijaté texty, P6_TA(2008)0467.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 226, 20.7.1998, s. 66.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 271E, 12.11.2003, s. 593.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 117, 26.4.2000, s. 52.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 112, 30.4.2004, s. 105.

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 120, 20.5.2005, s. 10.

⁽¹⁰⁾ Přijaté texty P6_TA(2008)0131.

⁽¹¹⁾ Úř. věst. C 305E, 14.12.2006, s. 141.

Čtvrtek 19. února 2009

- s ohledem na zprávu Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a na stanovisko Hospodářského a měnového výboru (A6-0015/2009),
- A. vzhledem k tomu, že evropský sociální model je vybudován zejména na vysoké úrovni služeb, produktů a pracovních míst vytvořených sociální ekonomikou, zároveň však k jeho vzniku přispěly schopnosti jeho tvůrců předjímat a inovovat,
- B. vzhledem k tomu, že sociální ekonomika je založena na sociálním paradigmatu, které je v souladu se základními principy evropského sociálního modelu, a vzhledem k tomu, že sociální ekonomika hraje v současnosti klíčovou úlohu při zachování a posílení tohoto modelu tím, že reguluje produkci a poskytování četných sociálních služeb obecného zájmu,
- C. vzhledem k tomu, že v důsledku toho by modely sociální ekonomiky měly být rozvíjeny, aby bylo dosaženo cílů hospodářského růstu, zaměstnatelnosti, odborného vzdělávání a osobních služeb, které prospívají všemi politikami EU,
- D. vzhledem k tomu, že rozmanitost je zdrojem bohatství společnosti a její rovnováhy a že sociální ekonomika k této rozmanitosti aktivně přispívá zlepšováním a posilováním evropského sociálního modelu a tím, že nabízí osobitý model podniku, který jí umožňuje přispívat ke stabilnímu a udržitelnému růstu,
- E. vzhledem k tomu, že hodnoty sociální ekonomiky jsou do značné míry v souladu se společnými cíli sociálního začlenění, a vzhledem k tomu, že by s ní mělo souviset i důstojné zaměstnání, odborné vzdělávání a opětovné zařazení; vzhledem k tomu, že sociální ekonomika ukázala, že může do značné míry zlepšit sociální postavení znevýhodněných osob (jak se ukázalo např. u mikroúvěrů pro družstva, které zavedl nositel Nobelovy ceny Muhammad Junus a které tím, že ženám umožnily finanční začlenění, zvýšily vliv žen), a vzhledem k tomu, že sociální ekonomika má značnou kapacitu pro sociální inovace a podporuje osoby, které se setkávají s obtížemi, aby našli řešení svých vlastních sociálních problémů např. s ohledem na sladění profesního a soukromého života, na rovnost mužů a žen, kvalitu rodinného života a péči o děti, starší osoby a osoby s postižením,
- F. vzhledem k tomu, že sociální ekonomika zahrnuje 10 % evropských podniků, tj. 2 miliony podniků, což představuje 6 % všech pracovních míst, a má vysoký potenciál pro vytváření a zachování stálých pracovních míst, hlavně díky tomu, že u těchto činností, je díky jejich povaze malá pravděpodobnost přesunu,
- G. vzhledem k tomu, že podniky v oblasti sociální ekonomiky jsou obvykle malé a střední podniky přispívající k udržitelnému hospodářskému modelu, podle něhož jsou jednotlivci důležitější než kapitál, a vzhledem k tomu, že tyto podniky často působí na vnitřním trhu, a musí proto zajistit, aby jejich činnosti byly v souladu s příslušnými právními předpisy,
- H. vzhledem k tomu, že sociální ekonomika se rozvinula ze zvláštních organizačních nebo právních forem podnikání, jako jsou družstva, vzájemné společnosti, sdružení, sociální podniky a organizace, nadace a další formy existující v jednotlivých členských státech; vzhledem k tomu, že sociální ekonomika je v různých zemích označována jako „solidární ekonomika“ a „třetí sektor“, a že v celé Evropské unii existují srovnatelné činnosti se shodnými rysy, ačkoli ne ve všech členských státech se považují za součást „sociální ekonomiky“,
- I. vzhledem k tomu, že je třeba uznat status některých typů organizací, které tvoří součást sociální ekonomiky na úrovni EU, s přihlédnutím k pravidlům vnitřního trhu, aby bylo možno omezit byrokratické překážky pro získání financování ze strany Společenství,
- J. vzhledem k tomu, že sociální ekonomika se vyznačuje modelem podniku, který nemá typickou velikost nebo oblast činnosti, ale odlišuje se dodržováním obecně přijímaných hodnot, ke kterým patří konkrétně upřednostňování demokracie, účasti sociálních subjektů, jednotlivce a sociálních cílů před ziskem; ochrana a uplatňování zásady solidarity a odpovědnosti; spojení zájmů členů/uživatelů a obecného zájmu; demokratická kontrola ze strany členů; dobrovolná a otevřená účast, samostatné řízení a nezávislost na veřejné moci; rozvržení podstatné části přebytků k dosažení cílů trvale udržitelného rozvoje a k poskytování služeb členům v souladu s obecným zájmem;

Čtvrtek 19. února 2009

- K. vzhledem k tomu, že navzdory rostoucímu významu sociální ekonomiky a organizace, které jsou její součástí, je toto odvětví stále málo známé a je často cílem kritiky vyplývající z nesprávného technického přístupu, a vzhledem k tomu, že jednou z nejvýznamnějších překážek, s nimiž se sociální ekonomika v EU a v některých členských státech setkává, je její institucionální „neviditelnost“, která je částečně způsobena zvláštnostmi vnitrostátních systémů účetnictví;
- L. vzhledem k tomu, že skupina Parlamentu pro sociální ekonomiku se těmito otázkami podrobně zabývala,

Obecné připomínky

1. zdůrazňuje, že sociální ekonomika, která spojuje ziskovost a solidaritu, hraje prvořadou úlohu v evropském hospodářství tím, že vytváří kvalitní pracovní místa, posiluje sociální, hospodářskou a územní soudržnost, vytváří sociální kapitál, podporuje aktivní občanství, solidaritu a typ hospodářství s demokratickými hodnotami, které klade lidi na první místo, a kromě toho podporuje udržitelný rozvoj a sociální, environmentální a technické inovace;
2. domnívá se, že sociální ekonomika je důležitá, a to jak symbolicky, tak i z hlediska výkonnosti, pro účely posílení průmyslové a hospodářské demokracie;
3. uznává, že sociální ekonomika může prosperovat a využít veškerý svůj potenciál, pouze pokud je schopna využít náležitých politických, legislativních a technických podmínek a předpokladů s řádným přihlednutím k bohaté rozmanitosti institucí sociální ekonomiky a k jejich specifik;
4. domnívá se, že na podniky sociální ekonomiky by se nemělo vztahovat stejné uplatňování pravidel hospodářské soutěže jako na jiné podniky, a že tyto podniky potřebují bezpečný právní rámec založený na uznání jejich specifických hodnot, aby mohly fungovat za stejných podmínek jako jiné podniky;
5. zdůrazňuje, že hospodářský systém, v němž podniky sociální ekonomiky hrají významnější úlohu, by snížil nebezpečí spekulací na finančních trzích, na nichž některé soukromé společnosti nepodléhají dohledu akcionářů a regulačních orgánů;

Uznání koncepce sociální ekonomiky

6. připomíná, že existenci různých forem společností uznává jak Smlouva o ES, tak statut evropské družstevní společnosti;
7. připomíná, že Komise již několikrát koncepci sociální ekonomiky uznala;
8. vyzývá Komisi, aby podporovala sociální ekonomiku prostřednictvím nových politik a aby hájila „odlišný přístup k podnikání“ sociální ekonomiky, jehož prvotním hybatelem není ziskovost, ale společenský přínos, a aby tak byly zvláštní rysy sociální ekonomiky náležitě zohledňovány při přípravě právních rámců;
9. domnívá se, že Evropská unie a členské státy by měly ve svých právních předpisech a politikách zohlednit sociální ekonomiku a její účastníky – družstva, vzájemné spolky, sdružení a nadace; domnívá se, že tato opatření by měla zahrnovat snadný přístup k úvěru a daňové úlevy, rozvoj mikroúvěrů, zavedení evropského statutu sdružení, nadací a vzájemných spolků a také financování ze strany EU přizpůsobené tomuto účelu a pobídky k poskytnutí lepší podpory organizacím sociální ekonomiky, které působí v tržních a netržních sektorech a byly vytvořeny za účelem vyvíjení sociálně prospěšné činnosti;

Čtvrtek 19. února 2009

Právní uznání: evropský statut sdružení, nadací a vzájemných spolků

10. konstatuje, že uznání statutu evropských sdružení, evropských vzájemných spolků a nadací je nezbytné, aby se zajistilo stejné zacházení se sociálními podniky v právních předpisech pro vnitřní trh; domnívá se, že to, že stažení návrhů Komise na nařízení Evropského parlamentu a Rady o statutu evropského vzájemného spolku a nařízení Evropského parlamentu a Rady o statutu evropského sdružení (KOM(1991)0273), je závažným krokem zpět v rozvoji těchto forem sociální ekonomiky v Evropské unii; naléhavě proto Komisi žádá, aby svůj pracovní program odpovídajícím způsobem zrevidovala;

11. vyzývá Komisi, aby navázala na zprávu o proveditelnosti týkající se statutu evropské nadace, která měl být zveřejněn před koncem roku 2008, a aby zahájila hodnocení dopadu statutu evropského sdružení a evropského vzájemného spolku;

12. „vyzývá Komisi a členské státy, aby vytvořily právní rámec, který uznává součásti sociální ekonomiky“;

13. vyzývá Komisi, aby zajistila, aby evropská soukromá společnost byla formou společnosti, kterou mohou přijmout všechny typy podniků;

14. vyzývá Komisi, aby ustanovila jasná pravidla pro určení jaké subjekty mohou zákonně působit jako sociální podniky, a pro zavedení účinných právních překážek vstupu do sociální ekonomiky tak, aby z finančních prostředků určených pro sociální podniky mohly čerpat pouze organizace sociální ekonomiky a aby pouze tyto podniky mohly využívat veřejné politiky určené na podporu sociálních podniků;

Statistické uznání

15. vyzývá Komisi a členské státy, aby podporovaly vytvoření vnitrostátních statistických rejstříků podniků činných v sociální ekonomice, aby zřídily vnitrostátní satelitní účty podle institucionálních sektorů a odvětví činnosti a aby umožnily shromáždění těchto údajů systémem Eurostat, také využitím znalostí univerzit;

16. upozorňuje na to, že hodnocení sociální ekonomiky je komplementární k hodnocení neziskových organizací; vyzývá Komisi a členské státy, aby podporovaly používání příručky OSN o neziskových organizacích v systému národních účtů a připravily satelitní účty, které umožní lepší informovanost o neziskových organizacích a organizacích sociální ekonomiky;

Uznání jako sociálního partnera

17. zdůrazňuje skutečnost, že činitelé působící v sociální ekonomice by měli být uznáni v rámci odvětvového a meziodvětvového sociálního dialogu EU, a navrhuje, aby Komise i členské státy rozhodně podporovaly postupné začleňování subjektů sociální ekonomiky do vyjednávání v sociální oblasti a do občanského dialogu;

Sociální ekonomika jako klíčový subjekt při plnění cílů lisabonské strategie

18. upozorňuje na skutečnost, že sociální podniky a organizace podporují podnikavost, umožňují lepší demokratické fungování podnikatelského prostředí, vnášejí prvek sociální odpovědnosti a podporují aktivní sociální začlenění ohrožených kategorií obyvatelstva;

19. zdůrazňuje, že zaměstnavatelé v sociální ekonomice jsou významnými činiteli při opětovném začlenění, a vítá jejich snahu vytvářet a zachovávat vysoce kvalitní, dobrá a stabilní pracovní místa a investovat do zaměstnanců; vyzývá Komisi a členské státy, aby podpořily a posílily sociální ekonomiku v její úloze dobrého zaměstnavatele a aby respektovaly její zvláštní status;

Čtvrtek 19. února 2009

20. zdůrazňuje, že sociální ekonomika napomáhá k nápravě tří největších nedostatků na pracovním trhu: nezaměstnanosti, nestability pracovních míst a sociálního a vyloučení nezaměstnaných z trhu práce; konstatuje dále, že sociální ekonomika hraje nezanedbatelnou úlohu při zlepšování zaměstnatelnosti a vytváří pracovní místa, u nichž obvykle nedochází k přesídlení, což přispívá ke splnění cílů stanovených lisabonskou strategií;
21. domnívá se, že podpora členských států poskytovaná sociálním podnikům by se měla vykládat jako skutečná investice do vytváření sítí solidarity, která může posílit úlohu místních společenství a orgánů při tvorbě sociálních politik;
22. domnívá se, že sociální problémy vyžadují analýzu, ale za současných okolností je nejdůležitější začít jednat; domnívá se, že k většině sociálních problémů by se mělo přistupovat na místní úrovni, aby se řešily praktické situace a problémy; domnívá se, že mají-li být opatření účinná, vyžadují uplatňování přísných pravidel pro koordinaci, což znamená vysokou úroveň spolupráce mezi veřejnými orgány a sociálními podniky;
23. konstatuje, že silná místní příslušnost umožňuje sociálním podnikům vytvářet vazby mezi občany a jejich regionálními, celostátními a evropskými zastupitelskými orgány, čímž tyto podniky přispívají k účinné správě EU a sociální soudržnosti; velmi oceňuje úsilí sociálních podniků a organizací sdružovat se v koordinačních platformách na úrovni EU;
24. zdůrazňuje, že sociální ekonomika musí hrát klíčovou úlohu v dosahování cílů lisabonské strategie udržitelného růstu a plné zaměstnanosti, protože vyrovnává mnohé nedostatky na pracovním trhu, zejména podporou zaměstnávání žen, a zřizuje a poskytuje občanské služby (např. sociální a zdravotnické služby a služby sociální péče) a kromě toho vytváří a udržuje hospodářskou strukturu společnosti, čímž napomáhá k podpoře místního rozvoje a sociální soudržnosti;
25. domnívá se, že Evropská unie by měla přijmout opatření pro stanovení rámce pro program sociálního hospodářství, což by posílilo jak místní konkurenceschopnost a konkurenceschopnost celé EU, tak inovační kapacitu na těchto úrovních, vzhledem ke schopnosti sociální ekonomiky vytvářet stabilitu v prostředí výrazně cyklických ekonomik prostřednictvím přerozdělování a znovuinvestování zisků na místní úrovni tam, kde je to potřebné, podpory podnikatelské kultury, propojování hospodářských činností s místními potřebami, zachování činností, které jsou ohroženy (např. řemesla), a vytváření společenského kapitálu;
26. žádá odpovědné orgány a subjekty z odvětví, aby posoudily a zlepšily úlohu žen v sociální ekonomice, a to jak z hlediska kvantitativního, vzhledem k vysokému podílu zaměstnanosti žen ve všech oborech odvětví, včetně sdružení a dobrovolnické práce, tak z hlediska kvalitativního a z hlediska organizačních aspektů práce a poskytování služeb; je znepokojen tím, že i v sociální ekonomice přetrvává vertikální integrace, která omezuje účast žen na rozhodovacím procesu;
27. vyzývá vlády členských států, místní orgány a subjekty v odvětví, aby podněcovaly a podporovaly možné synergické působení, které by v oblasti služeb mohly vytvořit zúčastněné subjekty a uživatelé sociální ekonomiky tím, že posílí účast, konzultace a spoluodpovědnost;
28. žádá Komisi, aby při posuzování politiky poskytování státních podpor vzala v úvahu skutečnou situaci sociální ekonomiky, vzhledem k tomu, že se malé podniky a organizace působící na místní úrovni při získávání finančních prostředků setkávají se značnými problémy, zejména během nynější hospodářské a finanční krize; rovněž vyzývá Komisi, aby nekladla překážky vnitrostátním právním předpisům o obchodních společnostech nebo daňovým předpisům, jako např. těm, které se vztahují na družstva v bankovním sektoru a v odvětví distribuce, která fungují na principu vzájemnosti, podnikové demokracie, mezigeneračního přenosu majetku, nedělitelných rezerv, solidarity, pracovní etiky a etiky podnikání;
29. poukazuje na skutečnost, že některé sociální podniky představují mikropodniky nebo malé podniky, které mohou mít nedostatek prostředků k tomu, aby mohly působit na vnitřním trhu a účastnit se vnitrostátních a evropských programů, a navrhuje poskytnout cílené prostředky a nástroje, které jim umožní lépe přispívat k trvalému hospodářskému růstu v Evropské unii a které v případě obchodní krize usnadní přeměnu podniků na podniky vlastněné zaměstnanci;

Čtvrtek 19. února 2009

30. vyzývá Komisi a členské státy, aby připravily programy orientované na potenciální a stávající sociální podniky nabízející finanční podporu, poskytování informací, poradenství a odborné vzdělávání a aby zjednodušily postup při zřizování podniků (včetně snížení požadavků na počáteční kapitál společnosti), a pomohly tak podnikům přizpůsobit se hospodářství, které má stále globálnější charakter a je v současné době ovlivněno finanční krizí;

31. zdůrazňuje, že sociální podniky se setkávají s většími potížemi než velké společnosti, např. pokud jde o vyrovnání se s regulační zátěží, získávání finančních prostředků a přístup k novým technologiím a k informacím;

32. zdůrazňuje význam sociální ekonomiky, pokud jde o služby obecného zájmu; zdůrazňuje přidanou hodnotu integrovaných veřejných a soukromých sítí i riziko zneužití, např. v podobě externalizace, která má veřejným orgánům pomoci snižovat náklady, a to v nemalé míře díky využívání příspěvků ve formě dobrovolné práce;

33. naléhavě žádá Komisi, aby pokračovala ve svém úsilí o dialog a vyjasnění postojů se všemi zúčastněnými stranami a aby podporovala členské státy, pokud jde o služby obecného zájmu a sociální služby obecného zájmu a využívala metodu série kritérií;

Zdroje potřebné pro dosažení cílů

34. vyzývá Komisi, aby zajistila zohledňování charakteristických znaků sociální ekonomiky (její cíle, hodnoty a pracovní metody) při vytváření EU politik, zejména aby zahrнула sociální ekonomiku do svých politik a strategií v oblasti sociálního a hospodářského rozvoje a rozvoje podniků, především ve spojení s iniciativou na podporu malých a středních podniků s názvem Small Business Act pro Evropu (KOM(2008)0394); požaduje, aby se v případě, že budou mít vliv na sociální ekonomiku, vypracovala hodnocení dopadu, a zájmy sociální ekonomiky se respektovaly a upřednostňovaly; naléhavě žádá Komisi, aby kromě toho znovu prozkoumala možnost zřízení meziodvětvového útvaru pro sociální ekonomiku, který by spojoval příslušná generální ředitelství;

35. žádá Komisi, aby zajistila, že Středisko pro sledování malých a středních podniků bude do svých průzkumů systematicky zahrnovat sociální podniky a doporučovat opatření pro pomoc při jejich činnosti a rozvoji; vyzývá Komisi, aby také učinila opatření potřebná ke vzájemnému propojení sociálních podniků a jejich podpoře díky evropské síti pro podporu e-obchodu;

36. vyzývá členské státy, aby ve snaze snížit jejich závislost na grantech a zvýšit jejich udržitelnost podporovaly malé a střední organizace sociální ekonomiky;

37. vyzývá Komisi, aby podněcovala subjekty působící v sociální ekonomice, aby se připojily ke stálým orgánům pro dialog a spolupracovaly se skupinami expertů na vysoké úrovni, které se budou pravděpodobně zabývat problematikou sociální ekonomiky; vyzývá Komisi, aby se podílela na posilování zastupitelských struktur sociální ekonomiky na regionální a vnitrostátní úrovni i na úrovni Společenství a aby vytvořila právní rámec určený k podpoře aktivního partnerství mezi místními orgány a sociálními podniky;

38. vyzývá Komisi, aby podpořila dialog mezi veřejnými agenturami a zástupci sociální ekonomiky na vnitrostátní úrovni i na úrovni Společenství, a podpořila tak vzájemné porozumění a osvědčené postupy;

39. žádá Komisi, aby podpořila expertní skupinu EU k družstevním bankám vytvořeným odvětvovým sdružením nebo k jiným finančním službám, které by mohly být pro organizace sociální ekonomiky zajímavé, s cílem prozkoumat, jak si zatím tyto konkrétní subjekty sociální ekonomiky vedly v EU – zejména během současné globální úvěrové a finanční krize – a jak zabrání takovýmto rizikům v budoucnu;

40. žádá Komisi, aby zjistila možnost znovu uvést v činnost zvláštní rozpočtovou položku pro sociální ekonomiku;

Čtvrtek 19. února 2009

41. žádá, aby byly zavedeny programy podporující zkoušení nových hospodářských a sociálních modelů, aby byly zahájeny rámcové výzkumné programy, a to díky zařazení subjektů sociální ekonomiky do výzev k předkládání návrhů na základě sedmého rámcového programu, aby se zvažilo využití „násobku“ u oficiálních statistických údajů a aby se zavedly nástroje pro měření hospodářského růstu z hlediska kvality i kvantity;
42. žádá Komisi a členské státy, aby hledisko sociální ekonomiky začlenily do vytváření politik Společenství i vnitrostátních politik a do programů EU pro podniky v oblasti výzkumu, inovace, financování, regionálního rozvoje a rozvojové spolupráce a aby podporovaly vzdělávací programy zaměřené na sociální ekonomiku pro úředníky EU, úředníky jednotlivých států a místních orgánů a zajistily, aby měly sociální podniky přístup k programům a akcím pro rozvoj a vnější vztahy;
43. naléhavě vyzývá členské státy, aby zajistily vzdělávací projekty, které by zahrnuly vyšší vzdělávání, univerzitní a odborné výukové kurzy zaměřené na vytváření povědomí o sociální ekonomice a o podnikatelských aktivitách založených na jejích hodnotách;
44. vyzývá Komisi a členské státy, aby podpořily rozvoj dovedností a odbornosti v tomto odvětví s cílem posílit úlohu sociální ekonomiky v začlenění na trhu práce;
45. vyzývá Komisi, aby navrhla právní rámec EU umožňující vznik a zachování územního partnerství mezi odvětvím sociální ekonomiky a místními orgány a aby vypracovala kritéria pro uznání a posílení sociální ekonomiky, podporu udržitelného místního rozvoje a podněcování obecného zájmu;
46. vyzývá Komisi, aby se zaměřila na podmínky, které usnadní investice do sociální ekonomiky, zejména prostřednictvím investičních fondů, půjček se zárukou a podpor;
47. vyzývá Komisi, aby přehodnotila:
- své sdělení o podpoře družstevních společností v Evropě a nařízení (ES) č. 1435/2003 o statutu Evropské družstevní společnosti, jak je uvedeno v tomto sdělení;
  - své sdělení o podpoře úlohy sdružení a nadací v Evropě;

*

* *

48. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů a Výboru pro sociální ochranu.

Duševní zdraví

P6_TA(2009)0063

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o duševním zdraví (2008/2209(INI))

(2010/C 76 E/05)

Evropský parlament,

- s ohledem na konferenci EU na vysoké úrovni nazvanou „Společně za duševní zdraví a pohodu“, jež se uskutečnila ve dnech 12.–13. června 2008 v Bruselu a na níž byl uzavřen „Evropský pakt za duševní zdraví a pohodu“,

Čtvrtek 19. února 2009

- s ohledem na zelenou knihu Komise nazvanou „Zlepšení duševního zdraví obyvatelstva – Na cestě ke strategii duševního zdraví pro Evropskou unii“, (KOM(2005)0484),
  - s ohledem na své usnesení ze dne 6. září 2006 o zlepšení duševního zdraví obyvatelstva – na cestě ke strategii duševního zdraví pro Evropskou unii ⁽¹⁾,
  - s ohledem na prohlášení Evropské ministerské konference Světové zdravotnické organizace (WHO) ze dne 15. ledna 2005 o úkolech Evropy v oblasti duševního zdraví a hledání řešení těchto úkolů,
  - s ohledem na závěry zasedání Evropské rady konaného ve dnech 19.–20. června 2008, ve kterých byl zdůrazněn význam odstranění rozdílů v oblasti zdraví a průměrné délky života mezi jednotlivými členskými státy i v členských státech samotných a význam preventivních opatření v oblasti závažnějších chronických nepřenositelných chorob,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 15. ledna 2008 o strategii Společenství pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci na období 2007–2012 ⁽²⁾,
  - s ohledem na Úmluvu OSN o právech osob se zdravotním postižením,
  - s ohledem na články 2, 13 a 152 Smlouvy o ES,
  - s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie,
  - s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin (A6-0034/2009),
- A. vzhledem k tomu, že duševní zdraví a pohoda jsou podstatnými prvky kvality života jednotlivců i společnosti a klíčovými faktory cílů Lisabonské strategie EU a obnovené strategie pro udržitelný rozvoj, a vzhledem k tomu, že prevence duševních poruch, jejich včasné rozpoznání a léčba přispívají k značnému omezení osobních, ekonomických a sociálních důsledků těchto poruch,
- B. vzhledem k tomu, že různé strategické dokumenty EU zdůrazňují význam duševního zdraví pro uskutečňování těchto cílů a potřebu praktických opatření pro jeho dosažení,
- C. vzhledem k tomu, že hlavní přínos strategie Společenství pro duševní zdraví spočívá především v oblasti prevence a podpory lidských a občanských práv osob s duševními poruchami,
- D. vzhledem k tomu, že problémy spojené s duševním zdravím postihují v Evropě každého čtvrtého člověka nejméně jednou za život, přičemž mnoho dalších osob je jimi zasaženo nepřímo, a vzhledem k tomu, že se úroveň péče o duševní zdraví v různých členských státech podstatně liší, přičemž rozdíly existují zejména mezi starými členskými státy a některými novými členskými státy,
- E. vzhledem k tomu, že při projednávání otázek spojených s duševním zdravím by měla být brána v potaz genderová hlediska, a vzhledem k tomu, že duševními poruchami trpí více žen než mužů, zatímco sebevraždu páchají častěji muži než ženy,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 305 E, 14.12.2006, s. 148.

⁽²⁾ Přijaté texty, P6_TA(2008)0009.

Čtvrtek 19. února 2009

- F. vzhledem k tomu, že sebevražda, kterou v EU každý rok spáchá více než 50 000 osob, zůstává v Evropě nadále podstatnou příčinou předčasných úmrtí, přičemž v devíti z deseti případů jí předchází vývoj duševní poruchy, často deprese, a vzhledem k tomu, že výskyt případů sebevraždy či pokusů o ni je navíc u osob umístěných v nápravných zařízeních či vazbě vyšší než u běžné populace,
- G. vzhledem k tomu, že stanovení politik zaměřených na prevenci deprese a sebevražd úzce souvisí s ochranou lidské důstojnosti,
- H. vzhledem k tomu, že i když deprese představuje jednu z nejčastějších a nejzávažnějších poruch, opatření pro boj proti ní jsou i nadále často nedostatečná, a vzhledem k tomu, že programy prevence uplatňuje jen několik členských států,
- I. vzhledem k tomu, že propagace duševního zdraví a prevence chorob stále nenachází dostatek porozumění a investic a stále není poskytována dostatečná podpora lékařskému výzkumu a lidem trpícím problémy spojenými s duševním zdravím,
- J. vzhledem k tomu, že výše finančních nákladů, jež společnosti vznikají v souvislosti s léčbou duševních onemocnění, se odhaduje na 3–4 % hrubého domácího produktu (HDP) členských států, přičemž v roce 2006 představovaly náklady EU v této oblasti 436 miliard EUR, a vzhledem k tomu, že většina těchto nákladů vznikala mimo zdravotnictví, zejména v důsledku systematické absence v práci, pracovní neschopnosti a předčasného odchodu do důchodu, a vzhledem k tomu, že odhadované náklady v mnoha případech neodrážejí dodatečné finanční zatížení související s komorbiditou, vůči které jsou osoby mající problémy s duševním zdravím zranitelnější,
- K. vzhledem k tomu, že problémy spojené s duševním zdravím mohou zhoršit sociální a ekonomické nerovnosti, a vzhledem k tomu, že počet výskytů duševních chorob je vyšší u zranitelných a opomíjených skupin, jako jsou nezaměstnaní, přistěhovalci, vězni či bývalí vězni, osoby užívající psychotropní látky, osoby s postižením a dlouhodobě nemocné osoby, a vzhledem k tomu, že k integraci a sociálnímu začlenění těchto lidí jsou nezbytná konkrétní opatření a vhodné politiky,
- L. vzhledem k tomu, že v oblasti duševního zdraví existují výrazné rozdíly mezi jednotlivými členskými státy i v členských státech samotných, a to i pokud jde o oblast léčby a sociální integrace,
- M. vzhledem k tomu, že osoby, které mají problémy s duševním zdravím, jsou ve srovnání s ostatní populací náchylnější k tělesným nemocem a že existuje menší pravděpodobnost, že se jim dostane léčby těchto tělesných nemocí,
- N. vzhledem k tomu, že tělesné a duševní zdraví jsou stejně důležité a vzájemně na sebe působí, a přesto duševní zdraví často není diagnostikováno nebo bývá podceňováno a péče o něj není řádná,
- O. vzhledem k tomu, že většina členských států upouští od dlouhodobé ústavní péče a přechází na systém podporovaného bydlení v komunitě, a vzhledem k tomu, že se však tento proces uskutečňuje bez řádného plánování a zajištění, bez kontrolních mechanismů a často se sníženým rozpočtem a že v důsledku toho tisícům občanů s duševními chorobami hrozí opětovné umístění do ústavní péče,
- P. vzhledem k tomu, že byla v roce 2008 založena platforma v oblasti duševního a tělesného zdraví, která sdružuje zástupce na vysoké úrovni z klíčových organizací,
- Q. vzhledem k tomu, že základy celoživotního duševního zdraví jsou utvářeny během několika prvních let života, a vzhledem k tomu, že duševní onemocnění je běžné mezi mladými lidmi, u nichž je včasná diagnóza a léčba nesmírně důležitá,
- R. vzhledem k tomu, že v důsledku stárnoucí populace EU dochází k častějšímu výskytu neurogenerativních poruch,

Čtvrtek 19. února 2009

- S. vzhledem k tomu, že diskriminace a sociální vyloučení, se kterými se setkávají lidé s duševními problémy a jejich rodiny, nejsou jen důsledky duševní poruchy, ale také stigma, odmítání a společenské marginalizace, na něž narážejí, a jsou také rizikovými faktory, které jim brání ve vyhledání pomoci a léčby,
- T. vzhledem k tomu, že Evropská unie stanovila rok 2010 Evropským rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení,
- U. vzhledem k tomu, že díky výzkumu jsou k dispozici nové údaje o zdravotních a sociálních rozměrech duševního zdraví, a vzhledem k tomu, že v této oblasti však stále ještě existují výrazné nedostatky a že je proto nutné, aby úsilí, které je vynakládáno v oblasti veřejného nebo soukromého lékařského výzkumu, nebylo mařeno kladením řady často tíživých administrativních překážek ani přílišným omezováním, pokud jde o používání příslušných modelů pro vývoj bezpečných a účinných léků,
- V. vzhledem k tomu, že poruchy učení (duševní postižení) mají mnoho stejných charakteristik a potřeb jako duševní poruchy,
- W. vzhledem k tomu, že je velmi důležité dosáhnout dalšího zlepšení v oblasti odborné přípravy zdravotnických pracovníků, kteří se setkávají s pacienty s duševními chorobami, a to včetně praktických lékařů a členů justice,
- X. vzhledem k tomu, že poruchy duševního zdraví figurují na prvním místě, pokud jde o lidskou úmrtnost,
1. vítá Evropský pakt za duševní zdraví a pohodu a uznání duševního zdraví a pohody za základní prioritou přijímaných opatření;
  2. vyjadřuje jednoznačnou podporu výzvám ke spolupráci a k posilování opatření přijímaných v rámci orgánů EU, členských států, regionálních a místních orgánů a sociálních partnerů, pokud jde o pět prioritních oblastí pro podporu duševního zdraví a pohody obyvatelstva, a to včetně občanů všech věkových skupin, obou pohlaví, rozdílného etnického původu a rozdílných sociálně-ekonomických skupin, přičemž součástí této spolupráce by měl být boj proti stigmatizaci a sociálnímu vyloučení, posílení preventivních opatření a svépomoci a poskytování podpory a náležité péče lidem s duševními problémy a jejich rodinám a pečovatelům; zdůrazňuje, že takováto spolupráce musí probíhat zcela v souladu se zásadou subsidiarity;
  3. vyzývá členské státy k vytvoření povědomí o významu dobrého duševního zdraví, zejména mezi zdravotnickými pracovníky a cílovými skupinami, jako jsou rodiče, učitelé, poskytovatelé sociálních a právních služeb, zaměstnavatelé, pečovatelé a zejména široká veřejnost;
  4. vyzývá členské státy, aby ve spolupráci s Komisí a Eurostatem zlepšovaly znalosti o duševním zdraví a o vztahu mezi duševním zdravím a zdravou délkou života, a to tím, že vytvoří mechanismy pro výměnu a šíření informací jasným, snadno dostupným a srozumitelným způsobem;
  5. vyzývá Komisi, aby navrhla společné ukazatele, a zlepšila tak srovnatelnost údajů a usnadnila výměnu osvědčených postupů a spolupráci mezi členskými státy v zájmu podpory duševního zdraví;
  6. domnívá se, že důraz je třeba klást na prevenci duševních onemocnění prostřednictvím sociálních zásahů, přičemž pozornost by měla být zaměřena především na nejzranitelnější skupiny; zdůrazňuje, že v případech nedostatečné prevence by měl být podporován a usnadňován nediskriminační přístup k terapeutické léčbě a že osoby, které mají problémy s duševním zdravím, by měly mít plnohodnotný přístup k informacím o inovačních způsobech léčby;
  7. vyzývá EU, aby využila finančních možností, jež skýtá sedmý rámcový program, a více podporovala výzkum v oblasti duševního zdraví a pohody a vzájemného působení mezi duševními a tělesnými zdravotními problémy; vyzývá členské státy, aby prozkoumaly nástroje financování iniciativ v oblasti duševního zdraví v rámci Evropského sociálního fondu a Evropského fondu pro regionální rozvoj;

Čtvrtek 19. února 2009

8. vyzývá členské státy, aby optimálním způsobem využívaly prostředky poskytované Společenstvím i jednotlivými státy k propagaci informací o duševním zdraví a k pořádání informačních a školicích programů pro všechny pracovníky zastávající klíčové pozice, jejichž cílem bude podpora včasné diagnózy, okamžitého zásahu a náležitého úsilí o zvládnutí problémů spojených s duševním zdravím;
9. vyzývá Komisi, aby provedla průzkum o službách v oblasti duševního zdraví a opatřeních na podporu duševního zdraví v celé EU a zveřejnila jeho výsledky;
10. vyzývá členské státy k přijetí rezoluce OSN č. 46/119 o ochraně osob s duševním postižením a zlepšení péče o duševní zdraví vypracované Komisí OSN pro lidská práva a přijaté Valným shromážděním OSN v roce 1991;
11. vyzývá členské státy, aby lidem s duševními problémy poskytly právo na spravedlivý, úplný a řádný přístup ke vzdělávání, odborné přípravě a zaměstnání v souladu se zásadami celoživotního učení a zajistily těmto lidem řádnou podporu, pokud jde o jejich potřeby;
12. zdůrazňuje, že mají-li se v komunitách a ústavních zařízeních poskytovat kvalitní, účinné, dostupné a univerzální služby v oblasti duševního zdraví, je nezbytné jasné a dlouhodobé plánování a přijetí kritérií pro kontrolu prováděnou nezávislými orgány; vyzývá k lepší spolupráci a komunikaci mezi odbornými pracovníky primární zdravotní péče a odborníky specializujícími se na duševní zdraví, aby bylo možné účinně se zabývat problémy spojenými s duševním a tělesným zdravím, a zároveň podporuje holistický přístup, který bere v úvahu celkový profil jednotlivců – z hlediska jejich tělesného i duševního zdraví;
13. vyzývá členské státy, aby v rámci všeobecných zdravotních služeb zavedly vyšetření duševních problémů a v rámci služeb v oblasti duševního zdraví vyšetření tělesných problémů; dále vyzývá členské státy, aby vytvořily komplexní model péče;
14. žádá Komisi, aby prostřednictvím pokynů Evropské agentury pro léčivé přípravky (EMA) vyhledávala a zaznamenávala zkušenosti pacientů týkající se vedlejších účinků užívání léků;
15. žádá Komisi, aby mandát Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC) rozšířila na oblast duševního zdraví;
16. vyzývá Komisi, aby šířila výsledky tematických konferencí pořádaných s cílem uskutečňovat cíle Evropského paktu a aby navrhla „evropský akční plán pro duševní zdraví a pohodu občanů a lékařský výzkum“;
17. podporuje vytvoření platformy EU pro duševní zdraví a pohodu, jejímž cílem by bylo uplatňování Evropského paktu a jež by se skládala ze zástupců Komise, předsednictví Evropské rady, Parlamentu, WHO a uživatelů služeb, osob s duševními problémy, rodin, pečovatелů, nevládních organizací, farmaceutického průmyslu, akademických pracovníků a dalších příslušných zainteresovaných stran, zároveň vyjadřuje politování, že na evropské úrovni nedošlo k přijetí směrnice, jak bylo prosazováno v usnesení Evropského parlamentu o zelené knize Komise o duševním zdraví;
18. vyzývá Komisi, aby ponechala návrh evropské strategie pro duševní zdraví a pohodu jako svůj dlouhodobý cíl;
19. vyzývá členské státy, aby vypracovaly aktualizovaný návrh právních předpisů v oblasti duševního zdraví, který bude odpovídat mezinárodním závazkům, pokud jde o lidská práva – rovnost a odstranění diskriminace, nedotknutelnost soukromého života, autonomie, tělesná nedotknutelnost, právo na informace a spoluúčast – a bude kodifikovat a stanoví základní zásady, hodnoty a cíle politiky v oblasti duševního zdraví;

Čtvrtek 19. února 2009

20. požaduje přijetí společných evropských zásad pro definování zdravotního postižení v souladu s ustanoveními Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením;

Předcházení depresi a sebevraždám

21. vyzývá členské státy, aby ve všech odvětvích uplatňovaly průřezové programy zaměřené na prevenci sebevražd, zejména u mladých a dospívajících lidí, které by propagovaly zdravý životní styl, snižovaly rizikové faktory, jako je snadný přístup k lékům, drogám a škodlivým chemickým látkám a nadměrná konzumace alkoholu; pokládá za nutné zajistit zejména léčbu osobám, které se pokusily o sebevraždu, a psychoterapeutickou léčbu rodinám, jejichž příslušník sebevraždu spáchal;

22. vyzývá členské státy, aby ve spolupráci s místními organizacemi a veřejností zřídily regionální informační sítě mezi zdravotnickými pracovníky, uživateli služeb a osobami s duševními problémy, jejich rodinami, školními zařízeními a pracovišti s cílem omezit deprese a sebevražedné chování;

23. požaduje zvýšení informovanosti týkající se společného evropského čísla tísňového volání 112 pro případy, jako je pokus o sebevraždu nebo duševní krize, aby byl zajištěn včasný zásah a poskytnuta rychlá lékařská pomoc;

24. vyzývá členské státy, aby zahájily zvláštní školení pro praktické lékaře a provozovatele psychiatrických služeb, včetně lékařů, psychologů a zdravotních sester, na téma prevence a léčby depresivních poruch a rozpoznání rizika sebevraždy a způsoby jeho zvládnání;

Duševní zdraví mládeže a vzdělávání

25. vyzývá členské státy, aby poskytovaly podporu pracovníkům škol při vytváření zdravého prostředí a budování vztahů mezi školami, rodiči, poskytovateli zdravotnických služeb a komunitou, a posílily tak sociální integraci mladých lidí;

26. vyzývá členské státy k vytváření podpůrných programů pro rodiče, zejména pro znevýhodněné rodiny, a k podpoře zřizování míst poradců na všech středních školách, což napomůže k řešení sociálně-emočních potřeb mladých lidí, přičemž se zvláštní pozornost bude věnovat programům prevence jako je zvyšování sebevědomí a řešení krizí;

27. zdůrazňuje, že je zapotřebí koncepce zdravotnictví, jež by zohledňovala potřebu odborných služeb v oblasti duševního zdraví se zaměřením na děti a mládež a zohledňovala posun od dlouhodobé ústavní péče k podporovanému bydlení v komunitě;

28. klade důraz na nezbytnost včasného zjištění a léčby duševního onemocnění u zranitelných skupin, zejména u nezletilých;

29. navrhuje, aby duševní zdraví bylo zahrnuto do studijních programů všech zdravotnických pracovníků a aby se zajistilo, že v tomto odvětví bude probíhat další vzdělávání a školení;

30. vyzývá členské státy a Evropskou unii, aby spolupracovaly na zvyšování povědomí o zhoršujícím se duševním stavu dětí, jejichž rodiče jsou vystěhovalci, a aby zaváděly školní programy zaměřené na pomoc těmto mladým lidem při překonávání jejich psychologických problémů spojených s nepřítomností rodičů;

Duševní zdraví na pracovišti

31. prohlašuje, že pracoviště sehraje ústřední roli v sociální integraci lidí s duševními problémy, a vyzývá k podpoře nábory těchto lidí do zaměstnání, udržení tohoto zaměstnání, pracovní rehabilitace a návratu do zaměstnání, přičemž důraz klade na začlenění nejzranitelnějších skupin, včetně komunit etnických menšin;

Čtvrtek 19. února 2009

32. vyzývá členské státy, aby podporovaly zkoumání pracovních podmínek, které mohou přispívat ke vzniku psychických poruch, zejména u žen;
33. vyzývá členské státy, aby podporovaly a realizovaly kurzy odborného vzdělávání pro osoby s duševním postižením s přihlédnutím k jejich schopnostem a možnostem, a usnadnily tak jejich následné začlenění na trh práce a rozvíjely reintegrační programy na pracovišti; zdůrazňuje rovněž potřebu řádné odborné přípravy zaměstnavatelů a jejich zaměstnanců k řešení specifických potřeb osob s duševními problémy;
34. vyzývá zaměstnavatele, aby podporovali zdravé pracovní prostředí a věnovali pozornost pracovnímu stresu a základním příčinám vzniku duševních poruch na pracovišti a aby se snažili tyto příčiny odstranit;
35. vyzývá Komisi, aby po podnicích a veřejných orgánech požadovala zveřejňování výročních zpráv o jejich politikách a činnostech zaměřených na duševní zdraví jejich zaměstnanců, a to na stejném základě, na jakém podávají zprávy o bezpečnosti a ochraně tělesného zdraví při práci;
36. vybízí zaměstnavatele, aby v rámci svých strategií pro zdraví a bezpečnost na pracovišti přijali programy na podporu emočního a duševního zdraví svých pracovníků, podporovali důvěrná a nestigmatizující řešení a zaváděli opatření proti šikaně; vyzývá Komisi, aby kladné příklady šířila zveřejňováním takovýchto programů na internetu;
37. vyzývá členské státy k zajištění toho, aby lidé, kteří jsou v důsledku svých problémů s duševním zdravím oprávněni pobírat nemocenské dávky či dávky určené k zabezpečení při pracovní nezpůsobilosti, měli přístup k zaměstnání a aby jim tyto dávky nebyly odebrány, jakmile si najdou novou práci;
38. požaduje, aby členské státy důsledně a účinně dodržovaly směrnici Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání⁽¹⁾;

Duševní zdraví u starších lidí

39. vyzývá členské státy, aby přijaly vhodná opatření, jež zlepší a zachovají kvalitu života starších osob a podpoří zdravé a aktivní stárumí zapojením do života komunity, včetně rozvoje systémů flexibilního odchodu do důchodu;
40. zdůrazňuje, že je třeba podporovat výzkum, který by se zaměřil na prevenci a péči s ohledem na neurodegenerativní poruchy a další duševní choroby spojené s konkrétním věkem; zdůrazňuje, že je nezbytné při jakýchkoli budoucích opatřeních a návrzích Komise odlišovat Alzheimerovu chorobu a příbuzné neurodegenerativní poruchy od ostatních duševních chorob;
41. vyzývá k vytvoření rozhraní mezi výzkumem a politikou v oblasti duševního zdraví a pohody;
42. je si vědom, že je třeba vyhodnotit komorbiditu starších osob a potřebu školení zdravotnických pracovníků k doplnění znalostí o potřebách starších osob, které trpí duševními problémy;
43. vyzývá Komisi a členské státy, aby v souvislosti s otevřenou metodou koordinace v oblasti sociální ochrany a integrace přijaly opatření pro podporu pečovatelských a vypracovaly pokyny pro ošetřování a dlouhodobou péči, které by pomohly předcházet špatnému zacházení se staršími osobami a umožnily by jim důstojně žít v odpovídajícím prostředí;

(1) Úř. věst. L 303, 2.12.2000, s. 16.

Čtvrtek 19. února 2009

Boj proti stigmatizaci a sociálnímu vyloučení

44. vyzývá k pořádání informačních kampaní prostřednictvím médií, internetu, ve školách a na pracovištích, jejichž cílem bude propagovat duševní zdraví, zlepšovat informovanost o nejběžnějších příznacích deprese a sebevražedných sklonů, bojovat proti stigmatizaci duševních poruch, povzbuzovat lidi k vyhledání nejlepší a neúčinnější pomoci a podporovat aktivní začlenění osob s duševními problémy;
45. zdůrazňuje zásadní úlohu médií při změně vnímání duševních chorob a vyzývá k vypracování evropských pokynů pro zodpovědné informování o duševním zdraví v médiích;
46. vyzývá členské státy, aby podpořily organizace zastupující osoby s duševními problémy a pečovatele a zajistily těmto organizacím větší vliv, a umožnily tak jejich účast na tvorbě a uplatňování politiky a ve všech fázích výzkumu v oblasti duševního zdraví;
47. domnívá se, že součástí boje proti stigmatizaci duševních chorob musí být upouštění od invazních a nehumánních léčebných postupů i postupů založených na izolování;
48. považuje za nutné prosazovat a podporovat činnosti zaměřené na psychologickou a sociální rehabilitaci, jež jsou realizovány prostřednictvím malých veřejných, soukromých nebo smíšených ubytovacích zařízení, které poskytují péči přes den nebo nepřetržitě, svou velikostí a charakterem odpovídají rodinnému prostředí a které byly začleněny do kontextu města s cílem podpořit začlenění residentů během všech fází léčebného a rehabilitačního procesu;
49. vítá návrh nové směrnice Komise na zaměřené proti diskriminaci z důvodu náboženského vyznání nebo přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace také mimo pracovní odvětví a požaduje okamžité přijetí této směrnice, aby osoby trpící duševními problémy mohly být účinně chráněny proti diskriminaci;
50. vyzývá všechny členské státy, aby neprodleně ratifikovaly Haagskou úmluvu ze dne 13. ledna 2000 o mezinárodní ochraně dospělých osob;

*

* *

51. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států a regionální kanceláři pro Evropu WHO.

Národní akční plány pro energetickou účinnost: první hodnocení

P6_TA(2009)0064

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 ke sledování národních akčních plánů pro energetickou účinnost: první hodnocení (2008/2214(INI))

(2010/C 76 E/06)

Evropský parlament,

- s ohledem na usnesení Rady ze dne 7. prosince 1998 o energetické účinnosti v Evropském společenství⁽¹⁾,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 19. října 2006 s názvem „Akční plán pro energetickou účinnost: využití možností“ (KOM(2006)0545),

(1) Úř. věst. C 394, 17.12.1998, s. 1.

Čtvrtek 19. února 2009

- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise, který doprovází výše uvedené sdělení Komise, zejména na analýzu akčního plánu (SEK(2006)1173), hodnocení dopadů akčního plánu (SEK(2006)1174) a shrnutí těchto zpráv (SEK(2006)1175),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 10. ledna 2007 nazvané „Energetická politika pro Evropu“ (KOM(2007)0001),
- s ohledem na závěry předsednictví Evropské rady ze dne 8.–9. března 2007 týkající se schválení akčního plánu Evropské rady (2007–2009) – Energetická politika pro Evropu,
- s ohledem na směrnici Rady 92/75/EHS ze dne 22. září 1992 o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích spotřebičů pro domácnost a v normalizovaných informacích o výrobku ⁽¹⁾,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/91/ES ze dne 16. prosince 2002 o energetické náročnosti budov ⁽²⁾,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES ze dne 11. února 2004 o podpoře kombinované výroby tepla a elektřiny založené na poptávce po užitečném teple na vnitřním trhu s energií ⁽³⁾,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/32/ES ze dne 6. července 2005, kterou se stanoví rámec pro určení požadavků na ekodesign energetických spotřebičů ⁽⁴⁾,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/32/ES ze dne 5. dubna 2006 o energetické účinnosti u konečného uživatele a o energetických službách ⁽⁵⁾,
- s ohledem na rozhodnutí Rady 2006/1005/ES ze dne 18. prosince 2006 o uzavření dohody mezi vládou Spojených států amerických a Evropským společenstvím o koordinaci programů označování energetické účinnosti kancelářských přístrojů štítky ⁽⁶⁾,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 106/2008 ze dne 15. ledna 2008 o programu Společenství na označování energetické účinnosti kancelářských přístrojů štítky (přepracované znění) ⁽⁷⁾,
- s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1639/2006/ES ze dne 24. října 2006, kterým se zavádí rámcový program pro konkurenceschopnost a inovace (2007–2013) ⁽⁸⁾, a zejména na oddíl II kapitoly III, která se věnuje programu Inteligentní energie – Evropa,
- s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1982/2006/ES ze dne 18. prosince 2006 o sedmém rámcovém programu Evropského společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007 až 2013) ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 297, 13.10.1992, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 65.

⁽³⁾ Úř. věst. L 52, 21.2.2004, s. 50.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 191, 22.7.2005, s. 29.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 64.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 381, 28.12.2006, s. 24.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 1.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 310, 9.11.2006, s. 15.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 412, 30.12.2006, s. 1.

Čtvrtek 19. února 2009

- s ohledem na své usnesení ze dne 1. června 2006 o zelené knize: Energetická účinnost aneb méně znamená více ⁽¹⁾,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 14. prosince 2006 o evropské strategii pro udržitelnou, konkurenceschopnou a bezpečnou energii – zelená kniha ⁽²⁾,
  - s ohledem na sdělení Komise ze dne 23. ledna 2008 o prvním hodnocení národních akčních plánů energetické účinnosti požadovaném směrnicí 2006/32/ES o energetické účinnosti u konečného uživatele a o energetických službách (KOM(2008)0011),
  - s ohledem na návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o podpoře užívání energie z obnovitelných zdrojů (KOM(2008)0019),
  - s ohledem na sdělení Komise ze dne 13. listopadu 2008 nazvané Energetická účinnost: splnění 20 % cílové hodnoty (KOM(2008)0772),
  - s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a na stanovisko Výboru pro regionální rozvoj (A6-0030/2009),
- A. vzhledem k tomu, že Evropská unie v důsledku špatného hospodaření vyplývá nejméně 20 % své energie, a že pokud by byl splněn cíl 20 % úspory, spotřebovala by EU o 400 Mtoe (milionů tun ropného ekvivalentu) primární energie méně a emise CO₂ by se snížily o přibližně 860 Mt,
- B. vzhledem k tomu, že spotřeba energie je spolu s vnitrostátní skladbou energetických zdrojů založenou převážně na konvenčních zdrojích i nadále hlavním zdrojem emisí skleníkových plynů v Evropské unii,
- C. vzhledem k tomu, že v souvislosti s dovozem zdrojů energie do EU existují stále komplikovanější rizika týkající se zabezpečení dodávek a závislosti na nich,
- D. vzhledem k tomu, že více pobídek k investicím do energetické účinnosti v průběhu finanční krize a recese a v době kolísajících a nepředvídatelných cen ropy by mohlo pomoci posílit hospodářství,
- E. vzhledem k tomu, že se růst cen energie se může stát jednou z hlavních příčin chudoby; vzhledem k tomu, že zlepšení v oblasti energetické účinnosti je nejefektivnějším způsobem, jak snížit ohroženost nemajetných skupin,
- F. vzhledem k tomu, že energetická účinnost je z hlediska využití nákladů nejúčinnějším způsobem dosažení závazného snížení emisí a cílů v oblasti obnovitelných zdrojů energie, jež si EU stanovila,
- G. vzhledem k tomu, že zlepšení energetické účinnosti a využití možností, jež jsou s ní spojeny, je ve společném zájmu členských států; vzhledem k tomu, že by bylo žádoucí uplatňovat v členských státech různé soubory opatření, aby se zohlednily jejich odlišné hospodářské a klimatické podmínky,
- H. vzhledem k tomu, že požadovaného výsledku opatření v oblasti energetické účinnosti lze dosáhnout pouze v případě, že tato opatření budou prováděna ve všech odvětvových politikách,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 298 E, 8.12.2006, s. 273.

⁽²⁾ Úř. věst. C 317 E, 23.12.2006, s. 876.

Čtvrtek 19. února 2009

- I. vzhledem ke skutečnosti, že několik členských států nepředložilo národní plán pro energetickou účinnost, musí Komise učinit opatření, jež by přiměla další státy k provádění rozhodnutí přijatých v této oblasti,
- J. vzhledem k tomu, že mezinárodní hospodářská krize a stále větší kolísavost cen zdrojů energie podtrhují význam energetické účinnosti, což by mohlo vést k výraznému zvýšení konkurenceschopnosti evropských podniků v mezinárodním měřítku,
- K. vzhledem k tomu, že podle výše uvedeného sdělení Komise nazvaného Energetická účinnost: splnění 20 % cílové hodnoty, existuje reálné nebezpečí, že cíl energetické účinnosti stanovený pro rok 2020 nebude splněn,
- L. vzhledem k tomu, že v souladu s návrhem směrnice o podpoře užívání energie z obnovitelných zdrojů musejí členské státy podporovat energetickou účinnost a úspory energie, aby tak lépe dosáhly cílů týkajících se obnovitelné energie,
- M. vzhledem k tomu, že obytné budovy nabízejí potenciální úspory energie ve výši přibližně 27 %,
- N. vzhledem k tomu, že stále neexistují právně závazné cíle pro energetickou účinnost na evropské či vnitrostátní úrovni,
- O. vzhledem k tomu, že je stále patrný nedostatek kapacity pro provádění projektů v oblasti energetické účinnosti,
- vítá akční plány vypracované členskými státy; současně je však znepokojen tím, že prodlevy v předkládání plánů a obsah několika národních akčních plánů naznačují nedostatky, jež by mohly ohrozit dosažení energetické účinnosti a splnění cílů týkajících se ochrany klimatu EU; zdůrazňuje, že nyní je nutné klást důraz na účinné provádění opatření zaměřených na zvyšování energetické účinnosti, včetně rozvoje osvědčených postupů, součinnosti a lepšího poskytování informací a poradenství konečným uživatelům v oblasti energetické účinnosti;
  - považuje za vhodné, aby byl v rámci přezkumu akčních plánů v roce 2009 podrobně prozkoumán rozsah, v jakém příslušné právní předpisy a akční plány pokrývají všechny možnosti úspor v oblasti energetické účinnosti, a rozdělení odpovědnosti mezi Komisí, členskými státy a regionálními a místními orgány při provádění a prosazování těchto předpisů a plánů;
  - vyzývá Komisi, aby se zasadila o to, že se energetická účinnost a úspory energie stanou základním kamenem energetické politiky pro Evropu; vítá závazek Komise, který uvedla ve svém sdělení s názvem Energetická účinnost: plnění 20 % cílové hodnoty, vypracovat revidovaný akční plán energetické účinnosti EU; vyzývá Komisi, aby učinila cíl 20 % energetické účinnosti do roku 2020 závazný jako součást hodnocení, které musí připravit o pokroku Společenství s ohledem na cíl stanovený v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly do roku 2020 splněny závazky Společenství na snížení emisí skleníkových plynů ⁽¹⁾;
  - vítá navýšení lidských zdrojů Komise v oblasti energetické účinnosti, které je sice pro úplné fungování stále nedostačující, avšak v jehož důsledku došlo ke zrychlení přípravy legislativních návrhů například v oblasti ekodesignu výrobků, energetické náročnosti budov a označování energetické účinnosti štítky, v odvětví dopravy a zařízení konečných spotřebitelů; zdůrazňuje, že v těchto oblastech je i nadále třeba vytvářet nové právní předpisy;
  - pokládá směrnici 2006/32/ES za dobrý regulační rámec; současně však konstatuje, že tato směrnice bude uplatňována pouze v období do roku 2016 a v každém případě není dostatečně ambiciózní, aby dosáhla cíle zvýšení energetické účinnosti o 20 % do roku 2020, a proto vyzývá k tomu, aby byl v roce 2012 proveden přezkum založený na rozsáhlé studii zkušeností členských států;

(1) Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 136.

Čtvrtek 19. února 2009

6. vítá skutečnost, že dodavatelé energie a profesní sdružení v mnoha členských státech započaly na základě této směrnice se zlepšováním a koordinací svých vlastních systémů inteligentních měřičů; poznamenává ovšem, že při současném regulačním rámci je nepravděpodobné, že domácnosti v široké míře přijmou systémy inteligentních měřičů; podporuje proto povinné zavedení inteligentních měřičů ve všech budovách v horizontu 10 let po vstupu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES, kterou se mění směrnice 2003/54/ES o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou⁽¹⁾ v platnost; vyzývá Komisi, aby důsledněji prosazovala pravidla stanovená článkem 13 směrnice 2006/32/ES s cílem urychlit přípravu systémů inteligentních měřičů;
7. považuje za nezbytné, aby Komise pro podporu povinného zavedení inteligentních měřičů vypracovala komplexní studii shrnující zkušenosti členských států v této oblasti; domnívá se, že budoucí pravidla by měla obsahovat požadavek vybavit domácnosti spotřebitelů systémem měřičů i odečitatelným displejem, a že Komise by měla věnovat pozornost pravidlům o slučitelnosti systémů měřičů, předávání údajů, odlišných tarifech a mikrovýrobě;
8. domnívá se, že je třeba podporovat ustanovení, která posilují příkladnou úlohu veřejného sektoru; domnívá se, že by měla být s ohledem na rostoucí náklady na energii definována kritéria energetické účinnosti v oblasti zadávání veřejných zakázek u institucí veřejného sektoru;
9. uznává, že zvýšení energetické účinnosti budov představuje cestu ke snížení emisí skleníkových plynů a boj proti změně klimatu, z hlediska přizpůsobení i řešení příčin změn klimatu;
10. vyzývá členské státy, aby podstatným způsobem využívaly alternativní obnovitelné zdroje energie, jako jsou vítr, biomasa, biopaliva a také energie z vln a slapová energie, kdekoliv je to možné;
11. vítá skutečnost, že Komise připravuje rozšíření směrnice 2002/91/ES v oblasti standardizace budov s nízkou energetickou náročností a domů s nulovými emisemi uhlíku, a žádá o vytvoření požadavků na budovy s pozitivní energetickou bilancí na úrovni EU, které by mohly snížit náklady pro koncové spotřebitele; naléhavě vyzývá, aby byl stanoven přesný harmonogram pro tuto standardizaci a minimální úrovně energie z obnovitelných zdrojů pro nové i stávající budovy;
12. zdůrazňuje, že obytné budovy patří mezi odvětví, v nichž se nejvíce plýtvá energií, naléhavě tedy vyzývá, aby byla navýšena finanční podpora energetické účinnosti budov na vnitrostátní úrovni i na úrovni Společenství a aby stávající finanční pobídky odpovídaly závazkům stanoveným v národních akčních plánech jako součásti revize akčních plánů ze strany Komise;
13. vybízí zejména členské státy a regiony, aby na svých územích využívaly strukturální fondy k vytváření tematických sítí v rámci společného postupu stanoveného pracovním programem Inteligentní energie pro Evropu 2008, jež by jim umožnily čerpat informace o postupech a uskutečnit výměnu know-how a zkušeností dalších regionů EU v oblasti účinného využívání energie;
14. zdůrazňuje, že prioritou energetických politik v národních akčních plánech týkajících se odvětví obytných budov by se mělo stát zlepšení kvality obydlí, v nichž bydlí osoby s nízkým příjmem, s ohledem na skutečnost, že nepředvídatelnost cen paliv ekonomickou situaci těchto domácností podstatně zhorší a může způsobit vážné sociální problémy;
15. vítá nepřetržité doplňování právních předpisů obsahujících ustanovení o označování energetické účinnosti kancelářských přístrojů štítky s ohledem na akční plán a směrnici 2005/32/ES, jež probíhá podle harmonogramu; domnívá se, že je důležité, aby byla rozšířena řada zařízení, na něž se právní předpisy vztahují, a aby byly sledovány návyky spotřebitelů;
16. doporučuje, aby Komise za účelem snížení ztráty energie v pohotovostním režimu přezkoumala možnost regulovat externí zdroje energie, jež dodávají energii většímu počtu zařízení; vyzývá Komisi, aby v souladu s ustanoveními směrnice 2005/32/ES zajistila, že součástí těchto ustanovení bude celý životní cyklus výrobku v souvislosti s dopadem na energetickou účinnost; v tomto ohledu požaduje, aby směrnice byla doplněna o ustanovení ohledně celého životního cyklu, odpovědnosti za vadné výrobky a jejich opravitelnosti;

(1) Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 55.

Čtvrtek 19. února 2009

17. domnívá, že je důležité, aby byly společnosti, které nespádají pod evropský systém pro obchodování s emisemi, zapojeny do úsilí dosáhnout vyšší energetické účinnosti, zejména pokud se energeticky účinná řešení nemohou vzhledem ke skrytým nákladům či jiným problémům prosadit na trhu; domnívá se, že aby bylo možné dosáhnout energetické účinnosti, je kromě rozšíření ekodesignu nutné zavést systém „bíých certifikátů“; je toho názoru, že k tomu by Komise měla co nejdříve provést příslušné kontroly; bere na vědomí zásadní roli, kterou může energetická účinnost sehrát při podpoře členských států v dosahování závazných cílů týkajících se rozdělování úkolů; zdůrazňuje, že vyšší energetická účinnost budov představuje zvláštní možnost jak dosáhnout rentability nákladů;

18. vítá nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nové osobní automobily⁽¹⁾ a konzultace o dalších právních předpisech ke zlepšení specifické energetické účinnosti vozidel; zdůrazňuje, že z hlediska jistoty průmyslu je důležité, aby byly budoucí přísné emisní limity stanoveny co nejdříve; vyjadřuje své zklamání nad tím, že hranice 95 g CO₂ do roku 2020 požadovaná Parlamentem stále ještě nebyla potvrzena; nicméně s obavami konstatuje, že nové právní předpisy nevyrovnejí rostoucí poptávku odvětví dopravy po energii;

19. vítá vypracování zelené knihy o městské mobilitě (KOM(2007)0551), konstatuje však, že s ohledem na chybějící konkrétní měřitelná ustanovení nemůže dojít k mobilizaci rezerv v oblasti účinnosti; vyzývá Komisi, aby prozkoumala, jakým způsobem může podpora energeticky účinné městské mobility a rozvoj veřejné dopravy dosáhnout významnější úlohy ve strukturální politice a politice soudržnosti a jak může být účinnosti mobility připsán větší význam v systému podmínek pro projekty spolufinancované Společenstvím;

20. zdůrazňuje, že rozšíření informačních a komunikačních nástrojů umožnilo, aby bylo vybírání mýtného v případě silniční nákladní dopravy uplatňováno nejen v rámci sítě vysokorychlostních silnic; naléhavě žádá, aby byly prozkoumány možnosti sjednocení právních předpisů v oblasti sledování vnitřního trhu;

21. vítá návrh Komise na podporu účinné kombinované výroby tepla a elektřiny, poznamenává však, že podpora této technologie může mít význam tam, kde účinně přispěje k naplnění využitelných potřeb tepla; konstatuje, že v systémech dálkového vytápění je účinnost sítě stejně důležitá jako účinnost zařízení na straně spotřebitele; domnívá se, že při přidělování financí ze strukturálních fondů by měla v budoucnosti mít podstatně větší důležitost účinnost sítě stávajících systémů dálkového vytápění;

22. i nadále shledává, že oddělená politika jednotlivých rezortů brání Evropské unii v dosažení energetické účinnosti; zastává názor, že stejná situace panuje i v rámci stávajícího systému poskytování podpory ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti;

23. domnívá se, že malé a střední podniky hrají důležitou roli při zvyšování energetické účinnosti, nejsou však stejným způsobem schopny splňovat právní předpisy nebo nové normy v odvětví energetiky; domnívá se proto, že ustanovení, jež budou vytvořena v rámci zákona o drobném podnikání by se také měla zabývat otázkou informací a kontaktů s malými a středními podniky zaměřených na dosažení vyšší energetické účinnosti;

24. vyzývá členské státy, aby zvýšily své ambice a použily národní akční plány energetické účinnosti jako praktický nástroj sloužící nejen k dosažení cílů energetické účinnosti v souladu se směrnicí 2006/32/ES, ale i k dosažení obsáhlejších a dlouhodobějších cílů, zejména cíle zvýšit energetickou účinnost do roku 2020 nejméně o 20 % a splnit závazné vnitrostátní cíle týkající se rozdělování úkolů;

25. vyzývá členské státy, aby se neomezily pouze na dosažení minimálního vnitrostátního orientačního cíle úspory energie ve výši 9 % do roku 2016 určeného směrnicí 2006/32/ES a aby si stanovily jasné prozatímní cíle, které jim pomohou dosáhnout konečného cíle;

(1) Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 1.

Čtvrtek 19. února 2009

26. domnívá se, že je nezbytné, aby národní akční plány obsahovaly realistické, opodstatněné závazné cíle a opatření, která je nutné přijmout v zájmu dosažení těchto cílů;
27. domnívá se, že je nanejvýš důležité, aby národní akční plány byly přizpůsobeny zeměpisným, klimatickým a hospodářským podmínkám a charakteristice spotřebitelů, jež se mohou v jednotlivých regionech výrazně lišit;
28. zdůrazňuje, že s ohledem na pozitivní přínos opatření energetické účinnosti pro trvale udržitelný rozvoj a zabezpečení dodávek energie existuje vztah mezi problematikou dodávek energie a územní soudržností, jak na ni poukazuje Komise v zelené knize o územní soudržnosti (KOM(2008)0616); poukazuje dále na význam propracované územní strategie a na vytvoření dlouhodobých řešení pro všechny regiony;
29. domnívá se, že je nezbytné, aby národní akční plány splnily cíle energetické účinnosti stanovené nákladově rentabilním způsobem a zajistily, aby byla státní podpora přínosem;
30. vyzývá členské státy, aby do stávajících struktur kontaktů mezi vládními organizacemi a veřejností začlenily informace o energetické účinnosti, osvědčených postupech v této oblasti a o právech spotřebitele, jež byly stanoveny v odvětví energetiky a klimatu;
31. domnívá se, že je naprosto nezbytné, aby na rozdíl od stávající praxe několika členských států byly národní akční plány připravovány s výrazným zapojením místních a regionálních orgánů, občanských organizací a hospodářských partnerů s cílem zajistit lepší provádění na místní úrovni;
32. považuje za důležité, aby národní akční plány věnovaly zvláštní pozornost chudobě způsobené rostoucími cenami energie a zaručily odpovídající ochranu osobám ohroženým chudobou; domnívá se, že zlepšení energetické účinnosti a zvyšování informovanosti občanů o této problematice je zásadním a neodkladným úkolem;
33. zdůrazňuje, že je důležité, aby členské státy do svých národních akčních plánů energetické účinnosti zahrnuly finanční nástroje pro úsporu energie v souladu s článkem 9 směrnice 2006/32/ES; domnívá se, že tyto finanční nástroje by měly být navrženy tak, aby překonaly známé překážky ve zlepšování energetické účinnosti, jako je rozdělení nákladů a přínosů mezi vlastníkem a nájemcem a dlouhá doba návratnosti, kterou vyžaduje modernizace starších obtížně udržitelných nemovitostí, tak aby splňovaly současné normy energetické účinnosti;
34. domnívá se, že je nezbytné, aby národní akční plány kladly zvláštní důraz na to, jakým způsobem hodlají vlády podporovat a prosazovat investice do energetické účinnosti ze strany malých a středních podniků; zdůrazňuje proto, že při vypracovávání národních akčních plánů by se měl na tyto investice brát zvláštní ohled;
35. s politováním konstatuje, že ve většině členských států jsou finanční prostředky poskytované na zvyšování energetické účinnosti stále nedostatečné a nezohledňují odpovídajícím způsobem regionální rozdíly; vyzývá členské státy a regiony, aby se zaměřily na realizaci svých operačních programů v oblasti inovačních opatření s cílem dosáhnout rentabilního řešení otázky energetické účinnosti;
36. zdůrazňuje, že nyní je nezbytné účinně provádět tato opatření, mezi něž patří vypracování osvědčených postupů, zajištění spolupráce a výměny informací a koordinace různých, na sobě nezávislých činitelů v oblasti energetické účinnosti;
37. zdůrazňuje, že v druhé řadě národních akčních plánů v roce 2011 je nutné stanovit komplexnější a jednoznačnější závazky, aby bylo vytvořeno příznivé obchodní prostředí a perspektivní investiční podmínky pro účastníky na trhu;
38. zdůrazňuje, že při investicích do nových udržitelných energetických technologií a při jejich rozvíjení by měl hrát významnou roli soukromý sektor podporovaný vnitrostátními opatřeními, který by mj. uskutečnil nové kroky vedoucí k většímu zaměření na otázku energetické účinnosti;

Čtvrtek 19. února 2009

39. zdůrazňuje strategickou úlohu veřejných orgánů EU, zejména na regionální a místní úrovni, kterou hrají při širší realizaci nezbytné institucionální podpory iniciativ v oblasti energetické účinnosti, jak se uvádí ve směrnici 2006/32/ES; doporučuje, aby regionální a místní veřejné orgány, jejichž cílem je zvýšit informovanost občanů v této oblasti a změnit jejich návyky, na svém území podpořily rozšířené informační a vzdělávací kampaně, např. pomocí snadno srozumitelných etiket s informacemi o energetické účinnosti či pilotních iniciativ a školení zaměřených na zvyšování energetické účinnosti;
40. vyzývá členské státy, aby vypracovaly dlouhodobé kampaně ke zvýšení informovanosti občanů o problematice energetické účinnosti, které by se zaměřovaly na energetickou účinnost veřejných i soukromých budov a na to, aby občany přesvědčily, že energetická účinnost může přinést skutečné úspory;
41. vyzývá Komisi, aby rozšířila výsledky podrobné analýzy prvního kola předložených plánů s cílem uceleně oznámit příčiny zpoždění a aby přijala důrazná opatření proti dalšímu zpoždění a nedbalosti;
42. žádá Komisi, aby na úrovni Společenství i členských států prošetřila, zda jsou koncepce všech rezortů v souladu s cíli v oblasti energetické účinnosti; domnívá se, že v tomto ohledu je nezbytné podrobně přezkoumat režimy podpory ze strany Společenství;
43. vyzývá Komisi, aby v souladu s článkem 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 ze dne 5. července 2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj⁽¹⁾ výrazným způsobem zvýšila podíl strukturálních fondů a Fondu soudržnosti věnovaný na zvyšování energetické účinnosti stávajícího bytového fondu a aby od členských států požadovala plné využití této možnosti;
44. vybízí zejména členské státy a regiony, aby na svém území využívaly strukturální fondy k vytváření tematických sítí v rámci společného postupu stanoveného pracovním programem Inteligentní energie pro Evropu 2008, jež by jim umožnily získat informace o postupech v jiných regionech EU, pokud jde o účinné využívání energie, a uskutečnit výměnu know-how a zkušeností v této oblasti;
45. žádá Komisi, aby pro další programové období strukturálních fondů podpořila cíle v oblasti energetické účinnosti, posílila prioritní kritéria se vztahem k těmto cílům a podpořila provádění konkrétních opatření a uplatňování technologií zaměřených na úsporu energie a její efektivní využití, a to i prostřednictvím partnerství v rámci projektů, jako je renovace budov, modernizace pouličního osvětlení, ekologická doprava, modernizace zařízení pro městské vytápění a pro výrobu tepla a elektřiny;
46. vyzývá Komisi, aby přijala opatření, která by členským státům poskytla institucionální kapacitu nezbytnou k vypracování a realizaci účinných národních akčních plánů, včetně oficiálního sledování a kontroly kvality jednotlivých opatření, mezi něž patří opatření vyplývající z povinností spojených s certifikáty energetické náročnosti budov, a včetně podpory veřejných vzdělávacích programů a školení v oblasti energetické účinnosti; vyzývá Komisi, aby vytvořila veřejnou databázi obsahující opatření členských států v oblasti energetické účinnosti, příp. obtížné body jejich uplatňování;
47. vyzývá Komisi, aby stanovila minimální požadavky na jednotný formát, metodiku a postup hodnocení národních akčních plánů energetické účinnosti; podotýká, že to povede k nižší administrativní zátěži členských států, zajistí opodstatněnost těchto akčních plánů a umožní provést jejich srovnávací analýzu; domnívá se, že podle tohoto jednotného formátu a metodiky musejí akční plány obsahovat jednotlivé kapitoly podle rezortů a jasně rozlišovat mezi koncepcemi a opatřeními zaměřenými na dosažení vyšší energetické účinnosti, které členské státy schválily a přijaly již v minulosti, a mezi novými, dalšími koncepcemi a opatřeními; odkazuje na příslušná ustanovení navrhované směrnice o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů; zdůrazňuje, že kontrola národních akčních plánů ze strany Komise a případně jejich zamítnutí v době předložení zajistí jejich kvalitnější provádění na nižší úrovni; vyzývá ke koordinaci národních akčních plánů a zpráv, jež jsou předkládány na základě různých právních nástrojů spojených s cíli v oblasti změny klimatu; vyzývá Komisi, aby porovnála národní akční plány zaměřené na zvyšování energetické účinnosti s podobnými národními akčními plány a zprávami předloženými v souvislosti s Kjótským protokolem a s dokumenty jednotlivých národních strategických referenčních rámců strukturálních fondů;

(1) Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 1.

Čtvrtek 19. února 2009

48. vyzývá Komisi, aby stanovila společné zásady pro metody měření úspor energie a řádně přitom zohlednila zásadu subsidiarity; poznamenává, že nutnost vypočítat a ověřit úspory energie vyplývající z opatření zaměřených na zvýšení energetické účinnosti je důležitá nejen v rámci směrnice 2006/32/ES, ale i v souvislosti s posuzováním, nakolik bylo dosaženo 20 % cílové úspory spotřeby energie do roku 2020 a jakýchkoli dalších cílů v oblasti úspory energie;

49. naléhavě vyzývá Komisi, aby zajistila, že národní akční plány energetické účinnosti budou založeny na jednoznačném a uceleném přístupu a zejména že do nich budou plně začleněny požadavky směrnice 2002/91/ES, včetně jejího případného budoucího přepracovaného znění, aby tak tyto národní akční plány obsahovaly opatření, která by byla skutečně pouze doplněním požadavků na zvýšení energetické účinnosti obsažených ve stávajících právních předpisech jednotlivých členských států a Společenství;

50. naléhavě vyzývá Komisi, aby trvala na tom, že v národních akčních plánech energetické účinnosti musí být jednoznačně stanoveno, jak má být splněn požadavek směrnice 2006/32/ES na příkladnou úlohu veřejného sektoru, a aby v případě potřeby předložila návrh právního předpisu Společenství, který by zajistil vedoucí úlohu veřejného sektoru v oblasti investic do zvýšení energetické účinnosti;

51. žádá Komisi, aby prozkoumala, jakým způsobem by bylo možné podpořit veřejné zadávání zakázek pomocí souboru podmínek na zvýšení energetické účinnosti tím, že by se při veřejných zakázkách upřednostňovaly ekologické výrobky, včetně závazného uplatňování norem pro energetickou účinnost a závazného zahrnutí energetických nákladů na životní cyklus výrobků do hodnocení investic; zdůrazňuje, že správní orgány na všech úrovních by měly jako první jít příkladem tím, že při svých postupech budou realizovat ekologické veřejné zakázky;

52. vyzývá Komisi, aby prozkoumala zdroje Společenství vyhrazené na výzkum a vývoj s cílem navýšit zdroje určené na zvýšení energetické účinnosti v příštím finančním výhledu;

53. domnívá se, že by Komise měla vyzvat členské státy, které ještě neschválily svůj národní plán pro zvýšení energetické účinnosti, aby uplatnily rozhodnutí přijatá v této oblasti;

54. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

Aplikovaný výzkum v oblasti společné rybářské politiky

P6_TA(2009)0065

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o aplikovaném výzkumu v oblasti společné rybářské politiky (2008/2222(INI))

(2010/C 76 E/07)

Evropský parlament,

— s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky ⁽¹⁾,

— s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1982/2006/ES ze dne 18. prosince 2006 o sedmém rámcovém programu Evropského společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007 až 2013) ⁽²⁾,

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 3. září 2008 nazvané „Evropská strategie mořského a námořního výzkumu: ucelený rámec evropského výzkumného prostoru na podporu udržitelného využívání oceánů a moří“ (KOM(2008)0534) („strategie mořského a námořního výzkumu“),

⁽¹⁾ Úř. věst. L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Úř. věst. L 412, 30. 12. 2006, s. 1.

Čtvrtek 19. února 2009

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 19. září 2002 nazvané „Strategie pro udržitelný rozvoj evropské akvakultury“ (KOM(2002)0511),
  - s ohledem na svůj postoj přijatý v prvním čtení dne 15. června 2006 k přijetí rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o sedmém rámcovém programu Evropského společenství pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace (2007 až 2013) ⁽¹⁾,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 20. května 2008 o integrované námořní politice pro Evropskou unii ⁽²⁾,
  - s ohledem na směrnici Evropského Parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) ⁽³⁾,
  - s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 199/2008 ze dne 25. února 2008 o vytvoření rámce Společenství pro shromažďování, správu a využívání údajů v odvětví rybolovu a pro podporu vědeckého poradenství pro společnou rybářskou politiku ⁽⁴⁾,
  - s ohledem na směrnici Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin ⁽⁵⁾,
  - s ohledem na zprávu světového summitu o udržitelném rozvoji, který se konal v jihoafrickém Johannesburgu ve dnech 26. srpna až 4. září 2002,
  - s ohledem na prohlášení z Aberdeenu přijaté dne 22. června 2007 na konferenci EurOCEAN evropskými organizacemi zabývajícími se mořským a námořním výzkumem, vědeckými sítěmi a řadou vědců z celé Evropy,
  - s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro rybolov (A6-0016/2009),
- A. vzhledem k tomu, že se Komise již od čtvrtého rámcového programu snaží stimulovat evropský výzkum v oblasti rybolovu a akvakultury, a podpořit tak společnou rybářskou politiku,
- B. vzhledem k tomu, že v sedmém rámcovém programu je celý výzkum v oblasti rybolovu a akvakultury zahrnut do širšího kontextu výzkumu v oblasti zemědělství (2. téma), zatímco věda o mořích a správa pobřežních oblastí spadají do vědy o životním prostředí,
- C. vzhledem k tomu, že kodex chování pro zodpovědný rybolov stanovený Organizací OSN pro výživu a zemědělství (FAO) a Dohoda OSN o provedení ustanovení Úmluvy o mořském právu o zachování a řízení populací tažných ryb a vysoce stěhovavých rybích populací zdůrazňují potřebu rozvíjet výzkumné činnosti a shromažďování údajů, aby se zlepšily vědecké poznatky o této oblasti,
- D. vzhledem k tomu, že společná rybářská politika patří mezi ty politiky Společenství, které jsou nejvíce závislé na vědeckém výzkumu, a že důvěryhodnost opatření přijatých v rámci této politiky závisí na vysoké kvalitě vědeckého poradenství,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 300 E, 9.12.2006, s. 400.

⁽²⁾ Přijaté texty, P6_TA(2008)0213.

⁽³⁾ Úř. věst. L 164, 25. 6. 2008, s. 19.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 60, 5. 3. 2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 206, 22. 7. 1992, s. 7.

Čtvrtek 19. února 2009

- E. vzhledem k tomu, že společná rybářská politika je založena na principech řádné správy, které vyžadují, aby rozhodovací proces vycházel ze seriózních vědeckých názorů a přinášel včasné výsledky,
- F. vzhledem k tomu, že stanovení kvót a maximálního udržitelného výnosu (MSY) musí být založeno na vědeckých údajích,
- G. vzhledem k tomu, že rybáři a vědci odhadují stav moře a rybolovných zdrojů často rozdílně,
- H. vzhledem k tomu, že strategie mořského a námořního výzkumu sice uznává důležitost dalšího úsilí v jednotlivých mořských a námořních oborech, ale zaměřuje se na zlepšení interakcí mezi mořským a námořním výzkumem spíše než na již zavedené oblasti výzkumu,
- I. vzhledem k tomu, že střediska provádějící výzkum na vynikající odborné úrovni, jež se nacházejí v nejdlehlších oblastech jsou velmi užitečnými prostředky ke sledování mořského prostředí v Evropě v rámci nové strategie pro mořský a námořní výzkum,
- J. vzhledem k tomu, že nadcházející revize společné rybářské politiky, která upřednostňuje regionální správu a správu ekosystémů, vyžaduje solidní základ vědeckých poznatků,
1. je přesvědčen, že vzhledem k ekonomickému, sociálnímu a politickému významu rybolovu a akvakultury v EU je nezbytné věnovat v rámci výzkumných politik větší pozornost specifickým problémům tohoto odvětví;
  2. vyjadřuje potěšení nad dalším úsilím, které vyvinula Komise prostřednictvím strategie mořského a námořního výzkumu s cílem poskytnout prostředky na lepší integraci mořského a námořního výzkumu;
  3. připomíná Komisi, že podle nařízení (ES) č. 2371/2002 má zákonnou povinnost založit své návrhy v oblasti společné rybářské politiky „na spolehlivých vědeckých doporučeních a na přístupu založeném na předběžné opatrnosti“; žádá Komisi, aby zdůrazňovala a propagovala význam vědeckého výzkumu zaměřeného na stav moře a rybolovných zdrojů;
  4. je znepokojen přeskupením témat v sedmém rámcovém programu, které znamená, že výzkum produkce ryb je oddělen od rybolovu a mořské ekologie, ačkoliv nové zaměření společné rybářské politiky na přístup podle ekosystémů by naopak vyžadovalo hlubší integraci;
  5. lituje skutečnosti, že sedmý rámcový program nepovažuje rybolov ani akvakulturu za specifické důležité oblasti a že se pouze zmiňuje o tématu č. 2 „Potraviny, zemědělství a rybolov, biotechnologie“, které by případně mohlo vzdáleně a v širším smyslu zahrnovat i výzkum v oblasti rybolovu; konstatuje, že stejně je tomu i v případě tématu č. 6 „Životní prostředí (včetně změny klimatu)“;
  6. vyzývá Komisi, aby sedmý rámcový program přehodnotila při příležitosti revize v polovině období, která má proběhnout v roce 2010, a aby přitom zohlednila toto usnesení a věnovala větší pozornost specifickým problémům rybolovu a akvakultury;
  7. je přesvědčen, že osoby odpovědné za rozhodování o politikách i operátoři v odvětví rybolovu nezbytně potřebují praktičtější výzkum a že vzhledem k délce trvání sedmého rámcového programu je naprosto nezbytné do něj začlenit cíle, kterých má být dosaženo;
  8. domnívá se, že skutečnost, že sedmý rámcový program se nezabývá konkrétně rybolovem a akvakulturou, vede k tomu, že neexistuje dostatečná motivace k vypracování dostatečného množství výzkumných projektů v těchto oblastech, což má v důsledku negativní vliv na význam a relevanci vybraných projektů;

Čtvrtek 19. února 2009

9. zdůrazňuje, že pro zajištění účinného uplatňování společné rybářské politiky je nutné zavést specifické programy v oblasti aplikovaného výzkumu a zajistit jejich financování prostřednictvím odpovídajících prostředků z rozpočtu; domnívá se, že za tímto účelem je nezbytné do sedmého rámcového programu začlenit pravidla pro jejich přidělování;
10. žádá Komisi, aby finanční prostředky na aplikovaný výzkum v oblasti společné rybářské politiky v rámci sedmého rámcového programu byly použity na podporu součinnosti mezi výzkumnými aktivitami jednotlivých členských států a k dosažení kritického množství nezbytného pro vyřešení zásadních problémů vícetematického mořského výzkumu;
11. doporučuje, aby byl v oblasti mořského vědeckého výzkumu kladen důraz nejen na výzkum usilující o poznání stavu rybolovných zdrojů, ale také na ekosystémové, obchodní, ekonomické a sociální aspekty, které jsou pro řízení rybolovu určující, neboť mají zásadní význam;
12. domnívá se, že zejména v oblasti rybolovu a akvakultury je vhodné se zaměřit na aplikovaný výzkum, jehož hlavním cílem by mělo být zlepšení vědeckých poznatků, které slouží jako základ pro tvorbu právních předpisů a řízení rybolovu, zejména co se týče plánů na obnovu ohrožených druhů;
13. konstatuje, že ačkoliv z krátkodobého hlediska existuje mezi rybáři a vědci zjevný střet zájmů, z dlouhodobého hlediska jsou jejich cíle slučitelnější; domnívá se, že konsenzus o stavu moře musí tvořit základ udržitelné rybářské politiky; žádá Komisi o podporu lepší spolupráce mezi rybáři a vědci;
14. vyzývá Komisi a členské státy, aby jasně ukázaly a lépe rybářům vysvětlily, že při posuzování údajné ekonomické ztráty v krátkodobém horizontu je v jejich zájmu zohlednit ekonomický přínos, který mohou očekávat ve střednědobém nebo dlouhodobém horizontu;
15. poukazuje na problém nedostatku mladých vědců v aplikovaném výzkumu v oblasti rybolovu, který je způsoben malou přitažlivostí kariéry v této oblasti ve srovnání se základním výzkumem a jinými vědními obory;
16. zdůrazňuje, že je nezbytné znovu v tomto vědním oboru vytvořit zajímavé a společensky uznávané univerzitní programy, na něž bude navazovat dobře placená kariéra;
17. vyslovuje se pro vzdělávací politiku, která bude mladé vědce více motivovat k tomu, aby se zapojili do aplikovaného výzkumu v oblasti rybolovu spíše než do základního výzkumu;
18. naléhá na Komisi, aby podporovala vytvoření stálé evropské sítě založené na fyzických infrastrukturách existujících v členských státech a zaměřené na sledování a shromažďování údajů o mořském prostředí, neboť tato síť by usnadnila výměnu informací mezi operátory v tomto odvětví a evropskými výzkumnými subjekty a pomohla by udržet EU na přední pozici; vyzývá Komisi, aby zejména zohlednila síť výzkumných středisek, která existuje v neodlehlejších oblastech;
19. připomíná, že je nezbytné sjednotit jednotlivé modely aplikovaného výzkumu používané v jednotlivých členských státech, aby byly výsledky srovnatelnější a bylo možno spojovat údaje;
20. vyzývá Komisi, aby vědeckou komunitu vybízela k vypracování dalších společných metodických norem pro výzkum rybolovu a posílení spolupráce mezi výzkumnými ústavy členských států;
21. vyzývá Komisi, aby shromáždila konkrétní informace o tom, jak v současné době funguje dialog mezi vědci a rybáři v jednotlivých členských státech, a aby zaznamenala osvědčené postupy;

Čtvrtek 19. února 2009

22. zdůrazňuje, že regionální poradní sbory hrají v kontextu aplikovaného výzkumu významnou roli, a žádá proto, aby se vědci mohli stát plnohodnotnými členy těchto výborů;
23. je znepokojen tím, že celková výše prostředků, které členské státy vynakládají na shromažďování údajů v odvětví rybolovu, se od roku 2006 stále snižuje;
24. vyzývá Komisi a členské státy, aby přidělily prostředky vyčleněné v rozpočtu EU na shromažďování údajů v odvětví rybolovu, zejména v rozpočtové položce 11 07 02: „Podpora správy a řízení rybolovných zdrojů (zlepšení vědeckého poradenství)“;
25. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi a vládám a parlamentům členských států.

Evropský pracovní průkaz poskytovatelů služeb

P6_TA(2009)0066

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o vytvoření evropského profesního průkazu pro poskytovatele služeb (2008/2172(INI))

(2010/C 76 E/08)

Evropský parlament,

- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací ⁽¹⁾,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu ⁽²⁾,
- s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 2241/2004/ES ze dne 15. prosince 2004 o jednotném rámci Společenství pro průhlednost v oblasti kvalifikací a schopností (Europass) ⁽³⁾,
- s ohledem na doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 23. dubna 2008 o zavedení evropského rámce kvalifikací pro celoživotní učení ⁽⁴⁾,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 6. prosince 2007 s názvem „Mobilita, nástroj pro zajištění většího počtu a vyšší kvality pracovních míst: Evropský akční plán pro pracovní mobilitu (2007–2010)“ (KOM(2007)0773),
- s ohledem na sdělení Komise z 11. prosince 2007 s názvem „Návrh lisabonského programu Společenství 2008–2010“ (KOM(2007)0804),
- s ohledem na své usnesení ze dne 23. května 2007 o dopadu a důsledcích vyjmutí zdravotnických služeb z působnosti směrnice o službách na vnitřním trhu ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22.

⁽²⁾ Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36.

⁽³⁾ Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 6.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 111, 6.5.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 102 E, 24.4.2008, s. 279.

Čtvrtek 19. února 2009

- s ohledem na své usnesení ze dne 27. září 2007 o povinnostech přeshraničních poskytovatelů služeb ⁽¹⁾,
  - s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitele (A6-0029/2009),
- A. vzhledem k tomu, že právo občanů EU usadit se nebo poskytovat služby v kterémkoli členském státě EU je jednou za základních svobod jednotného trhu, mezi něž patří právo vykonávat povolání, ať již jako osoba samostatně výdělečně činná nebo jako zaměstnanec, v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána odborná kvalifikace,
- B. vzhledem k tomu, že podle čl. 3 odst. 1 písm. c) Smlouvy představuje odstranění překážek, jež brání volnému pohybu osob a služeb mezi členskými státy, jednu z činností Společenství,
- C. vzhledem k tomu, že větší mobilita osob a služeb mezi členskými státy a jednotlivými oblastmi je zásadním prvkem naplňování lisabonské agendy pro růst a zaměstnanost a může výrazným způsobem zvýšit produktivitu, neboť přináší nové perspektivy, nápady a dovednosti,
- D. vzhledem k tomu, že mobilita v EU je stále nízká – v jiném členském státě někdy žila a pracovala pouze 4 % pracovníků, přičemž v současné době v jiném členském státě žijí a pracují pouze 2 % pracovníků ⁽²⁾,
- E. vzhledem k tomu, že pro osoby, které chtějí pracovat v jiném členském státě, stále existují významné překážky, přičemž 20 % stížností, s nimiž se občané v roce 2007 obrátili na centra SOLVIT, se týkalo uznání odborné kvalifikace, která je vyžadována k vykonávání regulovaného povolání,
- F. vzhledem k tomu, že Komise zahájila s několika členskými státy, které ji neinformovaly o opatřeních přijatých pro provedení směrnice 2005/36/ES, řízení pro neplnění povinností podle článku 226 Smlouvy,
- G. vzhledem k tomu, že v bodu 32 odůvodnění směrnice 2005/36/ES je uvedeno, že „zavedení profesního průkazu profesními sdruženími nebo organizacemi na evropské úrovni by mohlo usnadnit mobilitu pracovníků, a zejména urychlit výměnu informací mezi hostitelským členským státem a členským státem, ze kterého pocházejí. Tento profesní průkaz by měl umožnit sledovat profesní životopis příslušníků povolání, kteří se usazují v různých členských státech. Tyto průkazy by mohly obsahovat informace o odborném vzdělání příslušníka povolání (absolvovaná univerzita nebo vzdělávací zařízení, kvalifikace, praxe v povolání), jeho právní postavení, uložené sankce, jež se týkají jeho povolání, a údaje o příslušném oprávněném orgánu, vše při plném dodržení předpisů o ochraně osobních údajů“,
- H vzhledem k tomu, že ve svém výše zmíněném usnesení o dopadu a důsledcích vyjmutí zdravotnických služeb z působnosti směrnice o službách na vnitřním trhu Parlament požadoval „zavedení evropského průkazu, který poskytuje přístup k informacím o způsobilosti zdravotnického personálu a zpřístupňuje tyto informace pacientům“,

Přeshraniční mobilita

1. podporuje všechny iniciativy, jejichž cílem je usnadnit přeshraniční mobilitu, která přispěje k účinnému fungování trhu služeb a pracovního trhu a k hospodářskému růstu v EU;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 219 E, 28.08.2008, s. 312.

⁽²⁾ Průzkum agentury Eurobarometr 64.1 z roku 2005 o geografické mobilitě a mobilitě na pracovním trhu.

Čtvrtek 19. února 2009

2. zdůrazňuje odpovědnost EU za další zjednodušení geografické a pracovní mobility zlepšením transparentnosti uznávání a srovnatelnosti kvalifikací a za zajištění bezpečnosti pacienta a spotřebitele;
3. upozorňuje však, že je zapotřebí, aby Komise účinněji koordinovala iniciativy, jejichž cílem je usnadnit a podnítit mobilitu pracovníků mezi jednotlivými členskými státy, mezi které patří EUROPASS (evropský životopis), EURES (portál pro mobilitu pracovníků) a evropský rámec kvalifikací (EQF), a také různé přidružené sítě financované nebo spolufinancované Společenstvím, které jsou do této problematiky zapojeny, např. SOLVIT, IMI, EUROGUIDANCE a ENIC/NARIC;
4. podtrhuje spoluzodpovědnost občanské společnosti, včetně zaměstnavatelů, odborů, profesních organizací a příslušných orgánů, za zjednodušení a zlepšení mobility na vnitřním trhu;

Provedení směrnice 2005/36/ES

5. naléhavě vyzývá členské státy, které zaostávají s provedením směrnice 2005/36/ES, jež mělo být dokončeno do 20. října 2007, aby uvedly v platnost nezbytné právní a správní předpisy;
6. vyzývá Komisi, aby přijala opatření vůči členským státům, které směrnici 2005/36/ES dosud neprovedly;
7. vyzývá Komisi, aby posoudila dopad uplatňování článku 7 směrnice 2005/36/ES na mobilitu ve zprávě vypracované podle čl. 60 odst. 2 této směrnice;
8. naléhavě vyzývá členské státy, aby usilovaly o harmonizovanější přístup k uznávání kvalifikací a dovedností, aby zjednodušily příslušné správní postupy a snížily náklady, které v souvislosti s tím pracovníkům vznikají;

Nutnost zavést evropský profesní průkaz

9. zastává názor, že u většiny povolání je nutné posoudit, jaký přínos bude evropský profesní průkaz mít nad rámec stávajících opatření, jež mají zjednodušit a podpořit mobilitu;
10. konstatuje, že v některých regulovaných a harmonizovaných povoláních, jako jsou právníci a pracovníci ve zdravotnictví, již evropský profesní průkaz existuje nebo se připravuje, avšak v jiných, neharmonizovaných nebo méně harmonizovaných povoláních, se zavedení profesních průkazů jeví jako obtížné, neboť v jednotlivých členských státech existují různé předpisy a nejprve je nutné potvrdit a vzájemně uznat údaje o kvalifikaci;
11. připomíná, že evropský profesní průkaz by mohl být výhodou i pro neregulované a neharmonizované profese, protože by měl informativní úlohu zejména pro zaměstnavatele a spotřebitele, což by byl případ u většiny svobodných povolání;
12. vyzývá Komisi, aby provedla soupis různých iniciativ týkajících se vytvoření profesních průkazů a aby o nich formou reprezentativního přehledu informovala Parlament;
13. vyzývá Komisi, aby tyto iniciativy prověřila a vyhodnotila, zda by evropský profesní průkaz, nad rámec dalších opatření, mohl:
  - a) přispět k bezpečnosti občanů v případě kontaktu s poskytovatelem přeshraničních služeb, protože občan může prostřednictvím profesního průkazu ověřit totožnost a kvalifikaci poskytovatele služeb,

Čtvrtek 19. února 2009

- b) vést ke zjednodušení administrativy a ke snížení nákladů a v dlouhodobém výhledu nahradit dokumentaci v tištěné podobě a zvýšit transparentnost,
- c) motivovat k časově omezenému poskytování služeb,
- d) motivovat k poskytování odpovídajících služeb vysoké kvality v Evropské unii a třetích zemích,
- e) být prostředkem pro poskytování náležitých informací příjemcům služeb z hlediska zvýšení ochrany zdraví a bezpečnosti spotřebitelů,
- f) být prostředkem pro poskytování náležitých informací zaměstnavatelům (ve veřejném a soukromém sektoru) za účelem zjednodušení přeshraničního zaměstnávání;

zastává názor, že mezi další veřejné kroky by mělo patřit řádně definované vymezení druhů povolání a konkrétních potřeb, jež má průkaz pokrývat;

Charakteristika evropského profesního průkazu

- 14. domnívá se, že jakýkoli profesní průkaz, bude-li dostatečná poptávka po jeho vytvoření, by měl být co nejjednodušší a nejliberálnější, bez jakékoli nové byrokratické zátěže a že by měl zavést „společný jazyk“ kvalifikací pro určitá povolání;
- 15. důrazně upozorňuje na to, že evropský profesní průkaz by neměl mít negativní vliv na přeshraniční mobilitu a měl by být využíván pouze jako doklad, že pracovník má právo se stěhovat, nikoli být podmínkou pro uplatnění tohoto práva; zdůrazňuje, že možnost nabízet své služby v jiných členských státech by měly mít i specifické skupiny a že zejména pro pracovníky s nižší nebo méně konkrétní kvalifikací by neměl průkaz vytvářet nové překážky;
- 16. poukazuje na to, že používání jednoho nebo více evropských profesních průkazů by mělo umožnit rozmanitost, například překlenutí rozdílů mezi jednotlivými povoláními nebo členskými státy; domnívá se, že vytvoření a zavedení evropského profesního průkazu, pokud bude shledán účelným, by měly financovat samotné profese;
- 17. zdůrazňuje, že v případě, že určitá profesní skupina již vnitrostátním profesním průkazem disponuje, nabízí se z praktických důvodů integrace funkcí vnitrostátního průkazu do evropského profesního průkazu;
- 18. zdůrazňuje, že údaje uvedené na evropském profesním průkazu by měly být spolehlivé, potvrzené a aktualizované příslušnými vnitrostátními orgány; domnívá se, že informace obsažené v životopisech EUROPASS-CV by mohly být případně zahrnuty také do evropského profesního průkazu;
- 19. upozorňuje na to, že přístup k údajům uvedeným na průkazu by měl splňovat nejvyšší normy pro ochranu soukromí;

*

* *

- 20. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Čtvrtek 19. února 2009

Postup Společenství v oblasti lovu velryb

P6_TA(2009)0067

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o postupu Společenství v oblasti lovu velryb (2008/2101(INI))

(2010/C 76 E/09)

Evropský parlament,

- s ohledem na mezinárodní úmluvu o regulaci lovu velryb z roku 1946 a na zřízení Mezinárodní velrybářské komise (IWC),
- s ohledem na dohodu IWC o nulových kvótách („moratorium“) na komerční lov velryb, která vstoupila v platnost roku 1986,
- s ohledem na to, že na červenou listinu ohrožených druhů byly v roce 2008 Mezinárodní unií pro ochranu přírody zařazeni i kytovci,
- s ohledem na zasedání Mezinárodní unie pro ochranu přírody v Barceloně ve dnech 5.–14. října 2008,
- s ohledem na články 37 a 175 Smlouvy o ES,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 19. prosince 2007 o postupu Společenství v oblasti lovu velryb (KOM(2007)0823),
- s ohledem na rozhodnutí Rady ze dne 5. června 2008 o postoji Společenství k lovu velryb ⁽¹⁾,
- s ohledem na to, že na 60. výročním zasedání IWC v Santiagu de Chile, které se konalo v červnu 2008, byla vytvořena malá pracovní skupina pro budoucnost IWC (dále jen „pracovní skupina“),
- s ohledem na směrnici Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin ⁽²⁾ (směrnice o stanovištích),
- s ohledem na Amsterodamskou smlouvu z roku 1997 pozměňující Smlouvu o Evropské unii – Protokol o ochraně a dobrých životních podmínkách zvířat,
- s ohledem na přijetí zákazu mezinárodního obchodu s produkty z veškerých druhů velkých velryb v rámci Úmluvy o mezinárodním obchodu s ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (CITES) a s ohledem na to, že EU tento zákaz uplatňuje,
- s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro rybolov a stanovisko Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin (A6-0025/2009),

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady o postoji, který má být jménem Evropského společenství zaujat na 60. zasedání Mezinárodní velrybářské komise v roce 2008, pokud jde o návrhy změn Mezinárodní úmluvy o regulaci velrybářství a jejího harmonogramu (dokument Rady číslo 9818/2008).

⁽²⁾ Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7.

Čtvrtek 19. února 2009

- A. vzhledem k tomu, že hlavním cílem musí být ochrana biologické rozmanitosti, včetně ochrany živočišných druhů,
- B. vzhledem k tomu, že je nutné mít za všech okolností na zřeteli dobré životní podmínky zvířat,
- C. vzhledem k tomu, že především u komunit, které lov velryb tradičně provádějí, se jedná o otázku zajištění bezpečnosti a dostupnosti potravin,
- D. vzhledem k tomu, že podle směrnice o stanovištích jsou v současnosti chráněny před „úmyslným vyrušováním, odchytém nebo usmrcováním“ ve vodách Společenství všechny druhy velryb,
- E. vzhledem k tomu, že téměř každý čtvrtý druh kytovců je v současnosti považován za ohrožený, přičemž devět druhů figuruje na seznamu ohrožených nebo kriticky ohrožených druhů a stav mnoha druhů a populací je stále nejasný,
- F. vzhledem k tomu, že i když u některých populací velryb došlo po zavedení moratoria k určité obnově, u jiných k ní nedošlo a není známo, zda jsou schopny přizpůsobit se měnícím se podmínkám životního prostředí,
- G. vzhledem k tomu, že moratorium mělo původně platit do doby, než se zavede přiměřený systém řízení, a mělo zdecimovaným populacím poskytnout příslušný čas k obnově,
- H. vzhledem k tomu, že ne všichni členové IWC s moratoriem souhlasí,
- I. vzhledem k tomu, že moratorium se nijak netýká zabíjení velryb pro vědecké účely,
- J. vzhledem k tomu, že po zavedení moratoria došlo dokonce ke zvýšení počtu velryb usmrcených na základě zvláštního povolení,
- K. vzhledem k tomu, že IWC (ve více než 30 usneseních) a řada nevládních organizací a dalších subjektů vyjádřila hluboké znepokojení nad tím, že současné zvláštní povolení k odlovu velryb je „v rozporu s duchem moratoria o komerčním odlovu velryb“ (IWC2003-2); vzhledem k tomu, že maso získané tímto odlovem by se nemělo používat pro komerční účely,
- L. vzhledem k tomu, že navzdory nedávnému zlepšení nedosahují stále metody pro usmrcování velryb požadovaných standardů,
- M. vzhledem k tomu, že kytovci jsou ohroženi nejen v důsledku lovu, ale i změnou klimatu, znečištěním, lodní dopravou, používáním rybolovné techniky a ultrazvukových lokátorů a dalšími nebezpečnými faktory,
- N. vzhledem k tomu, že výše uvedené rozhodnutí Rady vycházelo pouze z článku 175 Smlouvy o ES a zaměřovalo se jen na výše zmíněné zasedání IWC, které proběhlo v Santiagu de Chile v červnu 2008,
1. s potěšením vítá výše uvedené sdělení Komise o postupu Společenství v oblasti lovu velryb a rozhodnutí o lovu velryb, které přijala Rada kvalifikovanou většinou; podporuje zachování celosvětového moratoria na komerční lov velryb a zákaz mezinárodního obchodování s produkty z velryb; usiluje o ukončení „vědeckého lovu velryb“ a podporuje určení dostatečně velkých oblastí oceánů a moří za přírodní rezervace, ve kterých bude veškerý lov velryb zakázán s časově neomezenou platností;
  2. vyzývá Radu, aby přijala nový společný postoj, a to jak na základě článku 37, tak na základě článku 175 Smlouvy o ES;

Čtvrtek 19. února 2009

3. domnívá se, že ochrana velryb a ostatních kytovců závisí především na vypracování opatření, která, mají-li být účinně uplatňována, musejí být předmětem široké shody;
4. vyzývá Radu, Komisi a členské státy podílející se na činnosti pracovní skupiny, aby usilovaly o dosažení této obecné shody;
5. zastává názor, že diskuse v rámci pracovní skupiny by měly být co možná nejtransparentnější;
6. doufá, že pracovní skupina bude problém usmrcování velryb pro vědecké účely řešit s cílem najít způsob, jak tuto praxi ukončit;
7. uznává, že komunity, které se lovem velryb tradičně zabývají, potřebují tuto činnost v omezené míře vykonávat pro zajištění své obživy, vyzývá však k tomu, aby se kladl mnohem větší důraz na nalezení humánnějších metod usmrcování a na jejich používání;
8. požaduje, aby se každý takový lov uskutečnil pouze v případě jasně stanovených kvót na základě doporučení vědeckého výboru IWC a aby byl regulován přísnými kontrolami, které zahrnují vedení podrobných záznamů a podávání zpráv IWC;
9. vyzývá k tomu, aby bylo na vhodných místech po celém světě zřízeno více mořských chráněných oblastí, v nichž by se velrybám dostalo zvláštní ochrany;
10. konstatuje, že směrnice o stanovištích, kterou je určován postoj Společenství k otázkám spojeným s velrybami (a delfíny), neumožňuje obnovení jakéhokoli komerčního lovu velryb ve vodách EU;
11. upozorňuje na to, že je potřeba používat selektivnější rybolovnou techniku, aby nedocházelo k vedlejším úlovkům jiných druhů, zejména kytovců;
12. domnívá se, že tragická historie komerčního lovu velryb spolu s častým ohrožováním velrybí populace v současnosti (mimo jiné náhodnými úlovkami při rybolovu, kolizemi s plavidly, celosvětovou změnou klimatu a nepříznivým působením hluku v oceánech), musí vést k tomu, aby EU koordinovaně a soudržně podporovala na klíčových mezinárodních fórech nejvyšší možnou úroveň ochrany velryb na celém světě;
13. vyzývá rovněž k tomu, aby se i mimo tyto chráněné oblasti podnikala opatření na ochranu populace kytovců před důsledky změny klimatu, znečištění, lodní dopravy, používání rybolovné techniky, hluku v oceánu způsobeného člověkem (včetně ultrazvukových lokátorů, seismických průzkumů a hluku způsobeného plavidly) a před dalšími nebezpečnými faktory;
14. domnívá se, že by Komise měla ještě před zavedením opatření celosvětového charakteru předložit další návrhy ohledně předcházení těmto rizikům ve vodách Společenství a v souvislosti s plavidly Společenství;
15. domnívá se, že by Komise měla stanovit revidovaný regulační rámec pro sledování velryb, který bude chránit hospodářské a sociální zájmy pobřežních regionů, v nichž je tato činnost provozována, a to s ohledem na její vývoj v poslední době;
16. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států, Mezinárodní velrybářské komisi, regionálním poradním sborům, Poradnímu výboru pro rybolov a akvakulturu a regionálním rybářským organizacím, jichž je EU členem.

Čtvrtek 19. února 2009

Účast Společenství v Evropské audiovizuální observatoři

P6_TA(2009)0068

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o účasti Společenství v Evropské audiovizuální observatoři (2008/2179(INI))

(2010/C 76 E/10)

Evropský parlament,

- s ohledem na usnesení č. (92) 70 Výboru ministrů Rady Evropy ze dne 15. prosince 1992 o založení Evropské audiovizuální observatoře a na usnesení č. (97) 4 ze dne 20. března 1997, které potvrzuje další fungování Evropské audiovizuální observatoře, a s ohledem na stanovky observatoře tvořící přílohu tohoto usnesení,
  - s ohledem na usnesení Res č. (2000) 7 Výboru ministrů Rady Evropy ze dne 21. září 2000 o změnách ve stanovách Evropské audiovizuální observatoře,
  - s ohledem na rozhodnutí Rady 1999/784/ES ze dne 22. listopadu 1999 o účasti Společenství v Evropské audiovizuální observatoři ⁽¹⁾,
  - s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1718/2006/ES ze dne 15. listopadu 2006 o provádění programu podpory evropského audiovizuálního odvětví (MEDIA 2007) ⁽²⁾,
  - s ohledem na zprávu Komise ze dne 10. ledna 2007 o provedení rozhodnutí Rady 1999/784/ES ze dne 22. listopadu 1999 ve znění rozhodnutí 2239/2004/ES Evropského parlamentu a Rady o účasti Společenství v Evropské audiovizuální observatoři (KOM(2006)0835),
  - s ohledem na směrnici Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) ⁽³⁾,
  - s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro kulturu a vzdělání (A6-0010/2009),
- A. vzhledem k tomu, že audiovizuální odvětví významně přispívá k evropské kreativní a znalostní ekonomice a sehrává ústřední roli v podpoře kulturní rozmanitosti a plurality v Evropské unii,
- B. vzhledem k tomu, že sblížení služeb informační společnosti a mediálních služeb, jakož i sítí a zařízení vytváří nové výzvy, pokud jde o úpravu stávajícího normativního rámce s právy a povinnostmi v mnoha oblastech, a poskytuje řadu nových příležitostí,
- C. vzhledem k tomu, že díky transparentnosti a dostupnosti spolehlivých a srovnatelných informací o evropském audiovizuálním trhu mohou subjekty působící v tomto odvětví, zejména malé a střední podniky, lépe chápat potenciál tohoto odvětví, a zvýšit tak svou konkurenceschopnost a přinést výhody uživatelům,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 307, 2.12.1999, s. 61.

⁽²⁾ Úř. věst. L 327, 24.11.2006, s. 12.

⁽³⁾ Úř. věst. L 298, 17.10.1989, s. 23.

Čtvrtek 19. února 2009

- D. vzhledem k tomu, že Evropská audiovizuální observatoř (dále „observatoř“) tudíž přispívá ke konkurenceschopnosti evropského audiovizuálního odvětví, jelikož shromažďuje a šíří podrobné informace týkající se tohoto odvětví,
- E. vzhledem k tomu, že observatoř nabízí širokou škálu produktů včetně služeb poskytovaných on-line, publikací a databází, které jsou – jak se ukázalo – velkým přínosem pro toto odvětví i pro tvůrce politik na vnitrostátní úrovni i na úrovni Společenství,
- F. vzhledem k tomu, že kroky Společenství na podporu konkurenceschopnosti audiovizuálního průmyslu přispějí k dosažení cílů stanovených Lisabonskou strategií,
1. uznává, že observatoř je jediná celoevropská organizace veřejné služby v Evropské unii, která shromažďuje a distribuuje informace o evropském audiovizuálním průmyslu a hraje zásadní roli v poskytování podrobných informací o tomto odvětví veřejnosti i soukromým subjektům působícím v této oblasti;
  2. zdůrazňuje, že sblížení služeb informační společnosti a mediálních služeb, jakož i konvergence sítí a zařízení postavily výzkum týkající se audiovizuálního odvětví před nové náročné úkoly, které by se měly odrazit v činnostech observatoře;
  3. opět připomíná, že multimédia a nové technologie budou v audiovizuálním odvětví hrát stále významnější úlohu a že observatoř musí v patřičnou dobu posílit své kapacity, aby mohla tento vývoj následovat a hrát v tomto odvětví i nadále důležitou roli;
  4. podtrhuje fakt, že observatoři musí být poskytnuty zdroje, které potřebuje k tomu, aby dál plnila své cíle, a tím efektivně držela krok s novým vývojem v oblasti multimédií a nových technologií;
  5. v této souvislosti observatoř vyzývá k rozšíření svých aktivit tak, aby konkrétněji zahrnovaly poslední náročné úkoly vyplývající ze spojování médií a z nového vývoje, a k věnování zvláštní pozornosti analýze dopadů digitalizace na filmový a audiovizuální průmysl obecně a analýze audiovizuálních služeb poskytovaných on-line, mobilní televize a videoher;
  6. zdůrazňuje, že má-li být observatoř přínosná, jsou důležité kontakt a koordinace s vnitrostátními regulačními orgány a zúčastněnými stranami, které působí v odvětví audiovizuálních médií;
  7. vítá publikaci observatoře, která se věnuje problematice autorských práv a jiných souvisejících druhů ochranného práva, a navrhuje, aby se observatoř těmito otázkami dále systematicky zabývala a dle možnosti také zohlednila Úmluvu UNESCO o kulturní rozmanitosti ⁽¹⁾ a svou oblast působnosti v této souvislosti rozšířila na problematiku daňového a pracovního práva v audiovizuálním odvětví v Evropě;
  8. vyzývá observatoř, aby jako odborný orgán předložila návrhy a politické možnosti, které by se mohly stát základem evropské politiky, a to s ohledem na osvědčené postupy používané v oblasti audiovizuálních sdělovacích prostředků v ostatních částech světa, kde došlo k obdobnému vývoji (např. v Asii nebo Severní Americe);
  9. vítá šetření, které observatoř provedla ohledně významu audiovizuálních děl ze třetích zemí na evropském trhu, a doporučuje provést analýzu vytvoření modelů spolupráce s partnery ze třetích zemí za účelem provádění Úmluvy UNESCO o kulturní rozmanitosti a výše zmíněné směrnice o audiovizuálních mediálních službách s ohledem na „evropská díla“ podle čl. 1 písm. n) této směrnice, do nichž bude zahrnut i pilotní projekt Media International;

⁽¹⁾ Úmluva Organizace Spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu (UNESCO) z roku 2005 o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů.

Čtvrtek 19. února 2009

10. uznává existenci kulturních rozdílů mezi členskými státy, které mohou vést k rozdílnému zacházení se škodlivým či urážlivým audiovizuálním materiálem, a to zejména z hlediska nezletilých, a současně bere v potaz minimální harmonizaci na poli ochrany nezletilých stanovenou směrnicí o audiovizuálních mediálních službách, jakož i opatření zavedená v programu Bezpečnější internet plus, jehož cílem je podporovat bezpečnější používání internetu a nových technologií využívaných on-line, a to zejména ze strany dětí, a bojovat proti nezákonnému obsahu a obsahu, který si koncový uživatel nepřeje;
11. v tomto ohledu vyzývá observatoř, aby monitorovala jednotlivé (zákonné) nástroje a navrhla možnosti politických postupů;
12. vybízí k většímu rozšíření publikací observatoře prostřednictvím intenzivnější politiky komunikace s cílem podpořit povědomí o jejích činnostech;
13. vítá plánované přepracování internetové stránky observatoře, v níž by se měla odrážet nejnovější a nejvyšší úroveň vývoje v oblasti multimédií a technologií, a podporuje plánované úsilí o zlepšení designu a interaktivních prvků této stránky, díky němuž bude stránka sdílnější a vstřícnější k uživatelům;
14. uznává, že ačkoliv některé specifické oblasti, například mediální gramotnost, v současné době do působnosti observatoře nespádají, s prozkoumáním této oblasti by se mělo počítat;
15. vybízí observatoř, aby ve spolupráci se svými členy poskytla více údajů o dostupnosti specifických audiovizuálních služeb, jako jsou titulky, zvukový popis a znaková řeč, které mají pomáhat lidem se zdravotním postižením;
16. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států, Radě Evropy a Evropské audiovizuální observatoři.

Údajné využití evropských zemí ze strany CIA pro převoz a nezákonné zadržování vězňů

P6_TA(2009)0073

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o údajném využití evropských zemí ze strany CIA pro převoz a nezákonné zadržování vězňů

(2010/C 76 E/11)

Evropský parlament,

- s ohledem na mezinárodní, evropské a vnitrostátní nástroje k řešení problematiky lidských práv a základních svobod a k uplatňování zákazu svévolného zadržování, násilných zmizení a mučení, k nimž patří Mezinárodní pakt o občanských a politických právech uzavřený dne 16. prosince 1966 a Úmluva OSN proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání ze dne 10. prosince 1984, a její příslušné protokoly,
- s ohledem na své usnesení ze dne 14. února 2007 o údajném využití evropských zemí ze strany CIA pro převoz a nezákonné zadržování vězňů ⁽¹⁾ na další zprávy a usnesení poukazující na tento problém a s ohledem na činnost Rady Evropy v této souvislosti,
- s ohledem na své usnesení ze dne 4. února 2009 o návratu a opětovném začlenění vězňů z vazebního zařízení v zátocě Guantánamo ⁽²⁾,
- s ohledem na dopis o krocích členských států navazujících na usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. února 2007, který zaslal předseda Evropského parlamentu vnitrostátním parlamentům,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 287 E, 29.11.2007, s. 309.

⁽²⁾ Přijaté texty, P6_TA(2009)0045.

Čtvrtek 19. února 2009

- s ohledem na čl. 103 odst. 4 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že ve svém usnesení ze dne 14. února 2007 je formulováno 46 podrobných doporučení, která jsou adresována členským státům, Radě a Komisi,
- B. vzhledem k tomu, že od schválení svého usnesení ze dne 14. února 2007 se situace v členských státech dále vyvíjela a došlo mimo jiné k tomu, že:
- britský ministr zahraničních věcí vydal prohlášení o dvou mimořádných letech USA, při nichž byli za účelem vydání přepravováni dva vězni a které v roce 2002 přistály na území Velké Británie, byl sestaven seznam podezřelých letů, který bude zaslán orgánům USA s žádostí o konkrétní ujištění, že tyto lety nebyly využity k nezákonnému převozu osob, a v tomto ohledu vystoupil se svým prohlášením také ministerský předseda; britský ministr vnitra položil britskému nejvyššímu státnímu zástupci otázku, zda při zacházení s Binyamem Mohamedem mohlo případně dojít k „trestné činnosti“; ze strany MI5 a CIA; vrchní soud vydal dne 5. února 2009 rozhodnutí, v němž uvedl, že nemůže nařídít zveřejnění informací o údajném mučení Binyama Mohameda, protože USA podle britského ministra zahraničních věcí Velké Británii pohrozily pozastavením sdílení zpravodajských informací o terorismu, a toto rozhodnutí bylo právně napadeno na základě pochybností o věrohodnosti tohoto tvrzení,
  - polský ministerský předseda rozhodl vydat státnímu zastupitelství dokumentaci o letech a věznicích CIA a bylo zveřejněno zjištění polského státního zástupce, podle něhož použila CIA pro více než desítku letů letiště Szymany, což potvrzuje závěry dočasného výboru Parlamentu,
  - španělský ministr zahraničí učinil ve španělském parlamentu prohlášení s cílem objasnit informace zveřejněné deníkem El País o vojenských letech převážejících zadržené osoby,
  - některé vlády označily informace o vyšetřování vydávání osob za státní tajemství, například vláda v Itálii, kde je nyní pozastaveno řízení ve věci vydání Abu Omara a kde se očekává rozhodnutí ústavního soudu o tom, zda je legitimní označit tuto otázku za státní tajemství,
- C. vzhledem k tomu, že komisař pro spravedlnost, svobodu a bezpečnost v Parlamentu dne 3. února 2009 prohlásil, že podnikl řadu kroků k tomu, aby byla doporučení Evropského parlamentu uskutečněna, například se písemně obrátil na polské a rumunské orgány s žádostí, aby plně vyjasnily zda na jejich územích existují údajné tajné věznice, a vydal sdělení navrhuující nová opatření v oblasti civilního letectví,
- D. vzhledem k tomu, že mimořádné vydávání osob a tajné zadržování je v rozporu s mezinárodními právními předpisy upravujícími lidská práva, úmluvou OSN proti mučení, Evropskou úmluvou o lidských právech a základních svobodách a Listinou základních práv Evropské unie, a vzhledem k tomu, že orgány USA tyto postupy v současné době přehodnocují,
- E. vzhledem k tomu, že orgány USA přepravovaly osoby, jež byly uneseny v některých členských státech EU v rámci programu mimořádného vydávání osob, do Guantánama nebo do jiných států prostřednictvím vojenských letů nebo letů CIA, které často létaly nad územím EU a v některých případech uskutečnily v určitých členských státech mezipřistání; vzhledem k tomu, že osoby přepravené do třetích zemí byly v místních věznicích podrobeny mučení,
- F. vzhledem k tomu, že některé členské státy oslovily orgány USA se žádostí o propuštění a repatriaci osob, u nichž došlo k mimořádnému vydání a jsou státními příslušníky těchto států nebo měly před zadržením bydliště na jejich území; vzhledem k tomu, že úřední činitelé některých členských států měli přístup k vězňům zadržovaným v Guantánamu nebo jiných vazebních střediscích a vyslyšeli je, aby ověřili obvinění vznesená proti nim ze strany orgánů USA, čímž uznali legitimitu těchto vazebních zařízení,

Čtvrtek 19. února 2009

- G. vzhledem k tomu, že informace uvedené v usnesení Parlamentu ze dne 14. února 2007 a další události potvrdily, že některé členské státy byly zapojeny do nezákonných převozů vězňů prováděných CIA a příslušníky armády USA a/nebo do zadržování těchto osob v Guantánamu a v „tajných věznicích“, jejichž existenci přiznal prezident Bush, případně že v této souvislosti s orgány USA aktivně či pasivně spolupracovaly – jak dokazují některé nedávno zveřejněné informace o žádostech USA o přelety nad územím těchto států, které jejich vlády povolily, a rovněž vládní informace o tajných věznicích; vzhledem k tomu, že členské státy nesou politický, morální a právní díl odpovědnosti za převoz a zadržování osob uvězněných v Guantánamu a v tajných vazebních zařízeních,
- H. vzhledem k tomu, že Senát USA ratifikoval dohodu mezi EU a USA o vydávání a vzájemné právní pomoci, kterou ratifikovaly všechny členské státy kromě Itálie,
- I. vzhledem k tomu, že přestože dekrety prezidenta Obamy ze dne 22. ledna 2009 představují význačný krok kupředu, zdá se, že plně neřeší otázky tajného zadržování, únosů, ani mučení,
1. odsuzuje skutečnost, že členské státy a Rada dosud nepodnikly žádné kroky k objasnění programu mimořádného vydávání osob a k uplatnění doporučení Evropského parlamentu; vyjadřuje politování nad neuspokojivými odpověďmi, které Rada poskytla dne 3. února 2009 Parlamentu;
  2. vyzývá členské státy, Radu a Komisi, aby plně uskutečnily doporučení Evropského parlamentu, která uvedl ve svém usnesení ze dne 14. února 2007 a aby spolupracovaly při hledání pravdy tím, že zahájí vyšetřování či spolupráci s příslušnými úřady, zveřejní a zpřístupní veškeré související informace a zajistí účinnou parlamentní kontrolu nad činností tajných služeb; vyzývá Radu, aby zveřejnila veškeré relevantní informace o převozu a nezákonném zadržování vězňů, a to i v rámci setkání Pracovní skupiny pro mezinárodní právo veřejné (COJUR); vyzývá členské státy a orgány EU, aby spolupracovaly se všemi příslušnými mezinárodními orgány včetně orgánů OSN a Rady Evropy a aby Parlamentu předaly veškeré související informace, zprávy o parlamentním vyšetřování nebo rozsudky;
  3. vyzývá Evropskou unii a Spojené státy, aby posílily transatlantický dialog o novém společném přístupu k boji s terorismem, jenž vychází ze společných hodnot, jako je dodržování mezinárodních lidských práv, demokracie a právní stát, a činily tak v rámci mezinárodní spolupráce;
  4. je přesvědčen, že dohody mezi EU a USA o vydávání a vzájemné právní pomoci představují vhodný nástroj pro zákonné vymáhání práva a soudní spolupráci v boji proti terorismu; vítá proto jejich ratifikaci Senátem USA a vyzývá Itálii, aby je ratifikovala co nejdříve;
  5. vítá skutečnost, že prezident Obama vydal tři dekrety týkající se uzavření vazebního střediska v Guantánamu, rozpuštění vojenských soudů, ukončení mučení a uzavření tajných věznic v zahraničí;
  6. zdůrazňuje však, že i nadále přetrvávají některé nejasnosti, pokud jde o pokračování omezeného množství programů pro vydávání osob a tajných vazebních zařízení, a věří, že otázka uzavření a zákazu využívání všech ostatních vazebních zařízení přímo či nepřímo spravovaných úřady USA na jejich území či v zahraničí bude vyjasněna; znovu připomíná, že samotné tajné zadržování je vážným porušením základních lidských práv;
  7. znovu konstatuje, že podle článku 14 úmluvy OSN proti mučení má každá oběť mučení vymahatelné právo na nápravu a spravedlivé a patřičné odškodnění;
  8. vítá nadcházející cestu komisaře pro spravedlnost, svobodu a bezpečnost, zástupců českého předsednictví a koordinátora EU pro boj proti terorismu do USA, která se uskuteční ve dnech 16. a 17. března 2009, a vyzývá představitele EU, aby otevřeli otázku mimořádného vydávání osob a tajných vazebních zařízení, neboť se jedná o vážná porušení mezinárodních a evropských právních předpisů v oblasti lidských práv; vyzývá Radu ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci, která se seje dne 26. února 2009, aby k této otázce zaujala pevné stanovisko a jednala také o uzavření Guantánama a o návratu zadržovaných osob a řádně přitom zohlednila usnesení Parlamentu ze dne 4. února 2009 na toto téma;

Čtvrtek 19. února 2009

9. vyzývá Evropskou unii, členské státy a úřady USA, aby vyšetřily a podaly plné vysvětlení týkající se porušení mezinárodních a vnitrostátních právních předpisů v oblasti lidských práv, základních svobod, zákazu mučení a špatného zacházení, násilných zmizení a práva na spravedlivý proces, k nimž došlo v souvislosti s „válkou proti terorismu“, a aby tak určily odpovědnost za tajná vazební zařízení - včetně Guantánama - a prošetřily a objasnily také program mimořádného vydávání osob a zajistily, aby k takovému porušování v budoucnosti již nedošlo a válka proti terorismu byla vedena tak, aby při ní nedocházelo k porušování lidských práv, základních svobod, demokracie a právního státu;

10. vyzývá Radu, Komisi a koordinátora EU pro boj proti terorismu, aby po návštěvě delegace EU v USA podaly Parlamentu zprávu o provádění dohod o vydávání a vzájemné právní pomoci, jakož i o spolupráci mezi EU a USA v oblasti boje proti terorismu při současném zajištění plného dodržování lidských práv, aby se tak příslušný výbor mohl těmito otázkami zabývat ve zprávě vypracované mimo jiné na základě odstavce 232 svého usnesení ze dne 14. února 2007;

11. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vysokému zástupci pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, koordinátorovi EU pro boj proti terorismu, vládám a parlamentům členských států, generálnímu tajemníkovi NATO, generálnímu tajemníkovi a předsedovi Parlamentního shromáždění Rady Evropy, generálnímu tajemníkovi OSN a prezidentovi a Kongresu Spojených států amerických.

Výroční zpráva (2007) o hlavních hlediscích a strategických rozhodnutích SZBP

P6_TA(2009)0074

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o výroční zprávě Rady pro Evropský parlament o hlavních hlediscích a strategických rozhodnutích Společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) za rok 2007 předložené Evropskému parlamentu v souladu s oddílem G bodem 43 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 (2008/2241(INI))

(2010/C 76 E/12)

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 21 Smlouvy o EU,
- s ohledem na výroční zprávu (2007) Rady pro Evropský parlament o hlavních hlediscích a strategických rozhodnutích Společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) předloženou Evropskému parlamentu v souladu s oddílem G bodem 43 interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení ze dne 17. května 2006 ⁽¹⁾,
- s ohledem na Evropskou bezpečnostní strategii (EBS), kterou Evropská rada schválila ve dnech 12. a 13. prosince 2003,
- s ohledem na svá usnesení ze dnů 14. dubna 2005 ⁽²⁾, 2. února 2006 ⁽³⁾, 23. května 2007 ⁽⁴⁾ a 5. června 2008 ⁽⁵⁾ o výroční zprávě Rady pro Evropský parlament o hlavních hlediscích a strategických rozhodnutích SZBP,
- s ohledem na čl. 112 odst. 1 jednacího řádu,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 33 E, 9.2.2006, s. 573.

⁽³⁾ Úř. věst. C 288 E, 25.11.2006, s. 59.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 102 E, 24.4.2008, s. 309.

⁽⁵⁾ Přijaté texty, P6_TA(2008)0254.

Čtvrtek 19. února 2009

- s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci a stanovisko Rozpočtového výboru (A6–0019/2009),
- A. vzhledem k tomu, že jasně vymezené společné zájmy EU jsou zásadní pro dosažení cílů vnějších činností EU a především těch v souvislosti s její SZBP,
- B. vzhledem k tomu, že kdykoli vystupovala EU jednotně, požívala značnou autoritu, dosáhla hmatatelných výsledků a významně ovlivňovala průběh událostí v míře odpovídající její hospodářské síle,
- C. vzhledem k tomu, že se SZBP v současné době opírá o celou škálu konsolidovaných operativních nástrojů a vstupuje do nové fáze, pro niž je charakteristický větší důraz na strategické myšlení a jasně prioritní opatření,
- D. vzhledem k tomu, že pro zlepšení účinnosti a jednotnosti svých kroků na mezinárodní scéně, potřebuje EU především nástroje zahraniční politiky, které jsou stanoveny v Lisabonské smlouvě; vzhledem k tomu, že by však k posílení institucionální soudržnosti vnějších činností EU měly být využity všechny reálné možnosti nabízené současnými smlouvami spolu se silnou společnou politickou vůlí,
- E. vzhledem k tomu, že Rada a Komise již vyvinuly iniciativy na podporu větší vzájemné synergie a konzistentnosti; vzhledem k tomu, že Parlament by proto měl vyvinout obdobné úsilí, aby se v oblasti vnějších vztahů vyhnul vnitřní roztržičnosti,

Zásady

1. opětovně zdůrazňuje, že SZBP se musí zakládat na hodnotách, které ctí EU a její členské státy, zejména na demokracii, právním státu, úctě k lidské důstojnosti, lidským právům a základním svobodám, jakož i podpoře míru a účinného multilateralismu, a těmito hodnotami se řídit;
2. zdůrazňuje, že EU musí využít SZBP k boji za společné zájmy svých občanů, včetně jejich práva na život v míru a bezpečnosti v čistém životním prostředí a na diverzifikaci přístupu ke klíčovým zdrojům, jako je energie;
3. pevně věří, že EU může účinně jednat pouze v případě, že bude vystupovat jednotně, že bude vybavena odpovídajícími nástroji, že bude dále upevňovat spolupráci s OSN a že jí bude prostřednictvím informované kontroly Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů, jednajících na příslušných úrovních a v souladu se svým mandátem, přiznána plná demokratická legitimita; v této souvislosti se domnívá, že členové výborů pro zahraniční věci a obranu vnitrostátních parlamentů by měli být Evropským parlamentem vyzváni k pravidelným setkáním s cílem společně přezkoumávat hlavní vývoj SZBP na základě analytických nástrojů a metod; zastává názor, že by mělo být vyvinuto další úsilí na zvýšení informovanosti občanů EU o SZBP;
4. zastává rovněž názor, že parlamentní struktury a organizace by měly být přezkoumány s cílem shromáždit a lépe využít všechny zkušenosti v oblasti SZBP, aby tak účinněji a koherentněji přispěl k rozvoji strategičtější a demokratičtější SZBP;

Rozpočtová hlediska

5. s politováním konstatuje, že rozpočet SZBP bojuje s vážným nedostatkem finančních prostředků, a připomíná, že má-li být SZBP důvěryhodná a naplňovat očekávání občanů EU, musí jí být přiděleny finanční zdroje, které budou v souladu s jejími záměry a specifickými cíli;

Čtvrtek 19. února 2009

6. vítá pravidelná konzultační jednání o SZBP mezi Parlamentem a předsednictvím Rady, která jsou stanovena výše uvedenou interinstitucionální dohodou; zdůrazňuje však, že tato jednání by měla být chápána jako příležitost k pravidelné výměně názorů na nadcházející potřeby, plánované akce v oblasti SZBP a na střednědobé a dlouhodobé strategie EU ve třetích zemích;

7. přivítal by více informací Rady o činnostech financovaných z jejího rozpočtu nebo prostřednictvím mechanismu ATHENA, a především o tom, jak tyto rozpočtové prostředky doplňují finanční prostředky vyčleněné na opatření SZBP v rozpočtu EU;

8. požaduje, aby byl rozpočet SZBP pro rozpočtový orgán a orgán udělující absolutorium naprosto transparentní; znovu opakuje své znepokojení nad praxí převádění nevyčerpaných rozpočtových prostředků v rámci kapitoly SZBP a vyzývá Komisi, aby Parlament včas informovala o vnitřních převodech, zejména proto, že většina dotyčných misí SZBP – jako např. pozorovatelská mise EU (EUMM) v Gruzii nebo mise zaměřená na budování právního státu (EULEX) v Kosovu – jsou citlivé politické záležitosti a řeší značně medializované krize;

Výroční zpráva Rady o SZBP za rok 2007

9. s uspokojením konstatuje, že zpráva Rady vůbec poprvé systematicky uvádí usnesení přijatá Parlamentem; s politováním však konstatuje, že Rada nezačala skutečný dialog o stanoviscích předložených Parlamentem a že tato usnesení neuvádí ani ve svých operativních dokumentech, jako jsou společné akce nebo postoje;

10. domnívá se, že výroční zpráva Rady by se neměla omezit pouze na poskytnutí podrobného seznamu provedených činností, ale měla by spíše poskytovat příležitost k navázání dialogu s Parlamentem s cílem rozvinout strategičtější přístup k SZBP, který by byl založen na stanovení hlavních úkolů a vytyčení priorit a cílů pro budoucí akce;

11. proto naléhavě žádá Radu, aby znovu zvážila obecné odůvodnění a konkrétní podobu zprávy s cílem zajistit, aby zpráva zahrnovala důkladné posouzení politiky EU uplatňované vůči třetím zemím či regionálním blokům a reakci EU na humanitární a bezpečnostní krize a konkrétní návrhy budoucích akcí;

Nový transatlantický program

12. věří, že nadcházející měsíce poskytnou EU jedinečnou příležitost k tomu, aby ve spolupráci s novou vládou USA vypracovala nový transatlantický program, který se bude zabývat strategickými otázkami společného zájmu, jako je nová, celistvější a účinnější globální správa věcí veřejných založená na silnějších mnohostranných organizacích, finanční krize, vytvoření nového souboru euroatlantických institucí a rozvinutého a rozsáhlého transatlantického trhu, opatření proti změně klimatu, zabezpečení dodávek energie, podpora trvalého míru na Blízkém východě, situace v Íránu, Iráku a Afghánistánu, boj s terorismem a organizovaným zločinem a rozvojové cíle tisíciletí;

Horizontální aspekty SZBP

13. věří, že SZBP by se měla dále zaměřovat na podporu lidských práv, prosazování míru a bezpečnosti v sousedství Evropy a na celosvětové úrovni, na podporu účinného multilaterálního přístupu a dodržování mezinárodního práva, boj s terorismem, nešíření zbraní hromadného ničení a odzbrojení, změnu klimatu a zabezpečení dodávek energie, protože tyto otázky představují největší problémy naší planety, a tak přímo souvisí s obavami evropských občanů;

14. v souvislosti s únosy a vraždami rukojmích islámskými teroristy zdůrazňuje, že je třeba posílit spolupráci a koordinaci, pokud jde o politiku boje proti terorismu mezi členskými státy EU, USA a NATO, zejména s cílem zlepšit účinnost záchranných operací podniknutých s cílem zachránit životy rukojmích;

Čtvrtek 19. února 2009

15. vyzývá Radu, aby postupovala důsledně podle doporučení Parlamentu týkajících se vypracování společné evropské vnější energetické politiky a aby v této souvislosti zejména podpořila soudržnost EU při jednáních s dodavateli energie a tranzitními zeměmi a hájila společné zájmy EU, vypracovala účinné diplomatické postupy pro otázky energetiky a účinnější mechanismy reakce na krizové situace a konečně aby zajistila diverzifikaci dodávek energie a její udržitelné využívání a podporu obnovitelných zdrojů energie;

16. vítá skutečnost, že stávající revize EBS zohledňuje nová bezpečnostní rizika, jako např. problémy v souvislosti se zabezpečením dodávek energie, změnou klimatu a bezpečností kybernetického prostoru, a že jejím cílem je zvýšení kvality samotného uplatňování strategie; připomíná v této souvislosti diskusi zahájenou Radou, Evropským parlamentem a parlamenty členských států o budoucnosti evropské bezpečnosti; zdůrazňuje, že tyto diskuse mezi EU, USA, Ruskem a členskými státy Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě, jež nejsou členy EU, by si v žádném případě neměly klást za cíl vytvoření zcela nové koncepce a že by měly navazovat na úspěchy a hodnoty EU, jak uvádí článek 11 Smlouvy o Evropské unii, Helsinský závěrečný akt a Pařížská charta;

17. také se domnívá, že válka v Gruzii potvrzuje potřebu dále vypracovat v rámci revize EBS preventivní diplomatické postupy EU, které by měly doplnit vhodné nástroje zaměřené na předcházení krizím, včetně nástroje stability, pohotovostního plánování a spolehlivého dlouhodobého financování; a potřebu plně využívat schopností a zkušeností EU při řízení katastrof a krizí;

Hlavní obavy EU týkající se bezpečnosti

Oblast západního Balkánu

18. připomíná, že stabilizace Kosova po dohodě o konečném statusu je zásadní pro dosažení stability v zemích západního Balkánu; vítá proto konsenzus dosažený v Radě bezpečnosti OSN 26. listopadu 2008, který umožnil rozmístění jednotek EULEX v Kosovu, naléhavě žádá Radu, aby ve spolupráci s prozatímní správní misí OSN v Kosovu (UNMIK) zajistila jasné pracovní vztahy a hladké předání mandátu mezi těmito dvěma misemi v oblasti právního státu; vyzývá misi EULEX, aby rychle předložila výsledky v oblasti boje s organizovaným zločinem a stíhání osob obžalovaných z válečných zločinů; dále vyjadřuje podporu práci zvláštního zástupce EU v Kosovu a vybízí ho, aby pokračoval v plnění svého mandátu a podporoval duch pragmatiké spolupráce mezi orgány v Prištině a Bělehradu ve prospěch srbských komunit žijících v Kosovu;

19. znovu zdůrazňuje, že cílem EU v Bosně a Hercegovině zůstává zajištění nezvratného směřování stabilní, mírumilovné a mnohonárodnostní země k členství v EU; podporuje politické představitele Bosny a Hercegoviny v provádění dohody uzavřené dne 8. listopadu 2008 s cílem rychle splnit zbývající cíle a podmínky stanovené Radou pro nastolení míru pro přechod mandátu z Úřadu vysokého představitele na úřad zvláštního zástupce EU do poloviny roku 2009; vyjadřuje obavy nad případným stažením mezinárodního společenství z Bosny a Hercegoviny; je skutečně přesvědčen o tom, že k ukončení mezinárodního zapojení může dojít pouze po úplné dohodě s orgány Bosny a Hercegoviny a až v okamžiku, kdy se Bosna a Hercegovina stane stabilním státem s dobře fungujícími institucemi;

Východní partnerství

20. znovu zdůrazňuje své přesvědčení, že je nutné posílit pobídky pro partnerské země Evropské politiky sousedství k provedení reforem, a domnívá se, že nedávná krize v oblasti jižního Kavkazu jednoznačně prokázala potřebu silnějšího zastoupení EU ve východních sousedních zemích; z tohoto důvodu podporuje přístup, jenž zastává Komise ve svém sdělení ze dne 3. prosince 2008 „Východním partnerství“ (KOM(2008)0823), jehož cílem je vytvořit rozsáhlou a rozvinutou zónu volného obchodu, postupně odstranit všechny překážky volného pohybu osob (případně včetně bezvízového cestování) a spolupráci ve všech oblastech bezpečnosti, zejména pokud jde o zabezpečení dodávek energie; domnívá se, že by se toto Východní partnerství a spolupráce v oblasti Černého moře měly navzájem posilovat s cílem vytvořit oblast míru, bezpečnosti, stability a respektování územní celistvosti; zastává názor, že by toto partnerství mělo být spojeno se zdvojnásobením finanční pomoci EU a silným politickým rozměrem, jehož nedílnou součástí by měl být EURONEST, navrhované smíšené parlamentní shromáždění skládající se z poslanců Evropského parlamentu a parlamentů sousedních států;

Čtvrtek 19. února 2009

21. podporuje rozhodnutí Rady obnovit vztahy s běloruskými orgány a současně pokračovat v dialogu se všemi demokratickými silami v této zemi za předpokladu, že běloruské orgány budou na tento návrh reagovat vstřícně a dosáhnou hmatatelného pokroku v oblasti demokratických hodnot, právního státu, lidských práv a základních svobod; domnívá se, že na tomto základě by v režimu přísné podmíněnosti měla být utvářena postupná spolupráce, jejímž prostřednictvím se Bělorusko postupně začlení do Východního partnerství; naléhavě žádá Komisi a Radu, aby bezodkladně podnikly účinné kroky s cílem usnadnit udělování víz běloruským občanům a také snížit náklady na jejich vstup do schengenského prostoru;

Gruzie

22. chválí francouzské předsednictví Rady za zajištění toho, že EU hrála klíčovou úlohu při ukončení války v Gruzii; vyzývá EU, a zejména jejího zvláštního zástupce pro krizi v Gruzii, aby prosazovali zásadu územní celistvosti Gruzie a respektování menšin a současně usilovali o dosažení dohody, která poskytne účinné mechanismy pro bezpečný návrat vnitřně vysídlených osob a uprchlíků a účinné sledování bezpečnostní situace v regionu;

23. naléhavě žádá Radu, aby trvala na úplném provedení dohody o příměří a zajistila, že bude pozorovatelům EU udělen plný přístup do všech oblastí postižených konfliktem v souladu s mandátem EUMM; přikládá velký význam tomu, aby dostával pravidelné a úplné informace o zprávách vypracovaných EUMM;

24. domnívá se, že by EU měla pozorně sledovat další eventuality konflikty v této sousední oblasti Evropy a zavázat se k pomoci při jejich řešení, například i tím, že vytvoří kontakty a komunikační kanály se všemi zúčastněnými stranami v regionu; zdůrazňuje v tomto ohledu, že by měla být navázána úzká spolupráce s Tureckem;

Rusko

25. domnívá se, že partnerství EU s Ruskem musí být založeno na ucelené strategii a jasném závazku obou stran, aby jednaly způsobem, který je plně v souladu s mezinárodním právem a s jejich bilaterálními a multilaterálními dohodami; v souladu se závěry předsednictví Evropské rady ze dnů 1. září a 15.–16. října 2008 zdůrazňuje, že Rusko musí plnit závazky, které přijalo v rámci dohod ze dnů 12. srpna a 8. září 2008; z tohoto důvodu je přesvědčen, že souhlas Ruska s umožněním mezinárodním pozorovatelům sledovat situaci v jižní Osetii a Abcházii a jeho plné dodržování podmínek plánu o šesti bodech jsou nezbytné pro normalizaci vztahů mezi EU a Ruskem; zastává také názor, že strategické partnerství není možné bez plného sdílení a respektování hodnot demokracie, dodržování lidských práv a právního státu; vyzývá Radu, aby těmto hodnotám přisoudila zásadní význam při probíhajících jednáních o nové dohodě o partnerství a spolupráci s Ruskem;

Blízký východ

26. vyjadřuje politování nad zhoršením situace na Blízkém východě a vysokým počtem civilních obětí, které si vyžádal ozbrojený konflikt v pásmu Gazy, který je navíc komplikován nedostatečným pokrokem v mírovém procesu; varuje před uplynutím lhůty stanovené na konferenci v roce 2007 v Annapolisu a je přesvědčen o přínosu, který může mít posílená transatlantická spolupráce pro annapolský proces; domnívá se, že EU by v této oblasti měla zastávat silnou a jasnou politickou úlohu odpovídající finančním zdrojům, které uvolnila zejména pro řešení dramatické humanitární krize v pásmu Gazy; vyzývá Radu, aby pokračovala v úsilí o dosažení trvalého příměří v pásmu Gazy v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1860 (2009), které by umožnilo zahájit mírová jednání mezi izraelským a palestinským lidem v koordinaci s ostatními zúčastněnými stranami v tomto regionu; naléhavě vyzývá Radu, aby zvážila použití všech prostředků na podporu trvalého míru v tomto regionu, včetně vyslání mise EBOP (Evropské bezpečnostní a obranné politiky);

27. vítá záměr Rady obnovit mandát policejní mise EU na palestinských územích a věří, že je stále třeba významněji podporovat vytváření právního státu a posílit policejní sbory; dále bere na vědomí rozhodnutí Rady prodloužit mandát mise EU pro pomoc na hranicích na hraničním přechodu Rafáh a její odhodlání a ochotu tuto misi obnovit; domnívá se, že toto odhodlání by mělo vyústit v konkrétní iniciativy s cílem znovu zavést svobodu pohybu na palestinských územích;

Čtvrtek 19. února 2009

Unie pro Středomoří

28. s uspokojením vítá pokrok, jehož bylo dosaženo na Evropsko-středomořském summitu ministrů v Marseille ve dnech 3. a 4. listopadu 2008 v souvislosti s upřesněním institucionálního rámce Unie pro Středomoří; je toho názoru, že otázky lidských práv, míru, bezpečnosti a rozvoje v oblasti Středomoří nelze projednávat samostatně; zdůrazňuje, že politický a kulturní dialog, hospodářské vztahy, řízení migračních toků, environmentální politiky a bezpečnost, včetně boje proti terorismu, musí tvořit podstatnou část evropsko-středomořského programu; vyzývá Radu a Komisi, aby v Unii pro Středomoří zajistily Turecku významnou a přiměřenou úlohu; domnívá se, je velmi důležité, aby Evropsko-středomořské parlamentní shromáždění bylo začleněno do struktury Unie pro Středomoří, a získalo tak parlamentní rozměr;

Blízký a Střední východ

29. domnívá se, že by EU měla posílit svou účast v Iráku a ve spolupráci s iráckou vládou a OSN by měla podporovat proces rozvoje demokratických institucí, právního státu a dodržování lidských práv, a také proces usmírování, a to nejen v Iráku samotném, ale také mezi Irákem a jeho sousedními státy; vítá rozšíření Integrované mise EU na podporu právního státu v Iráku (EUJUST LEX) a pokrok dosažený při přípravě vůbec první dohody o obchodu a spolupráci mezi EU a Irákem;

30. vyzývá EU k vytvoření efektivnějšího a komplexnějšího vztahu s Íránem, který by měl vedle jaderné problematiky řešit také obchodní spolupráci a spolupráci v oblasti energetiky, regionální stabilitu a v neposlední řadě řádnou správu věcí veřejných a dodržování lidských práv;

31. domnívá se, že by EU měla prosazovat nový přístup vůči Afghánistánu a koordinovat ho s novou vládou USA s cílem otevřít dveře k jednání mezi afghánskou vládou a strukturami, které chtějí přijmout ústavu a vzdát se násilí; připomíná, že by se podpora měla více zaměřit na právní stát, řádnou správu věcí veřejných, poskytování základních služeb (se zvláštním zřetelem na zdraví) a rozvoj hospodářství a venkova, a to i prostřednictvím podpory reálných alternativ k výrobě opia;

32. je znepokojen zhoršováním bezpečnostní situace v Afghánistánu; trvá na tom, že je naléhavě nutné překonat institucionální překážky a zlepšit spolupráci mezi EU a NATO s cílem usnadnit operace policejní mise EU v Afghánistánu (EUPOL); domnívá se, že EU a USA by měly lépe koordinovat své iniciativy v oblasti policejní reformy; vítá závazek členských států zvýšit počet pracovníků EUPOL a vyzývá k jejich rychlému rozmístění; je přesvědčen, že úspěch operace má velký význam pro budoucnost transatlantické aliance, a proto by měly všechny členské státy více přispět k dosažení stability v Afghánistánu;

Afrika

33. vyzývá Radu, aby rozšířila program týkající se Afriky a zahrnula do něho větší rozsah politik než v současnosti a aby ho zařadila mezi priority vnější činnosti EU;

34. domnívá se, že k řešení konfliktu v Dárfúru na regionální úrovni je třeba, aby EU i nadále podporovala OSN ve východním Čadu; bere na vědomí, že síly pod vedením EU Čad (EUFOR Čad) ukončí svou činnost podle plánu a předá své operace misi OSN; vyzývá Radu, aby usnadnila hladké předání mandátu a koordinovaným způsobem zvažila, jak by EU mohla při rozmísťování mise OSN podpořit v současné době přetížený Odbor OSN pro mírové operace;

35. je hluboce znepokojen kritickou humanitární situací v Somálsku; vyzývá EU, aby zvažila, jakým způsobem může v úzké koordinaci s Africkou unií podpořit OSN a urychleně řešit tuto bezpečnostní, politickou a humanitární výzvu; upozorňuje na rostoucí hrozbu pirátství u somálského pobřeží a vítá v této souvislosti rozhodnutí EU zahájit námořní operaci EBOP;

Čtvrtek 19. února 2009

36. je znepokojen rostoucím násilím a konfliktem v Konžské demokratické republice (KDR), který by mohl vyústit v rozsáhlou humanitární krizi; vyzývá všechny strany, včetně vládních jednotek, aby ukončily bezohledné násilí a porušování lidských práv civilního obyvatelstva, aby se opětovně zapojily do mírových jednání zahájených v Gomě a Nairobi a podpořily program schválený Národním shromážděním KDR; domnívá se, že zapojení EU v KDR musí jít nad rámec technické podpory poskytované misí EU pro reformu bezpečnostního sektoru (EUSEC RD Kongo) a policejní misí EU (EUROPOL RD Kongo) Konžské demokratické republiky a musí vést k zajištění hmatatelné podpory pro mírovou misi OSN, která dosud nebyla schopna zastavit násilí;

Asie

37. vítá výrazný pokles napětí v oblasti Tchaj-wanského průlivu a pokračující dialog mezi Pekingem a Tchaj-pejí o dvoustranných vztazích a smysluplné účasti v mezinárodních organizacích; výrazně podporuje prohlášení Rady ze dne 19. září 2008, které opakovaně zdůrazňuje její podporu účasti Tchaj-wanu na specializovaných mnohostranných fórech, včetně přiznání statusu pozorovatele, pokud členství Tchaj-wanu není možné;

38. bere na vědomí skutečnost, že hospodářské vztahy mezi EU a Čínou zažívají trvalý vzestup a že došlo ke zvýšení rozsahu a intenzity kontaktů mezi obyvatelstvem; zároveň je vážně znepokojen nedostatkem vůle na straně čínských úřadů řešit četné porušování lidských práv a zajistit svému obyvatelstvu základní práva a svobody; v této souvislosti vyjadřuje hluboké zklamání nad odůvodněním rozhodnutí čínských úřadů odložit 11. summit EU-Čína; konstatuje, že nový summit EU-Čína je plánován na první polovinu roku 2009, a doufá, že při této příležitosti bude dosaženo pokroku ve všech oblastech spolupráce;

39. vyjadřuje politování nad rozhodnutím čínských úřadů ukončit rozhovory se zástupci dalajlamy a připomíná jim závazky přijaté po tragických událostech v březnu 2008 před olympijskými hrami; znovu vyzývá Radu, aby jmenovala zvláštního vyslance pro tibetské otázky s cílem zevrubně sledovat situaci a usnadnit pokračování dialogu mezi oběma stranami;

Latinská Amerika

40. připomíná návrh uvedený ve svém usnesení ze dne 15. listopadu 2001 o globálním partnerství a společné strategii ve vztazích mezi Evropskou unií a Latinskou Amerikou ⁽¹⁾, který zopakoval ve svých usneseních schválených ve dnech 27. dubna 2006 ⁽²⁾ a 24. dubna 2008 ⁽³⁾ s cílem vypracovat na summitech EU-LAC (Latinská Amerika a Karibik) konaných prvním ve Vídni a druhým v Limě Euro-latinskoamerickou chartu pro mír a bezpečnost, která by na základě Charty OSN umožnila společná politická a strategická a bezpečnostní opatření a iniciativy; vyzývá Radu a Komisi, aby podnikly aktivní kroky k dosažení tohoto ambiciózního cíle;

41. vítá snahy vedoucí k uzavření biregionálních dohod o přidružení s Latinskou Amerikou, prvních svého druhu, jež se EU chystá uzavřít;

*

* * *

42. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států, generálnímu tajemníkovi OSN, generálnímu tajemníkovi NATO, úřadujícímu předsedovi OBSE, předsedovi parlamentního shromáždění OBSE, předsedovi Výboru ministrů Rady Evropy a předsedovi parlamentního shromáždění Rady Evropy.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 140 E, 13.6.2002, s. 569.

⁽²⁾ Úř. věst. C 296 E, 6.12.2006, s. 123.

⁽³⁾ Přijaté texty, P6_TA(2008)0177

Čtvrtek 19. února 2009

Evropská bezpečnostní strategie a EBOP

P6_TA(2009)0075

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o Evropské bezpečnostní strategii a EBOP (2008/2202(INI))

(2010/C 76 E/13)

Evropský parlament,

- s ohledem na hlavu V Smlouvy o Evropské unii,
- s ohledem na Lisabonskou smlouvu,
- s ohledem na Evropskou bezpečnostní strategii (EBS) nazvanou „Bezpečná Evropa v lepším světě“ schválenou Evropskou radou dne 12. prosince 2003,
- s ohledem na strategii EU proti šíření zbraní hromadného ničení, kterou schválila Evropská rada dne 12. prosince 2003,
- s ohledem na závěry předsednictví přijaté na zasedání Evropské rady ve dnech 11.–12. prosince 2008 schvalující zprávu generálního tajemníka Rady / vysokého představitele EU pro Společnou zahraniční a bezpečnostní politiku (SZBP) ze dne 11. prosince 2008 o provádění Evropské bezpečnostní strategie - Zajišťování bezpečnosti v měnícím se světě ⁽¹⁾,
- s ohledem na závěry zasedání Evropské rady o Evropské bezpečnostní a obranné politice (EBOP) ze dne 12. prosince 2008,
- s ohledem na zprávu vysokého představitele a Komise pro Evropskou radu nazvanou „Změna klimatu a mezinárodní bezpečnost“ ze dne 14. března 2008 ⁽²⁾,
- s ohledem na společnou akci Rady 2008/851/SZBP přijatou dne 10. listopadu 2008 o vojenské operaci Evropské unie s cílem přispět k odvrácení, prevenci a potlačení pirátství a ozbrojených loupeží u pobřeží Somálska ⁽³⁾ (operace nazvaná „Atalanta“);
- s ohledem na své usnesení ze dne 14. dubna 2005 o evropské bezpečnostní strategii ⁽⁴⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 16. listopadu 2006 o provádění evropské bezpečnostní strategie v rámci EBOP ⁽⁵⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 5. června 2008 o provádění Evropské bezpečnostní strategie a EBOP ⁽⁶⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 10. července 2008 o vesmíru a bezpečnosti ⁽⁷⁾:
- s ohledem na článek 45 jednacího řádu,

⁽¹⁾ S407/08.

⁽²⁾ S113/08.

⁽³⁾ Úř. věst. L 301, 12.11.2008, s. 33.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 33 E, 9.2.2006, s. 580.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 314 E, 21.12.2006, s. 334.

⁽⁶⁾ Přijaté texty, P6_TA(2008)0255.

⁽⁷⁾ Přijaté texty, P6_TA(2008)0365.

Čtvrtek 19. února 2009

— s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A6-0032/2009),

Obecné poznámky

1. poukazuje na to, že Evropská unie potřebuje k podpoře míru a mezinárodní bezpečnosti, obraně svých zájmů ve světě, ochraně bezpečnosti svých občanů, přispění ke skutečné mnohostrannosti, podpoře hájení lidských práv a demokratických hodnot po celém světě a udržení celosvětového míru rozvíjet svou strategickou autonomii prostřednictvím silné a účinné zahraniční, bezpečnostní a obranné politiky;
2. uznává, že EU musí tyto cíle sledovat prostřednictvím mnohostranné spolupráce v mezinárodních organizacích, zejména v OSN, a prostřednictvím partnerství s dalšími klíčovými subjekty v souladu s Chartou OSN, zásadami Helsinského závěrečného aktu a Pařížskou chartou;
3. znovu připomíná potřebu reformovat Organizaci spojených národů, aby byla schopná beze zbytku plnit své povinnosti a účinně jednat při nalézání řešení globálních výzev a v reakci na klíčové hrozby;
4. znovu připomíná význam transatlantických vztahů a uznává potřebu koordinace činností mezi EBOP a NATO, avšak zároveň zdůrazňuje potřebu vyváženějšího partnerství bez vzájemného konkurenčního boje a se vzájemným respektováním autonomie a vzájemným porozuměním v případě rozdílných strategických záměrů;
5. domnívá se, že mnoho z nových hrozeb nemá pouze vojenský charakter a nelze je řešit výlučně vojenskými prostředky;
6. konstatuje, že tato politika musí spojovat využití jak civilních, tak vojenských prostředků a schopností, a vyžaduje úzkou a bezproblémovou spolupráci všech zúčastněných;
7. vítá koncept „odpovědnosti chránit“ přijatý OSN v roce 2005 a koncept „bezpečnosti osob“, který je založen na upřednostnění jednotlivce, a nikoli státu; zdůrazňuje, že tyto koncepty zahrnují jak praktické důsledky, tak důrazné politické pokyny pro strategické směřování evropské bezpečnostní politiky, tak aby byla schopna účinné akce v krizových situacích; zdůrazňuje nicméně, že zde EU nemá ani automatickou povinnost ani dostupné prostředky pro to, aby ve všech krizových situacích rozmísťovala mise EBOP, ať již civilní, nebo vojenské;
8. zdůrazňuje, že spojení úsilí a kapacit na úrovni EU je zásadní pro překonání kombinovaných dopadů zvyšování nákladů na vojenský materiál a stávajícího omezení výdajů na obranu;
9. konstatuje, že společná obranná politika v Evropě vyžaduje integrované evropské ozbrojené síly, jež musí být následně vybaveny společnými zbraňovými systémy, aby byla zaručena jejich společná povaha a interoperabilita;
10. zdůrazňuje, že transparentnost a účelné vynakládání prostředků, stejně jako parlamentní odpovědnost a dodržování mezinárodních závazků v oblasti lidských práv a mezinárodního humanitárního práva, mají zásadní význam pro zajištění podpory evropské obrany ze strany veřejnosti; zdůrazňuje přitom zejména význam účinné parlamentní kontroly EBOP v úzké spolupráci mezi Evropským parlamentem a parlamenty členských států EU;
11. domnívá se, že aktualizovaná EBS a budoucí nová strategická koncepce NATO by měly být ve vzájemném souladu a že by to mělo být zohledněno v prohlášení, které bude přijato na summitu NATO konanému ku příležitosti jejího 60. výročí ve Štrasburku a Kehlenu ve dnech 3. a 4. dubna 2009;
12. zdůrazňuje, že úplné a včasné provedení EBS má klíčový význam;

Čtvrtek 19. února 2009

13. vítá zprávu Rady o provádění EBS; připomíná však, že vzhledem k tomu, že mnoho z cílů EBS z roku 2003 zůstává z velké části nesplněno, by EU – posílená Lisabonskou smlouvou – měla hrát rozhodnější úlohu při prosazování legitimacy, transparentnosti a efektivity institucí správy věcí veřejných v celosvětovém měřítku;

14. vítá zahájení shora uvedené mise EBOP nazvané Atalanta a namířené proti pirátství u břehů Somálska; připomíná však Radě, Komisi a členským státům EU, že důvody problému pirátství v této oblasti mají hlubší kořeny, včetně chudoby a selhání státu, a žádá, aby evropská opatření šla při řešení těchto problémů více do hloubky;

15. zdůrazňuje, že v souvislosti s únosy a vraždami rukojmích islámskými teroristy je třeba posílit spolupráci a koordinaci, pokud jde o politiku boje proti terorismu mezi členskými státy EU, USA a NATO, zejména s cílem zlepšit účinnost záchranných operací prováděných pro záchranu životů rukojmích;

16. opakovaně zdůrazňuje svou výzvu, aby byly prostřednictvím EBS a EBOP poskytnuty veškeré záruky pro zajištění úspěšného provedení rezolucí Rady bezpečnosti OSN o ženách, míru a bezpečnost, tj. rezoluce č. 1325 ze dne 31. října 2000 (S/RES/1325) a č. 1820 ze dne 19. června 2008 (S/RES/1820), pokud jde o podporu rovné účasti žen ve všech oblastech a rozhodnutích, jež se týkají míru a bezpečnosti a jež systematicky začleňují páchaní sexuálního násilí na ženách v konfliktních situacích mezi válečné zločiny a zločiny proti lidskosti; lituje příliš pomalého tempa pokroku v oblasti rovnosti mezi ženami a muži v operacích EBOP;

Evropské bezpečnostní zájmy

17. poukazuje na to, že se členské státy dosud příliš často omezují na vnitrostátní bezpečnostní zájmy, čímž opomíjí společnou odpovědnost za ochranu společných evropských zájmů; domnívá se, že tento přístup je kontraproduktivní, a naléhavě žádá členské státy, aby uvažovaly v širších souvislostech ve snaze učinit z EU důležitějšího hráče na mezinárodní scéně, a dosáhnout tak účinnějšího zajištění evropské bezpečnosti;

18. považuje proto za nezbytné vymezit společné bezpečnostní zájmy EU; zdůrazňuje, že EU může vytvořit koherentnější a účinnější společnou politiku, pouze pokud bude mít jasnou představu o svých společných zájmech;

19. je toho názoru, že kromě výzev uvedených v EBS přijaté v roce 2003 k bezpečnostním zájmům Unie patří ochrana jejich občanů a jejich zájmů vně i uvnitř EU, bezpečnost jejich sousedů, ochrana vnějších hranic a kritických infrastruktur, zlepšení bezpečnosti kybernetického prostoru, zabezpečení dodávek energií a námořních cest, ochrana jejich vesmírných prostředků a ochrana proti následkům změny klimatu;

Evropské bezpečnostní cíle

20. konstatuje, že EU uznává mezinárodní řád spočívající na zásadě účinné mnohostrannosti založené na mezinárodní právu, a součástí evropského přesvědčení je, že žádný národ nemůže čelit novým hrozbám osamocen;

21. domnívá se, že Evropská unie musí jednoznačněji definovat své cíle, pokud jde o její úlohu ve světě; zastává názor, že by Evropská unie neměla usilovat o získání podobného velmocenského postavení, jaké mají Spojené státy, nýbrž že by měla zaručit svou bezpečnost, usilovat o stabilitu ve svém okolí a přispívat k mnohostrannému celosvětovému systému bezpečnosti v rámci OSN a zároveň zajistit dodržování mezinárodního práva a účinnou prevenci krizí a konfliktů, stejně jako řízení a řešení po ukončení konfliktu;

22. zdůrazňuje, že EU upřednostňuje v EBOP předcházení krizí; poukazuje na to, že bezpečnost a právní stát jsou nezadatelnými předpoklady pro rozvoj a dlouhodobou stabilitu;

Čtvrtek 19. února 2009

Vytváření evropské bezpečnostní strategie

23. konstatuje, že EBS z roku 2003 upozorňuje na hlavní hrozby, které před EU stojí (terorismus, šíření zbraní hromadného ničení, regionální konflikty, rozpad států a organizovaná trestná činnost), a určuje strategické cíle, které se staly základem pro dílčí strategie;

24. blahopřeje francouzskému předsednictví EU k jeho iniciativám týkajícím se EBOP; bere na vědomí výše uvedenou zprávu vysokého zástupce ze dne 11. prosince 2008 o provádění EBS, jak ji schválila Evropská rada a vítá skutečnost, že bylo přijato hodně doporučení z předchozí zprávy Parlamentu o EBS a EBOP, zejména, pokud jde o:

- kybernetickou bezpečnost,
- bezpečnost energie, včetně zajištění dodávek pro Evropu,
- nevyřešené regionální spory v sousedství EU,
- výzvy na africkém kontinentu,
- následky změny klimatu,
- hospodářskou soutěž při získávání přírodních zdrojů,
- projekty na posílení civilních a vojenských kapacit,
- důležitost prostoru naší společné bezpečnosti;
- námořní bezpečnost;

25. vítá závazek Rady, že by EU měla být skutečně schopná v následujících letech v rámci stanovené míry ambicí, mimo jiné nasadit 60 000 mužů do velké operace do 60 dnů v rámci řady operací plánovaných jako součást základního cíle na rok 2010 a v rámci civilního základního cíle na rok 2010, a dále společně plánovat a vést:

- dvě operace pro stabilizaci a obnovu s účastí vhodného civilního prvku, podporované nejvýše 10 000 muži na nejméně dva roky,
- dvě operace rychlé reakce na omezenou dobu s využitím mj. bojových skupin EU,
- nouzovou operaci pro evakuaci evropských státních příslušníků (do deseti dnů), při zohlednění prvořadé úlohy každého státu, pokud jde o jeho státní příslušníky, a s využitím konzulární koncepce vedoucího státu,
- misi námořního nebo leteckého dohledu/zákazu,
- operaci civilně-vojenské humanitární pomoci až na dobu 90 dnů,
- přibližně desítku civilních misí EBOP (mimo jiné pokud jde o policii, právní stát, civilní správu, civilní ochranu, reformu bezpečnostního sektoru a pozorovací mise) různých formátů, mimo jiné v situaci rychlé reakce, včetně rozsáhlé mise (případně až 3 000 odborníků), jež by mohly trvat až několik let;

Čtvrtek 19. února 2009

26. vyjadřuje však politování nad nejasným způsobem předkládání závěrů týkajících se EBS a EBOP (čtyři dokumenty místo jednoho); lituje často vágního znění, které nepopisuje skutečnou strategii; kritizuje skutečnost, že Rada nesplnila požadavek Parlamentu týkající se bílé knihy a že je proto nepravděpodobné, že by byla zahájena plodná a široká veřejná diskuse;

27. vyjadřuje dále politování nad tím, že Rada nezvážila požadavky Parlamentu z předchozích zpráv o EBS a EBOP, zejména pokud jde o

— vymezení společných evropských bezpečnostních zájmů,

— vymezení kritérií pro zahájení misí EBOP,

— návrhy na nové partnerství EU-NATO,

— řešení otázky vnitrostátních „námitek“;

28. navrhuje, aby byla EBS každých pět let, na začátku nového legislativního období EU, revidována;

29. vyjadřuje politování nad relativně nedostatečným pokrokem při posilování spolupráce EU v oblasti obrany od roku 2003; znovu proto požaduje vypracování bílé knihy o evropské bezpečnosti a obraně jako nástroje k zahájení široké veřejné diskuse a k zajištění účinného uplatňování EBS;

30. vyjadřuje politování nad tím, že revize EBS i přes důkladné přípravy nevedla, v důsledku ztráty tempa způsobené tím, že se Lisabonská smlouva ocitla ve slepé uličce, ke zcela nové strategické orientaci, ale pouze ke zprávě popisující každodenní politické problémy, tak jak přicházejí; konstatuje, že škála hrozeb byla rozšířena mj. na bezpečnost kybernetického prostoru a pirátství, vítá inovace při revizi strategie, jako je zaměření na změnu klimatu, zabezpečení energie (včetně, pokud jde o jadernou oblast, podpory mnohostranného jaderného palivového cyklu a mnohostranné dohody o zákazu výroby štěpného materiálu na jaderné zbraně) a mezinárodní smlouvu o obchodu se zbraněmi, jakož i další smlouvy o odzbrojení, jako je nová úmluva z Osla o kazetové municii;

31. považuje za nepřijatelné, že přijetí zprávy o revizi EBS předcházela pouze omezená parlamentní diskuse a žádná veřejná diskuse;

Vztah s Ruskem

32. domnívá se, že eskalace násilí dosud přetrvávajících konfliktů v Jižní Osetii a Abcházii a následné uznání nezávislosti těchto provincií Ruskem zvýrazňuje naléhavost potřeby investovat do stabilních politických řešení pro tyto konflikty v našem sousedství; znovu připomíná svůj názor, že konflikty na Kavkaze nelze řešit vojensky, a opakovaně zásadně odsuzuje všechny, kdo se v průběhu konfliktu uchýlili k násilí; zdůrazňuje, že je třeba, aby další vývoj strategického partnerství EU s Ruskem zahrnoval smysluplný dialog o bezpečnosti, založený na závazku přijatém oběma stranami ohledně jimi sdílených hodnot, dodržování mezinárodního práva a územní celistvosti, a závazku k plnění povinností podle Helsinského závěrečného aktu;

33. zdůrazňuje, že na bezpečnostní rozměr vztahů mezi EU a Ruskem a úlohu SZBP a EBOP nelze pohlížet nezávisle na širší evropské bezpečnostní architektuře, jež zahrnuje NATO, Organizaci pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) a mezinárodní dohody, jako jsou Smlouva o omezení protiraketové obrany a Smlouva o konvenčních ozbrojených silách v Evropě; domnívá se, že by příslušné kroky v této širší bezpečnostní struktuře měly být řešeny v dialogu s Ruskem i Spojenými státy a žádá Radu, aby přijala otevřený a konstruktivní postoj k případným rozhovorům mezi EU, Spojenými státy, Ruskem a členy OBSE, kteří nejsou členskými státy EU, o obnovení transatlantického konsenzu v oblasti bezpečnosti, založeného na Helsinském závěrečném aktu;

Čtvrtek 19. února 2009

34. vítá společnou akci, kterou podnikla EU, aby v reakci na válku v Gruzii sehrála úlohu zprostředkovatele mezi Ruskem a Gruzii; poukazuje na to, že Evropská unie svou rychlou reakcí a jednotou, která vedla k podpisu dohody o příměří a rychlému rozmístění monitorovací mise v rámci EBOP, prokázala schopnost zvládat krize a postupovat jednotně; vyslovuje uznání francouzskému předsednictví EU za jeho pozitivní úlohu při zachování společného evropského přístupu;
35. vítá rozhodnutí Rady ze dne 2. prosince 2008 o zřízení nezávislé komise pod vedením EU, která se bude zabývat příčinami konfliktu v Gruzii;
36. bere na vědomí obavy, které zaznívají z baltských států, i jasné potvrzení ze strany NATO a jeho členských států, že jejich závazky podle článku 5 Severoatlantické smlouvy zůstávají nadále v platnosti;
37. vítá, že se NATO rozhodlo opětovně využívat stávající komunikační kanály a že má být obnovena činnost Rady NATO-Rusko;
38. domnívá se, že by EU i NATO měly pokračovat v upřímném a realistickém dialogu s Ruskem zahrnujícím oblasti, jako je regionální bezpečnost, energetika, raketová obrana, nešíření zbraní hromadného ničení, omezení ozbrojených sil a politika pro oblast vesmíru;
39. domnívá se, že je důležité posílit v rámci Euroatlantické rady partnerství mnohostranný dialog o otázkách bezpečnosti;
40. upozorňuje na skutečnost, že Rusko má pro Evropu vzhledem ke své geopolitické poloze, vojenské síle a politické váze, energetickému bohatství a hospodářskému potenciálu strategický význam;

Budování kapacit Evropy

41. zdůrazňuje, že EU musí disponovat dostatečnými prostředky, aby mohla uplatňovat své politiky, a že kromě posílení diplomatických kapacit potřebuje proto civilní i vojenské kapacity k posílení EBOP a plnění svých povinností ve světě;
42. poukazuje na to, že bylo v rámci EBOP od jejího vzniku uskutečněno 22 misí, z nichž 16 mělo civilní povahu; zdůrazňuje význam civilních složek EBOP; vítá v této souvislosti zřízení útvaru kapacit civilního plánování a provádění (CPCC) při Radě Evropské unie; vyzývá členské státy, aby vynaložily větší úsilí a daly k dispozici kvalifikovaný personál pro civilní mise EBOP; v této souvislosti zdůrazňuje význam Civilního základního cíle na rok 2010;
43. zdůrazňuje rovněž, že – s nejvyšším důrazem na vojenský rozměr EBOP – je v oblasti civilních kapacit a prevence krizí pokrok příliš pomalý a že je v této oblasti naléhavě nutné, aby Rada i Komise navrhly novou dynamiku;
44. vyzývá k dalšímu vývoji partnerství pro budování míru směrem k evropským civilním mírovým sborům;
45. je toho názoru, že by EU měla na základě civilních a vojenských základních cílů pokračovat v budování svých kapacit; konstatuje, že by měla usilovat o to, aby měla trvale k dispozici jednotku o síle 60 000 vojáků; opakuje své doporučení, že základem těchto ozbrojených sil by měly být Eurocorps, přičemž v případě potřeby by jednotka byla posílena o dodatečné námořní a vzdušné kapacity; vítá dohodu Německa a Francie o kontinuitě německo-francouzské brigády na společných místech; dále se domnívá, že by EU měla mít trvale k dispozici přiměřený počet policejních úředníků, soudců a státních zástupců; považuje za zmatečné, že pojetí bojových skupin EU a konkrétní scénáře možných misí zjevně nevedou k použití bojových skupin v zahraničních operacích EU;

Čtvrtek 19. února 2009

46. poukazuje na skutečnost, že členské státy EU společně vydávají na obranu více než 200 000 000 000 eur ročně, což představuje více než polovinu částky, kterou na obranu vynakládají Spojené státy; je i nadále hluboce znepokojen nedostatečnou efektivitou a spoluprací při vynakládání těchto prostředků; naléhavě proto vyzývá ke zvýšení úsilí o to, aby nedocházelo k nadbytečnému zdvojování činností prováděných členskými státy, zejména cestou specializace, sdílení stávajících kapacit a společného budování kapacit nových; vyjadřuje uznání Evropské obranné agentury (EDA) za vynikající práci, kterou dosud odvedla, a vyzývá členské státy EU, aby plně využívaly její potenciál;

47. zdůrazňuje, že potřebné kapacity jsou v případě operací ozbrojených sil, ostrahy hranic, ochrany kritické infrastruktury a zvládnání katastrof často technologicky velmi podobné či dokonce stejné; vyzdvihuje skutečnost, že to vytváří nové příležitosti, jak využít synergií a zvýšit interoperabilitu mezi ozbrojenými a bezpečnostními silami;

48. důrazně požaduje, aby EU a její členské státy zaměřily své úsilí na společné kapacity, které mohou být využity pro obranné i bezpečnostní účely; v této souvislosti považuje za velmi důležité zařízení pro satelitní zpravodajství, sledování a varování, bezpilotní vzdušné prostředky, vrtulníky a telekomunikační vybavení, stejně jako vzdušnou a námořní dopravu; žádá, aby byla pro chráněné telekomunikace a způsoby ochrany kritické infrastruktury vytvořena společná technická norma;

49. vítá rozhodnutí přijaté řídicím výborem Evropské obranné agentury dne 10. listopadu 2008, o vytvoření evropské vzdušné přepravní flotily a bere na vědomí prohlášení o záměru účastnit se této iniciativy, podepsané ministry obrany dvanácti členskými státy EU;

50. domnívá se, že je nezbytné umožnit využívání systémů Galileo a GMES (globální monitorování životního prostředí a bezpečnosti) pro bezpečnostní a obranné účely;

51. podporuje pokračování dynamického rozvoje spolupráce vnitrostátních bojových sil směrem ke stále větší míře synchronizace; navrhuje tento proces a tyto bojové síly nazvat „Evropskými synchronizovanými ozbrojenými silami“, SAFE (Synchronized Armed Forces Europe);

52. domnívá se, že SAFE poskytuje dostatečný manévrovací prostor pro neutrální členské státy EU i pro členské státy s vojenskými závazky, pro státy, které již dnes úzce spolupracují, i pro ty, kteří se dosud drželi zpět; navrhuje pro organizaci SAFE model „opt-in“, který by se zakládal na dobrovolné větší míře synchronizace;

53. v rámci SAFE podporuje statut evropského vojáka, který by upravoval vzdělávací normy, doktrínu nasazení a volnost jednání při nasazení, otázky práv a povinností, kvalitativní úroveň výzbroje a lékařskou péči a sociální pojištění pro případ úmrtí, ublížení na zdraví a neschopnosti služby;

54. podporuje zásadu celoevropské dělby úkolů SAFE podle vojenských kapacit;

55. vyslovuje se pro užší evropskou spolupráci v oblasti výcviku, údržby a logistiky jako zásadních předpokladů pro dosažení větší efektivity při vynakládání finančních prostředků na obranu;

Nutnost vytvořit nové struktury

56. zastává názor, že schopnost EU provést samostatnou akci v oblasti zahraniční a bezpečnostní politiky by měla doznat zlepšení prostřednictvím cílově orientovaného posílení kapacit v oblasti analýzy, plánování, vedení a zpravodajství; v této souvislosti vítá rozhodnutí Evropské rady pracovat na vytvoření integrované civilní a vojenské struktury pro strategické plánování pro operace a mise EBOP;

57. vítá rovněž rozhodnutí Evropské rady vytvořit neformální skupinu EU-NATO na vysoké úrovni, jejímž úkolem bude pragmatickým způsobem posilovat spolupráci mezi oběma organizacemi;

Čtvrtek 19. února 2009

58. vyzývá k vytvoření autonomního s stálého operačního velitelství EU s kapacitou pro strategické plánování a vedení operací a misí EBOP;
59. podporuje myšlenku vytvoření Rady ministrů obrany s cílem zvýšit koherenci mezi různými politikami národní obrany, a posílit tak příslušné vnitrostátní příspěvky na EBOP; zdůrazňuje cíl plné parlamentní kontroly misí a operací EBOP také ze strany Evropského parlamentu;
60. důrazně podporuje posílení evropského trhu s obranným a bezpečnostním materiálem prostřednictvím přijetí legislativních návrhů Komise o zadávání zakázek a převodů uvnitř Společenství a doporučuje přijetí dalších iniciativ k dosažení tohoto cíle, zejména v oblasti zajištění dodávek a bezpečnosti informací;
61. vítá v této souvislosti přijetí společného postoje Rady 2008/944/SZBP ze dne 8. prosince 2008, kterým se stanoví společná pravidla pro kontrolu vývozu vojenských technologií a vojenského materiálu ⁽¹⁾, který mění kodex chování pro vývoz zbraní v právně závazný nástroj; vítá dále, že se členským státem EU ponechává možnost přijmout ještě přísnější opatření;
62. připomíná, že by společné zbraňové systémy měly být zajišťovány silným evropským obranným průmyslem, který bude schopen uspokojit dnešní a budoucí požadavky na evropskou vojenskou sílu a umožní Evropě dosáhnout soběstačnosti a nezávislosti;
63. požaduje, aby bylo více finančních prostředků Společenství vynakládáno na podporu bezpečnostního výzkumu a společných výzkumných programů Komise a EDA;

Nutnost vnést nového ducha

64. považuje za zvláště důležité posílení Evropské bezpečnosti a obranné školy a její přeměnu na stálou strukturu, která více posílí rozvoj specificky evropské bezpečnostní kultury; naléhavě vyzývá Komisi, aby i po roce 2009 financovala výcvikové aktivity v oblasti řízení civilních krizí na úrovni EU;
65. žádá přijetí dalších iniciativ týkajících se společného výcviku a společných norem pro personál, který má být nasazen a spolupracovat v civilních a vojenských operacích, posílení součinnosti mezi ozbrojenými silami a civilními zaměstnanci členských států EU, koordinace výcviku souvisejícího s krizemi, výměnných programů mezi ozbrojenými silami v Evropě a otevírání armád občanům dalších členských států EU;
66. důrazně podporuje úspěšné evropské programy, jako je Eurofighter, páteří bojový letoun pro pět evropských vzdušných sil v následujících desetiletích; z tohoto důvodu by členské státy EU měly vybízet k takovým iniciativám a podporovat je;

*

* *

67. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, parlamentům členských států a generálním tajemníkům Organizace spojených národů, Severoatlantické aliance, Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě a Rady Evropy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 335, 13.12.2008, s. 99.

Čtvrtek 19. února 2009

Úloha NATO v bezpečnostní struktuře EU

P6_TA(2009)0076

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o úloze NATO v bezpečnostní struktuře EU (2008/2197(INI))

(2010/C 76 E/14)

Evropský parlament,

- s ohledem na společné prohlášení EU a NATO ze dne 16. prosince 2002,
  - s ohledem na Chartu Organizace spojených národů,
  - s ohledem na Severoatlantickou smlouvu podepsanou ve Washingtonu dne 4. dubna 1949,
  - s ohledem na hlavu V Smlouvy o Evropské unii,
  - s ohledem na Lisabonskou smlouvu, která byla podepsána dne 13. prosince 2007 a ratifikována velkou většinou členských států Evropské unie,
  - s ohledem na komplexní rámec pro trvalé vztahy mezi EU a NATO, který uzavřeli generální tajemník Rady EU/vysoký představitel pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku a generální tajemník NATO dne 17. března 2003,
  - s ohledem na evropskou bezpečnostní strategii (EBS), kterou přijala Evropská rada dne 12. prosince 2003,
  - s ohledem na prohlášení ze summitu Severoatlantické rady, jež bylo vydáno v Bukurešti dne 3. dubna 2008,
  - s ohledem na zprávy o evropské bezpečnostní a obranné politice (EBOP), které zveřejnilo předsednictví Rady EU dne 11. prosince 2007 a 16. června 2008,
  - s ohledem na svá usnesení ze dne 14. dubna 2005 k evropské bezpečnostní strategii ⁽¹⁾, ze dne 16. listopadu 2006 o realizaci evropské bezpečnostní strategie v kontextu evropské bezpečnostní a obranné politiky ⁽²⁾, ze dne 25. dubna 2007 o transatlantických vztazích ⁽³⁾, ze dne 5. června 2008 o provádění evropské bezpečnostní strategie a EBOP ⁽⁴⁾ a ze dne 5. června 2008 o summitu EU a USA ⁽⁵⁾,
  - s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A6-0033/2009),
- A. vzhledem k tomu, že EU a NATO vycházejí ze společných hodnot, jako je svoboda, demokracie, lidská práva a právní stát, a že během své existence bránily vzniku válek na evropském území; vzhledem k tomu, že po zvolení nového prezidenta Spojených států narůstá na obou březích Atlantického oceánu konsenzus o klesající užitečnosti jaderných zbraní tváří v tvář současným hrozbám a začíná být pocítována naléhavá potřeba zmenšit velikost jaderných arzenálů v souladu se závazky přijatými podle článku VI Smlouvy o nešíření jaderných zbraní,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 33 E, 9.2.2006, s. 580.

⁽²⁾ Úř. věst. C 314 E, 21.12.2006, s. 334.

⁽³⁾ Úř. věst. C 74 E, 20.3.2008, s. 670.

⁽⁴⁾ Přijaté texty, P6_TA(2008)0255.

⁽⁵⁾ Přijaté texty, P6_TA(2008)0256.

Čtvrtek 19. února 2009

- B. vzhledem k tomu, že podle Charty Organizace spojených národů leží obecná odpovědnost za mezinárodní mír a bezpečnost na Radě bezpečnosti OSN; vzhledem k tomu, že Charta stanoví právní základ pro vznik NATO; vzhledem k tomu, že podpisem Severoatlantické smlouvy členské státy NATO potvrdily svou víru v účely a zásady Charty, zavázaly se zdržet se ve svých mezinárodních vztazích jakékoli hrozby nebo užití síly v rozporu s cíli Organizace spojených národů,
- C. vzhledem k tomu, že členské státy EU uznávají, že systém OSN je základním rámcem pro mezinárodní vztahy; vzhledem k tomu, že nadále usilují o zachování míru a posílení mezinárodní bezpečnosti v souladu se zásadami Charty Organizace spojených národů i zásadami Helsinského závěrečného aktu a cíli Pařížské charty a o rozvoj a upevnění demokracie a právního státu, dodržování lidských práv a základních svobod; vzhledem k tomu, že členské státy EU stanovily jako prioritní opatření reformu a posílení Organizace spojených národů, aby byla tato organizace schopna plnit své úkoly a účinně jednat při řešení globálních výzev a reagovat na klíčové hrozby,
- D. vzhledem k tomu, že Severoatlantická aliance tvoří základ evropské vojenské bezpečnosti a že Evropská unie má vhodný potenciál na podporu její činnosti tak, aby posílení evropské obranyschopnosti a prohlubování spolupráce bylo prospěšné oběma organizacím,
- E. vzhledem k tomu, že součástí bezpečnostní struktury Evropy je rovněž Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) a mezinárodní nástroje, jako je Smlouva o konvenčních ozbrojených silách v Evropě,
- F. vzhledem k tomu, že NATO je mezivládní organizací demokratických národů, v nichž se uplatňuje zásada „civilní osoby přijímají rozhodnutí a branná moc je vykonává“,
- G. vzhledem k tomu, že 94 procent obyvatel EU jsou občany zemí NATO, že 21 členských států EU z celkového počtu 27 jsou spojenci v NATO a 21 spojenců NATO z 26 jsou členskými státy EU, přičemž Turecko, dlouholetý společník v NATO, je kandidátem na přistoupení k Evropské unii,
- H. vzhledem k tomu, že v letech 2007 a 2008 přijala Evropská rada důležitá rozhodnutí v oblasti EBOP s cílem dále zlepšit její operativní schopnosti; vzhledem k tomu, že netrpělivě očekávaný vstup Lisabonské smlouvy v platnost přinese zásadní inovace EBOP, díky nimž bude evropská spolupráce v této oblasti koherentnější a účinnější,
- I. vzhledem k tomu, že EU a NATO musejí zlepšit vzájemnou spolupráci, umožnit co největší využití aktiv obou organizací a zajistit účinnou spolupráci tím, že se ukončí hašteření institucí,
- J. vzhledem k tomu, že ačkoli je NATO diskusním fórem i přirozenou volbou při společných vojenských operacích, kterých se účastní evropští a američtí spojenci, a kde se pro tyto operace volí vhodné řešení, konečná odpovědnost za mír a bezpečnost spočívá na Organizaci spojených národů,
- K. vzhledem k tomu, že vojenské jednotky a vybavení přidělené misím EBOP jsou víceméně stejné jako vojenské jednotky a vybavení přidělené pro operace NATO,
- L. vzhledem k tomu, že NATO jako celek není do operací EBOP zapojeno; vzhledem k tomu, že EU má při přípravě těchto operací volbu, zda využije či nevyužije zařízení a potenciál NATO, a to na základě tzv. ujednání „Berlin Plus“,
- M. vzhledem k tomu, že spolupráce mezi EU a NATO, která spadá do rámce ujednání „Berlin Plus“, až dosud nefungovala spolehlivě v důsledku neřešených problémů spojených se skutečností, že některé země jsou členy NATO, ale nikoli členy EU,

Čtvrtek 19. února 2009

- N. vzhledem k tomu, že NATO a EU by měly mimo rámec ujednání „Berlin Plus“ zajistit účinné zvládnání krizových situací a měly by lépe spolupracovat s cílem nalézt co nejlepší řešení krizové situace, jako v Afghánistánu a v Kosovu,
- O. vzhledem k tomu, že obě organizace, EU a NATO, by měly dále zlepšovat vzájemné vztahy, přičemž EU by měla více zapojovat ty spojence NATO, kteří nejsou členskými státy EU, do EBOP, a NATO by na druhé straně mělo více zapojovat členské státy EU, které nejsou členy NATO, do jednání mezi EU a NATO; vzhledem k tomu, že vztahy mezi EU a NATO by měly být posíleny;
- P. vzhledem k tomu, že procesy rozšiřování NATO a EU, ačkoli se liší, by měly vést ke vzájemnému posilování, aby zajistily evropskému kontinentu stabilitu a prosperitu,
- Q. vzhledem k tomu, že významným aspektem vztahů mezi EU a NATO je podpora úsilí jednotlivých států rozvíjet a zajistit vojenský potenciál ke zvládnání krizových situací při současném posilování obou organizací, což zdůrazňuje prvořadý úkol, jímž je zajištění územní ochrany a bezpečnostních zájmů členských zemí,
- R. vzhledem k tomu, že součinnost mezi EU a NATO by se v některých vojenských oblastech dala zlepšit prostřednictvím společných pilotních projektů,
- S. vzhledem k tomu, že kolektivní obrana Evropy vychází ze spojení konvenčních a jaderných sil, jež měly být důsledněji uzpůsobeny měnící se bezpečnostní situaci,
- T. vzhledem k tomu, že EU i NATO v současné době přehodnocují své bezpečnostní strategie (evropskou bezpečnostní strategii a prohlášení o bezpečnosti aliance),
- U. vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva dává civilní a vojenský potenciál všech členských států k dispozici EBOP, stanoví trvalou strukturovanou spolupráci v oblasti obrany mezi průkopnickou skupinou států, zavazuje státy k postupnému zlepšování vojenských kapacit, rozšiřuje úlohu Evropské obranné agentury, stanoví státům povinnost poskytnout pomoc jinému státu, je-li napaden (aniž by byla dotčena neutralita některých států nebo členství ostatních států v NATO), upravuje cíle Evropské unie (petersberské úkoly) tak, aby zahrnovaly boj proti terorismu, a trvá na vzájemné solidaritě v případě teroristického útoku či přírodní katastrofy,

Strategický přehled

1. zdůrazňuje, že všechny politiky Evropské unie musí být plně v souladu s mezinárodním právem;
2. zdůrazňuje, že smysl Evropské unie je budovat mír uvnitř i vně svých hranic závazkem k účinnému multilateralismu a dodržení litery i ducha Charty OSN; konstatuje, že účinná bezpečnostní strategie podporuje demokracii a ochranu základních práv; na druhou stranu konstatuje, že neúčinná bezpečnostní strategie vede ke zbytečnému lidskému utrpení; je toho názoru, že schopnost Evropské unie budovat mír závisí na rozvoji správné bezpečnostní strategie nebo politiky, včetně kapacit pro autonomní akci a účinného vztahu a vzájemného doplňování se s NATO;
3. vyzývá proto EU, aby dále vysílala mise a zajišťovala přitom větší udržitelnost EBOP, a aby tak předcházela konfliktům, podporovala stabilitu a zmírnila situaci tam, kde je to zapotřebí, na základě společného konsenzu členských států EU nebo v rámci strukturované spolupráce; je přesvědčen, že je dále třeba, aby EU a NATO vyvíjely komplexní přístup ke zvládnání krizí;
4. uznává, že rozmanitost zájmů v Unii, která má 27 nebo potenciálně ještě více členských států, a tvoří tudíž pomyslnou mozaiku, jí vtiskuje jedinečný charakter a dává potenciál k tomu, aby zasahovala, vystupovala jako prostředník a poskytovala pomoc v různých částech světa; žádá, aby byly stávající nástroje EU pro zvládnání krizí dále rozvíjeny, a doufá, že stávající vojenský potenciál členských států EU bude ucelenější, nákladově efektivnější a vojensky účinnější, neboť pouze tehdy bude Unie disponovat dostatečnými silami k využití svých jedinečných schopností v oblasti předcházení konfliktům a jejich řešení a k doplnění široké škály mechanismů na řešení civilních krizí;

Čtvrtek 19. února 2009

5. důrazně se staví za zvýšenou solidaritu mezi členskými státy EU při rozvoji společných bezpečnostních a obranných strategií;
6. je přesvědčen, že silné a živé euro-atlantické partnerství je nejlepší zárukou bezpečnosti a stability v celé Evropě a zárukou dodržování zásad demokracie, lidských práv, právního státu a řádné správy;
7. je přesvědčen, že demokratické svobody a zásady právního státu jsou odpovědí na přání lidí na celém světě; domnívá se, že z této vize by neměla být vyloučena žádná země ani národ, neboť každý člověk má právo žít v demokracii a v právním státě;
8. vítá aktualizaci evropské bezpečnostní strategie jakožto součásti závazku Evropské unie, že vymezí a bude chránit evropské bezpečnostní zájmy a posílí účinný multilateralismus, a poskytne tak Unii strategii pro řešení hrozeb 21. století; konstatuje, že skutečný, komplexní a demokratický konsensus mezi Evropskou unií a NATO je zásadním prvkem při provádění této strategie, který bude vycházet z konsensu mezi EU a Spojenými státy americkými v oblasti bezpečnosti, jenž bude odrážet jejich společné hodnoty, cíle a priority, jmenovitě prvořadý význam lidských práv a mezinárodního práva;
9. upozorňuje na to, že tento přístup je stále důležitější s ohledem na nedávné události na Kavkaze, nový vývoj v Evropě ve vztazích k NATO, změnu ve vedení Spojených států amerických a zahájení prací na revizi strategické koncepce NATO;
10. naléhavě žádá, aby se souběžně probíhající přezkumy bezpečnostních strategií EU a NATO nejen vzájemně doplňovaly, ale aby se i vzájemně sblížovaly a aby každý z nich řádně zohledňoval potenciál toho druhého;
11. je toho názoru, že jak NATO, tak EU by měly přijmout za svůj dlouhodobý a společný cíl závazek, že vytvoří pro obyvatele svých členských států – i obecně – bezpečnější svět v souladu s literou i duchem Charty OSN, a měly by rovněž aktivně předcházet masovým zvěrstvům a regionálním konfliktům, které jsou stále příčinou velkého lidského utrpení, a reagovat na ně;
12. trvá na tom, že všechny demokratické režimy by se měly sjednotit v úsilí zaměřeném na budování stability a míru pod záštitou Organizace spojených národů;
13. uznává, že bezpečnost a rozvoj spolu navzájem souvisejí a neexistuje žádný jasný postup k dosažení udržitelného rozvoje v konfliktních oblastech, a poukazuje na to, že v praxi jsou všechny nástroje využívány souběžně; vyzývá proto Komisi, aby dále zkoumala význam dodržování pořadí vojenských a civilních zásahů v konfliktních oblastech a svá zjištění začlenila do svých bezpečnostních a rozvojových politik;

Vztah mezi NATO a bezpečnostní strukturou EU

14. uznává důležitou úlohu NATO v bezpečnostní struktuře Evropy, a to jak v minulosti, tak i v současnosti; konstatuje, že pro většinu členských států EU, jež jsou rovněž spojenci v NATO, je aliance i nadále základem jejich kolektivní obrany a že bezpečnost Evropy jako celku bez ohledu na jednotlivé postoje jejich států nadále těží ze zachování transatlantické aliance; je proto toho názoru, že organizace budoucí kolektivní obrany EU by měla co nejvíce probíhat ve spolupráci s NATO; domnívá se, že USA a EU musí posílit svůj dvoustranný vztah a rozšířit jej na otázky týkající se míru a bezpečnosti;
15. konstatuje, že bezpečnostní rizika moderního světa pramení z jevů jako mezinárodní terorismus, šíření zbraní hromadného ničení, státy v úpadku, konflikty, jež uvízly na mrtvém bodě, organizovaný zločin, internetové hrozby, znehodnocování životního prostředí a s tím spojené ohrožení bezpečnosti, přírodní a jiné katastrofy; dále konstatuje, že tyto hrozby vyžadují pevnější partnerství a pozornost zaměřenou na posílení klíčových schopností EU a NATO a lepší koordinaci v oblasti plánování, technologií, vybavení a školení;

Čtvrtek 19. února 2009

16. zdůrazňuje rostoucí význam EBOP, která napomůže zlepšení schopnosti EU čelit stávajícím bezpečnostním hrozbám 21. století, zejména pokud jde o společné civilní a vojenské operace a opatření ke zvládnutí krizí, a to od opatření na předcházení krizím vedených zpravodajskými službami až po reformu bezpečnostního sektoru, reformu policie a soudnictví a vojenské akce;

17. zastává názor, že EU a NATO by se mohly vzájemně posílit tím, že by mezi sebou nesoutěžily a více spolupracovaly na operacích při zvládnutí krizí na základě praktické dělby práce; je toho názoru, že rozhodnutí o tom, která organizace by měla kde rozmístit své síly, by mělo vycházet z politické vůle vyjádřené oběma organizacemi, z provozních potřeb a politické legitimacy v dané situaci a ze schopnosti dané organizace zajistit mír a stabilitu; konstatuje, že spolupráce na přípravě nové evropské bezpečnostní strategie a nové strategické koncepce NATO má pro dosažení uvedeného cíle zásadní význam;

18. je toho názoru, že Evropská unie musí rozvíjet svůj vlastní bezpečnostní a obranný potenciál, který umožní lepší sdílení zátěže se spojenci mimo Evropu a vhodnou reakci na bezpečnostní výzvy a hrozby, které se týkají pouze členských států EU;

19. vyzývá EU, aby rozvíjela nástroje své bezpečnostní strategie, sahající od diplomatického předcházení krizím a hospodářské a rozvojové pomoci po civilní potenciál v oblasti stabilizace a obnovy, jakož i vojenské prostředky; kromě toho má za to, že by měly být v sousedství Evropské unie strategicky využity „měkké“ mocenské nástroje;

20. konstatuje, že ujednání „Berlin Plus“, jež EU umožňuje přístup k prostředkům a kapacitám NATO, je zapotřebí zdokonalit, a umožnit tak oběma organizacím účinně poskytovat pomoc při současných krizích, které vyžadují komplexní civilní a vojenské řešení; považuje proto za nezbytné dále rozvíjet vztahy mezi NATO a EU, vytvořit trvalé struktury pro spolupráci, zachovat přitom nezávislost a autonomii obou organizací a nevykloučovat účast všech členů NATO a všech členských států EU, které se budou chtít do těchto struktur zapojit;

21. vyzývá Turecko, aby přestalo bránit spolupráci mezi EU a NATO;

22. vyzývá EU, aby rámci příprav bílé knihy o evropské bezpečnosti a obraně vyhodnotila i konzistentnost vnějších operací Evropy, zvláště pokud jde o spolupráci s ostatními mezinárodními partnery v krizových oblastech;

Spolupráce mezi NATO a EU v oblasti bezpečnosti a obrany

23. vřele vítá iniciativu Francie, pokud jde o její formální návrat do vojenských struktur NATO, a vítá rovněž úsilí, jež francouzské předsednictví vyvinulo v rámci Rady EU s cílem dále sblížit EU a NATO v reakci na nová bezpečnostní rizika; vítá úsilí francouzského předsednictví přijmout konkrétní iniciativy týkající se sdružování evropských obranných potenciálů; vítá také nově pozitivní přístup Spojených států amerických k upevňování obranného potenciálu EU;

24. vyzývá členské státy obou organizací, aby byly při uplatňování partnerství mezi EU a NATO pružnější, více se zaměřily na plnění cílů a chovaly se pragmatičtěji; proto podporuje návrh francouzské vlády na vytvoření systematických kontaktů mezi generálními tajemníky NATO a Rady EU, zvláště aby se předešlo nedorozuměním v situacích, kdy EU a NATO působí společně v různých misích prováděných za stejným účelem a na stejném místě, jako v Kosovu a Afghánistánu;

25. zdůrazňuje, že EU je klíčový partner NATO, a to s ohledem na zvláštní kombinace dostupných nástrojů: civilních operací, sankcí, humanitární pomoci, rozvojových a obchodních politik a politického dialogu; vyzývá proto EU a NATO, aby zdvojnásobily své úsilí o vybudování rámce pro integrovanou spolupráci v očekávání ratifikace Lisabonské smlouvy;

26. uznává zásadní význam zdokonalení sdružené zpravodajské činnosti spojenců v NATO a partnerů EU;

Čtvrtek 19. února 2009

27. konstatuje, že občané EU podporují mise, které jsou zaměřeny na zmírnění utrpení lidí v oblastech konfliktů; konstatuje, že občané nejsou dostatečně informováni o misích, jichž se účastní EU a NATO, a o jejich účelu; vyzývá proto EU a NATO, aby zlepšily informovanost občanů o svých misích a o úloze, kterou tyto mise hrají při vytváření bezpečnosti a stability na celém světě;

28. domnívá se, že za účelem upevnění vzájemné spolupráce by se měly NATO i Evropská unie soustředit na to, aby posílily svůj základní potenciál, zlepšily interoperabilitu a koordinovaly své doktríny, plánování, technologie, vybavení a metody výcviku;

Operační štáb EU

29. podporuje zřízení stálého operačního štábu EU řízeného místopředsedou Komise/vysokým představitelem, v jehož mandátu je mj. plánování a provádění vojenských operací EBOP;

30. zdůrazňuje, že zkušenosti nabyté v operacích EU dokazují, že trvalé plánování a schopnost řídit operace EU by zvýšily efektivitu a důvěryhodnost operací EU; připomíná, že tato struktura by nebyla – s ohledem na civilně-vojenské zaměření EU – zdvojením žádných jiných stávajících činností; dále připomíná, že hlavní štáb NATO je určen především k plánování vojenských operací, kdežto EU má k dispozici odborné znalosti v oblasti plánování a provádění civilních, vojenských i společných civilních a vojenských operací, jež žádný jiný globální aktér není schopen v současné době úspěšně provádět;

31. zdůrazňuje, že operační štáb EU by měl doplnit současné velitelské struktury NATO a nenarušil by transatlantickou integritu NATO;

32. navrhuje, aby po dohodě s NATO každý členský stát EU, který je členem NATO, vyčlenil síly, které lze nasazovat pouze pro operace EU, aby se předešlo tomu, že členové NATO, kteří nejsou členskými státy EU, budou nasazení těchto sil blokovat; domnívá se, že by se mělo předejít dvojitému využívání těchto sil;

Vojenský potenciál a výdaje

33. je toho názoru, že společnou výzvou pro EU a NATO je využívání téhož vnitrostátního souboru zdrojů, a to pokud jde o pracovníky i vojenský potenciál; vyzývá EU a NATO, aby tyto omezené prostředky byly vynaloženy co nejefektivněji na zdolání nesnadných úkolů dnešní doby, aby se přitom předešlo zdvojení činností a podpořilo se jejich skloubení; zastává názor, že strategická přeprava vzdušnou cestou, která je konkrétním příkladem poměrně málo běžného a nákladného operativního prostředku, by měla být příležitostí ke spolupráci mezi členskými státy EU a NATO; vyzývá členské státy EU, aby sdružily, sdílely a společně rozvíjely svůj vojenský potenciál a předešly tak plýtvání, dosáhly úspor z rozsahu a posílily technologickou a průmyslovou základnu evropské obrany;

34. je toho názoru, že kromě potřeby mnohem efektivněji využívat vojenské zdroje je pro evropskou bezpečnost zásadní v zájmu synergie lépe a účinněji koordinovat investice členských států EU na obranné účely; žádá významné zvýšení podílu společných nákladů na každé vojenské operaci NATO a EU; konstatuje, že existuje značný rozdíl, pokud jde o rozsah i efektivitu prostředků vynakládaných na vojenské účely, mezi evropskými členy NATO a USA; vyzývá EU, aby se zavázala ke spravedlivějšímu sdílení celkových nákladů; současně vyzývá USA k větší ochotě konzultovat se svými evropskými spojenci otázku spojené s mírem a bezpečností;

35. uznává významný potenciální přínos Evropské obranné agentury, kterou posiluje Lisabonská smlouva, v otázkách nákladově efektivního zadávání zakázek a větší interoperability zbrojních systémů;

Soulad mezi členstvím v NATO a v EU

36. trvá na tom, že všechny členské státy EU se musí bez jakékoli diskriminace účastnit společných zasedání EU a NATO; zdůrazňuje, že jednotnost hodnot a bezpečnostních opatření je zásadním faktorem zaručujícím mír, stabilitu a prosperitu v Evropě;

Čtvrtek 19. února 2009

37. navrhuje, že ti spojenci NATO, kteří jsou kandidáty na přistoupení k EU, by měli být více zapojováni do práce EBOP a Evropské obranné agentury;
38. konstatuje, že je podstatné, aby se projednala a vyřešila otázka kompatibility mezi nečlenstvím v EU a členstvím v NATO a nečlenstvím v NATO a členstvím v EU tak, aby neuškodila fungování spolupráce mezi EU a NATO;
39. vyjadřuje politování zejména nad tím, že turecko-kyperský spor nadále těžce narušuje rozvoj spolupráce mezi EU a NATO, neboť Turecko na jedné straně odmítá povolit účast Kypru v misích EBOP, které zahrnují zpravodajskou činnost a zdroje NATO, na druhé straně pak Kypr nesouhlasí se zapojením Turecka do celkového rozvoje EBOP v míře, která by odpovídala vojenské váze Turecka a jeho strategickému významu pro Evropu a transatlantickou alianci;
40. vybízí Kypr jako členský stát EU, aby přezkoumal svůj politický postoj ke členství v Partnerství pro mír, a vyzývá členské státy NATO, aby nevyužily svého práva veta k tomu, aby zabránily členským státům EU stát se členy NATO;
41. vítá skutečnost, že na bukureštském summitu NATO spojenci uznali přínos silnější Evropy s větším potenciálem, a že aliance znovu potvrdila své odhodlání pokračovat v rozšiřování; konstatuje, že politika jedné evropské perspektivy, a tím pádem i projekt východního partnerství, má pro východní země zapojené do evropské politiky sousedství a vývoj jejich demokracie a právního státu značný význam;
42. je toho názoru, že pokud jde o budoucí rozšiřování NATO, měla by být posuzována podstata každého jednotlivého případu; nicméně z důvodu evropských bezpečnostních zájmů by se stavěl proti rozšiřování organizace o kteroukoli zemi, jejíž členství by nenalezlo podporu u obyvatel nebo v níž by existovaly nedořešené územní spory s jejími sousedy;
43. konstatuje, že pro mnoho sousedů EU je členství v NATO a členství v EU realistickým a slučitelným cílem, i kdyby jen v dlouhodobém výhledu;
44. domnívá se, že EU a NATO musí udržovat realistický a upřímný dialog s Ruskem, který musí zahrnovat rovněž otázky týkající se lidských práv a právního státu, regionální bezpečnosti, energetiky, raketového obranného systému, nešíření zbraní hromadného ničení, snížení počtu ozbrojených sil a politiku pro oblast vesmíru; je toho názoru, že pokud by se Rusko stalo skutečně demokratickou zemí, která odmítá hrozbu vojenskou silou jako nástroj politického nátlaku na své sousedy, mohla by hloubka spolupráce mezi Ruskem a EU dosáhnout dosud nevídané míry, včetně možnosti, aby se Rusko stalo členem všech evropsko-atlantických struktur;
45. těší se na příležitosti, které nabídne nadcházející summit NATO ve Štrasburku a Kehlů pořádaný u příležitosti 60. výročí jeho založení, k omlazení aliance a posílení jejich vztahů s Evropskou unií;

*

* *

46. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, parlamentům členských států EU a členských států NATO, parlamentnímu shromáždění NATO a generálním tajemníkům OSN, NATO, OBSE a Rady Evropy.
-

Čtvrtek 19. února 2009

Barcelonský proces: Unie pro Středomoří

P6_TA(2009)0077

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o Barcelonském procesu: Unii pro Středomoří (2008/2231(INI))

(2010/C 76 E/15)

Evropský parlament,

- s ohledem na barcelonské prohlášení, přijaté na evropsko-středomořské konferenci ministrů zahraničních věcí v Barceloně ve dnech 27. a 28. listopadu 1995, kterým bylo zřízeno evropsko-středomořské partnerství,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 20. května 2008 s názvem „Barcelonský proces: Unie pro Středomoří“ (KOM(2008)0319),
- s ohledem na schválení Barcelonského procesu: Unie pro Středomoří na zasedání Evropské rady v Bruselu ve dnech 13. a 14. března 2008,
- s ohledem na společné prohlášení vrcholné schůzky Paříž pro Středomoří, která se konala dne 13. července 2008,
- s ohledem na závěrečné prohlášení přijaté u příležitosti schůze ministrů zahraničních věcí Unie pro Středomoří, která se konala dne 3. a 4. listopadu 2008 v Marseille,
- s ohledem na závěry konference evropsko-středomořských ministrů zahraničních věcí v Lisabonu ve dnech 5. a 6. listopadu 2007,
- s ohledem na závěry evropsko-středomořské vrcholné schůzky, která se konala v Barceloně ve dnech 27. a 28. listopadu 2005 při příležitosti desátého výročí evropsko-středomořského partnerství,
- s ohledem na prohlášení předsednictva Evropsko-středomořského parlamentního shromáždění (EMPA) ze dne 12. července 2008, prohlášení EMPA o mírovém procesu na Středním východě ze dne 13. října 2008 a doporučení EMPA na první schůzce ministrů zahraničních věcí barcelonského procesu: Unie pro Středomoří dne 13. října 2008,
- s ohledem na stanovisko Výboru regionů ze dne 9. října 2008,
- s ohledem na prohlášení vrcholné evropsko-středomořské schůzky Hospodářských a sociálních rad, která se konala dne 16. října 2008 v Rabatu,
- s ohledem na závěrečné prohlášení předsednictví EMPA a na doporučení EMPA přijatá na jeho čtvrtém plenárním zasedání v Aténách ve dnech 27. a 28. března 2008,
- s ohledem na první setkání mladých občanů a občanek partnerských států a zemí Evropské unie EuroMedScola, které se konalo ve dnech 16. až 17. listopadu 2008 ve Štrasburku,
- s ohledem na svá předchozí usnesení o středomořské politice Evropské unie, a zejména na usnesení ze dne 5. června 2008 o Barcelonském procesu: Unii pro Středomoří⁽¹⁾,

(1) Texty přijaté tohoto dne, P6_TA(2008)0257.

Čtvrtek 19. února 2009

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 21. května 2003 nazvané „Dát ve spolupráci s evropskými partnery nový impuls akcím EU v oblasti ochrany lidských práv a demokratizace – hlavní směry“ (KOM(2003)0294),
  - s ohledem na sdělení Komise ze dne 4. prosince 2006 nazvané „O posílení evropské politiky sousedství“ (KOM(2006)0726),
  - s ohledem na své usnesení ze dne 15. listopadu 2007 o posílení evropské politiky sousedství⁽¹⁾,
  - s ohledem na priority evropského parlamentního předsednictví v EMPA (březen 2008 – březen 2009),
  - s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci a stanoviska Výboru pro mezinárodní obchod, Výboru pro ústavní záležitosti a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A6-0502/2008),
- A. vzhledem k centrální úloze středomořské oblasti a rostoucím společným zájmům Evropské unie a partnerských zemí, jež čelí výzvám globalizace a mírového soužití, a v důsledku toho nutnosti zaručit lepší regionální soudržnost a rozvoj společné politické strategie v této oblasti,
- B. vzhledem k tomu, že Evropská unie je a nadále by měla být odhodlána plnit rozvojové cíle tisíciletí OSN a dále by měla v tomto závazku pokračovat,
- C. vzhledem ke stále většímu ekonomickému, politickému a kulturnímu vzdálení obou břehů, severního a jižního, Středomoří a nutnosti odstranit toto rozdělení, aby bylo možné včas vytvořit sdílený prostor míru, bezpečnosti a prosperity,
- D. vzhledem k nutnosti zásadně přetvořit a prohloubit vztahy, s důrazem na výsledek, mezi Evropskou unií a partnerskými zeměmi Středomoří, vycházející ze zásady rovnosti všech partnerů a zhodnocení dosažených úspěchů, ale zároveň s ohledem na omezení a nedostatky politik, které byly dosud uskutečněny, a zejména na neuspokojivou bilanci barcelonského procesu,
- E. vzhledem k mezím evropské politiky sousedství se středomořskými zeměmi, která upřednostňuje bilaterální vztahy a prokazuje svoji nevyváženost a neschopnost přispět ke společnému procesu důležitých reforem v tomto regionu,
- F. vzhledem k nutnosti vytvořit vztahy mezi Evropskou unií a středomořskými zeměmi v celé středomořské oblasti založené na zásadě úzkého partnerství spočívajícího v dodržování lidských práv a právního státu,
- G. vzhledem k tomu, že od zahájení barcelonského procesu nedošlo v některých partnerských zemích k žádnému podstatnému pokroku, pokud jde o přihlášení se k některým ze společných hodnot a zásad zdůrazněných v barcelonském prohlášení z roku 1995 a v dodržování těchto hodnot a zásad, k nimž se státy zavázaly, zejména co se týče demokracie, lidských práv a právního státu,
- H. vzhledem k potřebě podpořit územní a hospodářskou integraci zemí středomořské oblasti, vzhledem k tomu, že skutečné regionální a hospodářské integrace může být dosaženo, pouze pokud dojde ke konkrétnímu pokroku v řešení stávajících konfliktů a v oblasti demokracie a lidských práv,

(1) Úř. věst. C 282 E, 6.11.2008, s. 443.

Čtvrtek 19. února 2009

- I. vzhledem k tomu, že díky užším vztahům mezi Evropskou unií a středomořskými zeměmi se podstatně zvýšil provoz mezi těmito zeměmi, aniž by byl doprovázen potřebným zlepšením a modernizací příslušných infrastruktur,
- J. vzhledem k tomu, že hlavy států a vlád uznaly v prohlášení schůzky Paříž pro Středomoří dne 13. července 2008, že evropsko-středomořské parlamentní shromáždění bude legitimním parlamentním vyjádřením barcelonského procesu: Unie pro Středomoří, přičemž současně vyhlásily, že důrazně podporují posílení úlohy EMPA v jeho vztazích se středomořskými partnery,
- K. zdůrazňuje, že mezivládní rozměr nemůže plně zahrnout složitost politických vztahů mezi zeměmi evropsko-středomořské oblasti,
- L. zdůrazňuje důležitost úlohy EMPA, které je jediným parlamentním shromážděním umožňujícím dialog a spolupráci v evropsko-středomořské oblasti, neboť zahrnuje 27 členských států Evropské unie a všechny strany spojené s mírovým procesem na Blízkém východě,
- M. vzhledem k tomu, že je důležité zajistit účast místních a regionálních samospráv v projektech a iniciativách stanovených Barcelonským procesem: Unii pro středomoří a vzít v úvahu nedávné návrhy těchto subjektů,
- N. vzhledem k tomu, že je důležité zajistit účast sociálních partnerů a občanské společnosti na novém rozvoji evropsko-středomořských vztahů,
- O. připomíná, že je třeba, aby se nezmnožovaly a nepřekrývaly již existující nástroje, politiky a institucionální úrovně, a že je třeba zaručit koherentnost celého systému vztahů v evropsko-středomořské oblasti,
- P. zdůrazňuje potřebu rychlého a mírového řešení všech konfliktů, do nichž jsou zapojeny středomořské země a chápe důležitost udržování mezikulturního dialogu pro dosažení tohoto cíle,
- Q. vzhledem k tomu, že nedávné obnovení izraelsko-palestinského konfliktu nepříznivě ovlivňuje politický dialog probíhající v rámci evropsko-středomořského partnerství a může ohrozit dosažení některých cílů stanovených novým orgánem,
- R. vzhledem k tomu, že neustále chybí řešení vážného politického napětí v Západní Sahaře, což není přínosné pro obnovení evropsko-středomořského partnerství,

1. má za to, že návrh Barcelonského procesu: Unie pro Středomoří, který schválily hlavy států a vlád na vrcholné schůzce pro Středomoří, která se konala v Paříži dne 13. července 2008, přispěje k míru a prosperitě a bude představovat krok směrem k hospodářské a územní integraci středomořských zemí, jakož i ke spolupráci v otázkách týkajících se životního prostředí a klimatu mezi středomořskými zeměmi, je-li schopen dostát svým slibům a přinést konkrétní a viditelné výsledky; poukazuje na to, že otevření se zemím nezapojeným do partnerství zvyšuje pravděpodobnost zavedení rovnoprávných vztahů mezi Evropskou unií a partnerskými středomořskými zeměmi a řešení problémů v této oblasti komplexním způsobem;

2. znovu opakuje svůj postoj k situaci v Gaze formulovaný v usnesení ze dne 15. ledna 2009⁽¹⁾ a vyjadřuje své znepokojení nad obnovením izraelsko-palestinského konfliktu, který již nepříznivě ovlivnil politický dialog mezi aktéry evropsko-středomořského partnerství; domnívá se, že důležité je zabránit v této počáteční fázi Unie pro Středomoří dalším průtahům, a doufá, že spolupráce opět získá co nejdříve na dynamice a bude přispívat k úsilí o společný cíl, tedy mír na Blízkém východě; zdůrazňuje, že s ohledem na zásady schválené na výše zmíněné vrcholné schůzce v Paříži dne 13. července 2008 a výše zmíněné schůzi ministrů zahraničních věcí v Marseille ve dnech 3. a 4. listopadu 2008 by se měly nové orgány Unie pro Středomoří zaměřit na jasný, projektově orientovaný rozměr, v němž spočívá její hlavní přínos;

⁽¹⁾ Texty přijaté tohoto dne, P6_TA(2009)0025.

Čtvrtek 19. února 2009

3. bere na vědomí, že ze schůzky ministrů zahraničních věcí konané ve dnech 3. a 4. listopadu 2008 v Marseille vzešel návrh nazývat nyní „Barcelonský proces: Unii pro Středomoří“ „Unii pro Středomoří“; domnívá se, že tento název umožní zhodnotit společnou povahu partnerství s cílem uskutečnit projekty hospodářské a územní integrace; považuje nicméně za nezbytné, aby se strategická hodnota evropsko-středomořských vztahů a *acquis* barcelonského procesu, a zejména zapojení občanské společnosti opětovně potvrdily v politikách, které Evropská unie již rozvíjí se svými středomořskými partnery, prostřednictvím regionálních a subregionálních programů a společnými obecnými zásadami, kterými se inspiruje bilaterální spolupráce;
4. v tomto ohledu žádá, aby Rada a Komise zajistily soudržnost činnosti Evropské unie, zejména pokud jde o možný institucionální rozvoj (zejména úlohu vysokého představitele Evropské unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku coby místo-předsedy Komise) a používání rozpočtu Společenství;
5. vítá, že vytvoření Unie pro Středomoří bylo podpořeno v rámci orgánů Evropské unie;
6. schvaluje rozhodnutí upřednostnit mnohostranný rámec a stanovit několik velkých projektů jež mají být uskutečněny prostřednictvím nových nástrojů Barcelonského procesu: Unie pro středomoří; poukazuje nicméně na to, že chybí strategie hospodářské a územní integrace ve Středomoří, jež by tyto projekty podpořila;
7. má za to, že pro uskutečnění těchto projektů je třeba přijmout formu „programových paktů“, založených na zásadě subsidiarity a jasně stanovit finanční odpovědnost i odpovědnost za řízení a kontrolu na různých institucionálních úrovních: na úrovni Evropské unie, členských států, regionů, podniků a sociálních partnerů;
8. zdůrazňuje, že k financování projektů v rámci Unie pro Středomoří by měly být využity finanční prostředky Společenství, partnerských států a rovněž soukromé finanční zdroje; za tímto účelem vyzývá Radu a Komisi, aby upřesnily a posílily úlohu a iniciativy Nástroje pro evropsko-středomořské investice a partnerství (FEMIP), který prostřednictvím investičního programu usnadňuje ekonomické otevírání se a modernizaci středomořských zemí; znovu vyjadřuje podporu vytvoření evropsko-středomořské investiční banky a koordinaci s mezinárodními investory; zdůrazňuje význam přesunu úspor přistěhovalců z jižních zemí Středomoří do jejich zemí původu a má za to, že jde o vynikající rozvojový nástroj, který byl dosud nedostatečně využíván;
9. domnívá se, že do uskutečnění revize finančního výhledu je třeba zajistit podíl Evropské unie na financování středomořských projektů, aniž by byly dotčeny již probíhající nebo plánované středomořské regionální programy, a jejichž posílení Parlament již vícekrát požadoval; v této souvislosti zdůrazňuje pravomoc Parlamentu v rámci rozpočtového procesu Evropské unie; vyjadřuje přání, aby byl Parlament pravidelně informován o pokroku projektů;
10. domnívá se, že sekretariát bude moci výrazně přispět k obnově evropsko-středomořských vztahů díky své operativní schopnosti a politické hodnotě svého složení; vyzývá k tomu, aby činnost sekretariátu byla okamžitě zahájena, a prokázalo se tak, že současné napětí je možné překonat podporou reálných a konkrétních projektů vzájemné spolupráce; vítá skutečnost, že bylo dosaženo jednomyslné dohody ohledně sídla sekretariátu; připomíná, že Barcelona je městem, ve kterém bylo evropsko-středomořské partnerství zahájeno;
11. uznává, že z pohledu EU musí být spolupředsednictví slučitelné s vnějším zastoupením Evropské unie, v souladu s platnými ustanoveními smlouvy; v tomto ohledu a za předpokladu, že Lisabonská smlouva vstoupí v platnost doufá, že Evropská unie zajistí jednotnost a kontinuitu svého zastoupení v nových orgánech Unie pro Středomoří;

Čtvrtek 19. února 2009

12. vítá rozhodnutí ministerské konference ze dne 3. listopadu 2008, které řádně vzalo v úvahu doporučení EMPA přijaté v Jordánsku dne 13. října 2008; podporuje rozhodnutí poskytnout Unii pro Středomoří pevný parlamentní rozměr a zesílit tak její demokratickou legitimitu, která se bude opírat o EMPA, které by mělo být dále upevněno a jehož činnost by měla být lépe koordinována s činností dalších orgánů tohoto partnerství a měla by se zvážit možnost poskytnout mu právní subjektivitu, právo navrhopvat a hodnotit strategie hospodářské a územní integrace a projekty a také možnost předkládat doporučení na schůzích ministrů zahraničních věcí; očekává, že toto institucionální uznání EMPA také umožní jeho účast coby pozorovatele na všech schůzích výkonných orgánů, setkání hlav států a vlád, ministerských setkáních a také přípravných setkáních vysokých úředníků;

13. vítá rozhodnutí ministrů zahraničních věcí Unie pro Středomoří umožnit Lize arabských států účastnit se všech setkání na všech úrovních vzhledem k jejímu pozitivnímu přispění záměrům míru, prosperity a stability v oblasti Středomoří;

14. zdůrazňuje potřebu zahrnout regionální a místní orgány do nového institucionálního rámce; vítá stanovisko Výboru regionů a návrh vytvořit Evropsko-středomořské shromáždění zástupců regionů a měst (ARLEM);

15. domnívá se, že současně s posílením parlamentního rozměru je nezbytné zavést podobný proces s cílem zajistit zapojení občanské společnosti v rámci přiměřené institucionální struktury Unie pro Středomoří, zejména prostřednictvím mechanismů, které zaručí, že občanská společnost bude konzultována v souvislosti s výběrem, realizací a kontrolou projektů; vyzývá v této souvislosti EMPA, aby do své činnosti více zapojovalo občanskou společnost zemí severní a jižní středomořské oblasti; žádá, aby se zhodnotila úloha sociálních partnerů v souvislosti s vytvořením evropsko-středomořského hospodářského a sociálního výboru;

16. poznamenává, že některé země účastníci se Barcelonského procesu: Unie pro Středomoří se neúčastní evropsko-středomořského partnerství; v této souvislosti vyzývá Radu, Komisi a všechny státy účastníci se Barcelonského procesu: Unie pro Středomoří, aby zajistily koherentní rámec vztahů zaměřených na hospodářskou a územní integraci mezi Evropskou unií a všemi zeměmi středomořské oblasti; žádá Radu a Komisi, aby zaručily všem členským státům Barcelonského procesu: Unie pro Středomoří možnost přístupu k regionálním programům ustanoveným v rámci evropsko-středomořského partnerství;

17. zdůrazňuje, že účast v Unii pro Středomoří není alternativou rozšíření Evropské unie a nemá vliv na vyhlídky na přistoupení jakéhokoli současného nebo budoucího kandidátského státu; domnívá se, že Unie pro Středomoří nenaruší ostatní iniciativy regionální spolupráce;

18. zdůrazňuje nutnost hlubokého přezkumu celé evropsko-středomořské politiky, a to posílením jejího politického rozměru a společného rozvoje, a připomíná, že iniciativa Barcelonský proces: Unie pro Středomoří v žádném případě neoslabuje širší dosah této politiky;

19. je toho názoru, že Barcelonský proces: Unie pro Středomoří by měl posilovat stávající formy spolupráce v rámci Euromed s cílem poskytnout všem partnerským zemím možnost zapojit se do regionálních programů a do příslušných politik Evropské unie na základě priorit a cílů stanovených po společné dohodě; připomíná, že je důležité prohlubovat a posilovat rozšíření programů Společenství na partnerské země, zejména v oblastech vzdělávání, výzkumu, odborné přípravy (studentské výměny apod.);

20. má za to, že otázky míru a bezpečnosti, lidských práv a demokracie i kulturní spolupráce je třeba nahlížet v rámci evropsko-středomořské dimenze; zdůrazňuje, že Unie pro Středomoří má poslání čelit uzemním problémům, problémům infrastruktury a životního prostředí prostřednictvím strategických plánů a konkrétních projektů; vyjadřuje přání, aby tato konkrétní dimenze přispěla k znovuoživení evropsko-středomořského partnerství;

Čtvrtek 19. února 2009

21. připomíná první návrhy iniciativ předložené na vrcholné schůzce Paříž pro Středomoří, ze dne 13. července 2008: snížení znečištění v oblasti Středomoří, vybudování námořních a pozemních dálnic, civilní ochrana, středomořský solární program, vysokoškolské vzdělávání a výzkum, středomořská iniciativa pro rozvoj podniků;
22. připomíná, že pro dosažení ambiciózních cílů Barcelonského procesu je třeba urychleně rozšířit oblasti spolupráce také na vodní hospodářství, zemědělství, bezpečnost zásobování potravinami, energetiku, odbornou přípravu, kulturu, zdravotnictví, cestovní ruch atd.;
23. důrazně podporuje environmentální rozměr Barcelonského procesu: Unie pro Středomoří a souvisejících iniciativ a projektů, jako například nové evropsko-středomořské iniciativy na zmírnění znečištění Středomoří a středomořského projektu na podporu využití sluneční energie;
24. zastává názor, že zapojení všech středomořských zemí do Barcelonského procesu: Unie pro Středomoří poskytuje příležitost k řešení problémů této oblasti ucelenějším způsobem a k účinnějšímu propojení a koordinaci barcelonského procesu s již existujícími programy, jako je například akční plán pro Středomoří v rámci programu OSN pro životní prostředí (UNEP);
25. vítá návrh na vytvoření Evropsko-středomořského energetického společenství podporovaný EMPA a obsažený v závěrečném prohlášení předsednictva ze čtvrtého plenárního zasedání EMPA ve dnech 27 a 28. března 2008; uznává, že je důležité posilovat spolupráci mezi evropsko-středomořskými partnery v oblasti energetiky a že je třeba rozvíjet regionální trh s energií s cílem uplatňovat v širokém měřítku projekty obnovitelné energie a projekty energetické infrastruktury v evropsko-středomořské oblasti;
26. doufá, že posílení evropsko-středomořských vztahů podpoří rozvoj oblasti míru a prosperity; zdůrazňuje, že mír a politická stabilita ve středomořské oblasti jsou rozhodujícím předpokladem kolektivní a individuální bezpečnosti přesahující hranice této oblasti; zdůrazňuje, že tento cíl se bude moci uskutečnit pouze na základě trvalého a úplného vyřešení konfliktů v této oblasti; domnívá se, že Evropská unie musí v rámci řešení těchto konfliktů zaujmout vedoucí postavení, k čemuž si ovšem musí získat důvěru všech zúčastněných stran; trvá na tom, že je nezbytné udržovat formální spolupráci v oblasti boje proti mezinárodnímu terorismu, obchodování s drogami, organizovanému zločinu a obchodování s lidmi; vítá výzvu deklarace z Marseille, aby zúčastněné strany usilovaly o dosažení procesu postupné demilitarizace a odzbrojování oblasti Blízkého východu, jejichž cílem by mělo být zejména vytvoření zóny bez jaderných zbraní a zbraní hromadného ničení;
27. soudí, že ke zmírnění napětí okolo Středomoří je třeba zlepšit sociální a kulturní porozumění mezi národy a že je třeba proto podpořit iniciativy, jako je společenství kultur, a to jako prostor, v němž bude moci přednostně probíhat privilegovaný dialog přispívající ke stabilizaci tohoto regionu; naléhavě žádá Radu a Komisi, aby navrhly strategie, které by rozvíjely takový dialog; podporovaly dialog mezi civilizacemi a povzbudily lepší vztahy mezi EMPA a nadací Anny Lindhové, včetně pořádání společných setkání hlavních sítí nadace Anny Lindhové a kulturního výboru EMPA;
28. zdůrazňuje, že jedním z hlavních cílů evropsko-středomořské politiky je prosazování právního státu, demokracie, dodržování lidských práv a politické plurality, a konstatuje, že stále ještě dochází k jejich velmi závažnému porušování; zdůrazňuje, že je důležité prosazovat lidská práva a právní stát; přeje si, aby se vyhodnotily dosažené výsledky a přiměřenost zavedených nástrojů v oblasti partnerství; naléhavě žádá Komisi, aby určila přesná kritéria oprávněnosti pro tyto nástroje i v souvislosti s ostatními mezinárodními organizacemi jako například s Radou Evropy a aby zavedla účinný systém kontroly jejich provádění; v této souvislosti vyzývá všechny zúčastněné strany této iniciativy, aby prohloubily a podpořily dodržování náboženské svobody pro všechny, zejména pro příslušné náboženské menšiny; doporučuje vypracování společného politicko-institucionálního rámce, který by umožnil zhodnocení rozměru reciprocit, pokud jde o vymezení problémů, a také hledání společných řešení;

Čtvrtek 19. února 2009

29. žádá proto Radu a Komisi, aby zakotvily prosazování lidských práv a demokracie v podobě jednoznačně definované formulace do cílů této nové iniciativy a aby dále posílily uplatňování stávajících mechanismů, např. doložky o lidských právech v rámci dohod o přidružení a vytvoření podvýboru pro lidská práva, a aby vytvořily mechanismus pro uplatňování této doložky v dohodách nové generace a v dvoustranných akčních plánech v rámci evropské politiky sousedství; zdůrazňuje, že nástroje na ochranu lidských práv dostupné v rámci evropské politiky sousedství se musí využívat co nejlépe, aby se zaručila lepší politická soudržnost mezi evropskými institucemi;

30. vyzývá všechny země podléjící se na partnerství, Komisi a budoucí orgány Unie pro Středomoří, aby daly nový impuls řízení společných migračních politik s cílem zhodnotit lidské zdroje či výměny mezi obyvatelstvem Středomoří a vyhnout se jakýmkoli pojetím úzce zaměřeným pouze na bezpečnost; soudí, že otázky přistěhovalectví se musí soustřeďovat na možnosti legální mobility, na boj proti nelegálním migračním tokům a na lepší integraci přistěhovaleckých skupin obyvatelstva a vykonávání práva na azyl; zdůrazňuje význam, který připisuje úzké spolupráci a duchu společné odpovědnosti mezi členskými státy Evropské unie a zeměmi jižního Středomoří; vítá skutečnost, že v listopadu 2007 byla uspořádána evropsko-středomořská ministerská konference Euromed o migraci, a domnívá se, že je nezbytné aby se Unie pro Středomoří přednostně zaměřila na řádnou správu migračních toků;

31. bere na vědomí společné prohlášení hlav států a vlád ze schůzky Paříž pro Středomoří ze dne 13. července 2008 o tom, že Barcelonský proces: Unie pro Středomoří svědčí o odhodlání podporovat rozvoj lidských zdrojů a zaměstnanosti v souladu s rozvojovými cíli tisíciletí, a to s bojem proti chudobě, a za tímto účelem tedy očekává, že se objeví nové iniciativy, programy a finanční ustanovení;

32. domnívá se, že aby bylo možné dosáhnout vzájemně výhodné evropsko-středomořské zóny volného obchodu, musí hospodářské a obchodní iniciativy Unie pro Středomoří podporovat hospodářský růst regionu, jeho lepší začlenění do světového hospodářství a vyrovnávání rozdílů v rozvoji mezi severní a jižní částí Středomoří a zároveň musí posilovat sociální soudržnost;

33. zdůrazňuje, že je třeba vyhodnocovat a soustavně zohledňovat sociální dopad procesů liberalizace, zejména v oblasti zabezpečení potravin; zdůrazňuje rovněž, že tento dopad se v jednotlivých odvětvích a státech může velmi lišit;

34. zdůrazňuje význam stínových odvětví a neformální ekonomiky v zemích jižního a východního Středomoří; domnívá se, že pro rozvoj regionu je třeba podporovat postupné začleňování těchto činností do oficiální ekonomiky;

35. poukazuje na skutečnost, že po přistoupení nových států v roce 2004 a v roce 2007 obchodní výměna mezi novými členskými státy Evropské unie a jejími středomořskými partnery neustále roste; žádá, aby tento trend byl v rámci partnerství zohledněn a podporován;

36. zdůrazňuje, že je třeba povzbuzovat mladé lidi, aby vytvářeli malé podniky, a usnadnit jim přístup k úvěrům a mikroúvěrům; dále se domnívá, že je třeba posílit podporu FEMIP;

37. bere na vědomí, že dohody mezi Evropskou unií a členskými státy na jedné straně a středomořskými státy na straně druhé počítají s opatřeními spolupráce v oblasti přistěhovalectví a azylové politiky, včetně financování středisek pro přistěhovalce, a naléhavě žádá Evropskou unii a členské státy, aby ověřily, zda jsou v těchto střediscích plně respektována lidská práva a základní svobody;

38. považuje za zásadní dosáhnout konkrétních a hmatatelných cílů v sociální oblasti; připomíná v této souvislosti, že cíl v oblasti volného obchodu nemůže být hodnocen pouze ve vztahu k hospodářskému růstu, ale především s ohledem na vytváření pracovních míst; připomíná, že nezaměstnanost žen a mladých lidí je základním sociálním problémem zemí Středomoří;

Čtvrtek 19. února 2009

39. vyzývá partnerské země jihu, aby rozvíjely obchod mezi zeměmi jihu navzájem, v souladu s hospodářskou dohodou z Agadíru, kterou podepsaly Egypt, Jordánsko, Maroko a Tunisko, a zdůrazňuje, že orgány Evropské unie musí příznivě odpovědět na žádosti o technickou podporu s cílem podpořit hospodářskou integraci mezi zeměmi jihu;

40. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států a vládám a parlamentům všech partnerských zemí Unie pro Středomoří.

Revize evropského nástroje sousedství a partnerství

P6_TA(2009)0078

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o revizi evropského nástroje sousedství a partnerství (2008/2236(INI))

(2010/C 76 E/16)

Evropský parlament,

- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1638/2006 ze dne 24. října 2006 o obecných ustanoveních o zřízení evropského nástroje sousedství a partnerství⁽¹⁾ (ENPI),
- s ohledem na vývoj evropské politiky sousedství (EPS) od roku 2004, a zejména na zprávy Komise o pokroku při uskutečňování této politiky,
- s ohledem na akční plány přijaté spolu s Arménií, Ázerbájdžánem, Egyptem, Gruzii, Izraelem, Jordánskem, Libanem, Moldavskem, Marokem, Palestinskou samosprávou, Tuniskem a Ukrajinou,
- s ohledem na Dohodu o partnerství a spolupráci mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Ruskou federací na straně druhé, která vstoupila v platnost dne 1. prosince 1997, a s ohledem na obnovení jednání konané v prosinci 2008 s cílem uzavření nové dohody o partnerství a spolupráci,
- s ohledem na rozhodnutí přijatá Radou pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy v září a říjnu 2008 o obnovení dialogu s běloruskými orgány a přerušení opatření, jež omezovala cestování vedoucích představitelů Běloruska, na období šesti měsíců poté, co byli propuštěni političtí vězni a průběh parlamentních voleb vykazoval mírné zlepšení,
- s ohledem na prohlášení z Barcelony přijaté na evropsko-středomořské konferenci ministrů zahraničí, která se konala v Barceloně ve dnech 27. a 28. listopadu 1995 a na které bylo založeno evropsko-středomořské partnerství,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 20. května 2008 nazvané Barcelonský proces: Unie pro Středomoří (KOM(2008)0319),
- s ohledem na podporu, která byla sdělení Barcelonský proces: Unie pro Středomoří vyjádřena na zasedání Evropské rady v Bruselu ve dnech 13. a 14. března 2008,
- s ohledem na společné prohlášení pařížského summitu pro Středomoří konaného v Paříži dne 13. července 2008,
- s ohledem na prohlášení o správě věcí veřejných, projektech a regionálním politickém dialogu přijaté na konferenci ministrů konané v Marseille ve dnech 3. a 4. listopadu 2008 pod názvem „Barcelonský proces: Unie pro Středomoří“,

(1) Úř. věst. L 310, 9.11.2006, s. 1.

Čtvrtek 19. února 2009

- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 4. prosince 2006 (KOM(2006)0726) o posílení evropské politiky sousedství a na sdělení ze dne 5. prosince 2007 (KOM(2007)0774) o silné evropské politice sousedství,
  - s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 11. dubna 2007 nazvané „Černomořská synergie – nová iniciativa pro regionální spolupráci“ (KOM(2007)0160) a na sdělení Komise ze dne 19. června 2008 (KOM(2008)0391) obsahující zprávu o prvním roce provádění této iniciativy,
  - s ohledem na sdělení Komise ze dne 3. prosince 2008 nazvané „Východní partnerství“ (KOM(2008)0823),
  - s ohledem na dopis komisařky Benity Ferrerové Waldnerové adresovaný parlamentnímu Výboru pro zahraniční věci ze dne 26. dubna 2006,
  - s ohledem na svá usnesení o EPS a strategii rozšíření EU,
  - s ohledem na svá dřívější usnesení o sousedních zemích a regionech EU,
  - s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci a stanoviska Výboru pro rozvoj, Rozpočtového výboru a Výboru pro regionální rozvoj (A6-0037/2009),
- A. vzhledem k tomu, že součástí reformy finančního nástroje z roku 2006 a dohody o novém rámci vnější pomoci byl závazek Komise uskutečnit před volbami do Evropského parlamentu v roce 2009 revizi provádění nařízení o ENPI v polovině období, přičemž Parlamentu byly přiděleny větší pravomoci v oblasti kontroly, pokud jde o pomoc poskytovanou Společenstvím,
- B. vzhledem k tomu, že v roce 2006 zřídil Výbor pro zahraniční věci pracovní skupiny pro ENPI-jih a ENPI-východ s cílem vést s Komisí strukturovaný dialog o prováděcích dokumentech, které stanoví politický rámec pro poskytování pomoci v rámci ENPI,
- C. vzhledem k tomu, že od začátku současného finančního výhledu v roce 2007 byla cílem ENPI podpora provádění EPS a hlavně jejich akčních plánů a rovněž strategického partnerství s Ruskou federací prostřednictvím podpory realizace plánů čtyř společných prostorů,
- D. vzhledem k tomu, že hlavním cílem EPS je vytvořit přátelské prostředí v nejbližším okolí Evropské unie; vzhledem k tomu, že sousední země jsou přirozeně rozděleny do dvou kategorií: jižní a východní, s jinými cíli a přístupy k Evropské unii; vzhledem k tomu, že toto rozdělení je zdůrazněno dvěma nedávno navrženými iniciativami, a to Uníí pro Středomoří a Východním partnerstvím,
- E. vzhledem k tomu, že ENPI byl určen rovněž k financování přeshraničních a mnohonárodních programů v oblasti ENPI s cílem podporovat mimo jiné iniciativy, jako je Černomořská synergie, Unie pro Středomoří a Východní partnerství,
- F. vzhledem k tomu, že EPS zůstává jednou z hlavních priorit zahraniční politiky Evropské unie a že nabízí všem dotčeným státům možnost většího sblížení s EU,
- G. vzhledem k tomu, že EPS nezávisí na procesu přistoupení, ale nevylučuje jej, a je krokem směrem k hospodářskému a politickému sblížení EU a sousedních zemí,

Čtvrtek 19. února 2009

H. vzhledem k tomu, že silný populační růst sousedních zemí EU, jehož důsledkem je zvyšující se urbanizace jejich obyvatel, představuje novou výzvu, na níž musí evropský nástroj sousedství a partnerství reagovat,

Obecné poznámky

1. domnívá se, že ustanovení nařízení o ENPI jsou v zásadě adekvátní a vhodná pro účely spolupráce se sousedními zeměmi a dalšími mnohostrannými organizacemi;
2. vyzývá Komisi, aby spolu s partnerskými vládami dále rozvíjela mechanismy pro konzultace s občanskou společností a místními orgány s cílem lépe je zapojit do navrhování a kontroly provádění ENPI a národních programů reforem; žádá Komisi, aby urychlila zveřejňování ročních akčních programů na svých internetových stránkách a aby přesvědčila partnerské vlády, aby pravidelně zveřejňovaly své vnitrostátní programové dokumenty;
3. naléhavě žádá Radu, aby spolu s Parlamentem vytvořila nástroj rychlého a transparentního poskytování informací týkajících se této oblasti a aby Parlamentu včas předkládala zápisy o přijatých rozhodnutích;
4. vybízí Komisi a vnitrostátní, regionální a místní orgány, aby podporovaly programy partnerství mezi městy a regiony a aby jim za tímto účelem poskytovaly přiměřenou podporu s cílem posílit místní a regionální správní kapacity v sousedních zemích EU a podpořit programy výměny pro občanskou společnost a mikroprojekty;
5. vítá skutečnost, že Komise v rámci ENPI spustila nový program CIUDAD (Cooperation in Urban Development and Dialogue), který umožňuje podporovat konkrétní projekty spolupráce mezi evropskými městy a městy nacházející se v zemích, na něž se vztahuje tento nástroj; poukazuje na skutečnost, že tento druh iniciativ je pro podporu dialogu a procesu demokratizace velmi příhodný; žádá proto, aby bylo u příležitosti revize finančního rámce v polovině období, jež bude provedena v letech 2008–2009, vyčleněno více finančních prostředků na posílení těchto iniciativ;
6. zastává názor, že by se měla zvýšit viditelnost pomoci Společenství prostřednictvím cílené komunikace s účastníky a širokou veřejností, a vybízí v tomto ohledu k rozvoji kontaktů s občanskou společností a místními orgány, které jsou blízko občanům, a představují tudíž tu správnou úroveň, na které lze kompetentně a účinně míru jednat;
7. vyzývá k tomu, aby roční akční programy v oblasti demokracie, právního státu a lidských práv byly prováděny ambiciózněji, v souladu s cíli stanovenými v akčních programech EPS, ve snaze zamezit výrazným rozdílům ve financování mezi východními partnery a partnery z oblasti Středomoří; domnívá se, že by se mělo učinit více pro to, aby se podařilo přesvědčit partnerské vlády, aby se zavázaly k činnosti v této oblasti;
8. zdůrazňuje nutnost stanovit jasné, konkrétní a měřitelné cíle ve všech vyjednávaných nových akčních plánech EPS; zdůrazňuje rovněž nutnost provázanosti všech kapitol těchto akčních plánů, aby bylo bez diskriminace dosaženo pokroku ve všech kapitolách; v tomto ohledu znovu opakuje svou výzvu ke globální politice lidských práv a demokracie, která by zahrnovala veškeré stávající nástroje v této oblasti;
9. dospěl k závěru, že přes zvýšenou pružnost a zjednodušení nástrojů pomoci Společenství představují postupy a časové rámce podle ENPI i nadále zátěž pro některé organizace občanské společnosti a místní orgány, což se projevuje zejména v případě evropského nástroje pro demokracii a lidská práva⁽¹⁾; vyzývá Komisi, aby provedla srovnávací analýzu postupů uplatňovaných ostatními významnými poskytovateli pomoci a aby předložila výsledky této analýzy Parlamentu;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení nástroje pro financování podpory demokracie a lidských práv ve světě (Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 1).

Čtvrtek 19. února 2009

10. domnívá se, že podpora z odvětvového a souhrnného rozpočtu podle evropského nástroje sousedství a partnerství by měla být poskytována pouze zemím, které jsou schopny jí využívat transparentně, účinně a odpovědně a pro které tato podpora představuje skutečnou pobídku; vyzývá Komisi, aby posoudila vhodnost rozpočtové podpory v zemích, které mají problémy s rozpočtovým řízením a kontrolními postupy a s vysokou mírou korupce; žádá Komisi, aby při výběru, provádění a sledování ENPI našla rovnováhu mezi flexibilitou a transparentností;

11. zdůrazňuje potřebu specifického přístupu k jednotlivým zemím s ohledem na politickou podmíněnost, jehož cílem je mimo jiné podpora demokracie, právního státu a dobré správy věcí veřejných, dodržování lidských práv a práv menšin a nezávislosti soudnictví; domnívá se proto, že by mělo být zveřejněno a poskytnuto Evropskému parlamentu hloubkové a důkladné posouzení veškerých projektů v oblasti spravedlnosti financovaných v rámci tohoto nástroje;

12. vítá zařazení přeshraniční spolupráce do působnosti nařízení o ENPI jako strategického nástroje pro rozvíjení společných projektů a posílení vzájemných vztahů mezi zeměmi EPS a členskými státy; trvá však na tom, že je zapotřebí vytvořit specifické nástroje pro zajištění pravidelného monitorování řízení a postupu uskutečňování společných operačních programů na obou stranách hranic EU;

13. vyzývá Komisi, aby připravila podrobný přehled všech společných operačních programů schválených na období 2007–2013 spolu s hodnocením míry, v níž byly při provádění projektů dodržovány zásady transparentnosti, účinnosti a partnerství; vybízí Komisi, aby připravila přehled nejčastějších problémů, jimž čelí řídicí orgány v hraničních regionech EU i v zemích EPS, s cílem nalézt pro ně v příštím programovém období vhodnější řešení;

14. vybízí Komisi, aby usnadnila výměnu zkušeností a osvědčených postupů v přeshraniční spolupráci mezi programy EPS a projekty a akcemi prováděnými v rámci cíle evropské územní spolupráce, stejně jako již ukončené iniciativy Společenství INTERREG III A; je zejména přesvědčen, že by se měla posílit odborná příprava (včetně programů na výuku jazyků sousedních zemí) a partnerské iniciativy pro úředníky státní správy; navrhuje v této souvislosti provádět pravidelné analýzy zlepšení, k nimž došlo v oblasti posilování kapacit a institucí na obou stranách hranic EU;

15. zdůrazňuje, že je důležité vyjasnit vztah mezi EPS jakožto rámcovou politikou a jejími regionálními iniciativami, jako jsou Černomořská synergie, Unie pro Středomoří a budoucí Východní partnerství, a posílit koordinaci a doplňkovost těchto iniciativ a různých nástrojů pomoci Společenství; požaduje zlepšenou synchronizaci mezi programy evropského nástroje sousedství a partnerství a finanční spoluprací členských států a mezinárodních organizací;

16. zdůrazňuje, že je třeba posílit spolupráci zemí využívajících ENPI s agenturami EU a zvýšit počet příležitostí k účasti těchto zemí na programech Společenství za předpokladu, že splní cíle akčních plánů EPS; vyzývá Komisi, aby přijala účinná opatření k minimalizaci finanční zátěže, kterou pro třetí země představuje účast na těchto programech Společenství;

17. zdůrazňuje, že je nezbytné, aby platby v rámci evropského nástroje sousedství a partnerství byly transparentně rozdělovány podle zemí, regionů a prioritních oblastí;

18. vyzývá, aby se kladl větší důraz na zvýšenou mobilitu, zejména vytvořením partnerství v oblasti mobility se zeměmi využívajícími ENPIa navázáním kontaktů mezi lidmi, zejména v oblasti vzdělávání, výzkumu a vývoje, obchodu a politického dialogu; podporuje okamžitá opatření ke snížení vízových poplatků pro státní příslušníky a rezidenty všech zemí využívajících ENPI, jejichž konečným cílem je zrušení víz;

19. podporuje přístup Komise k hospodářské integraci, který zahrnuje cíl vytvořit rozsáhlou a komplexní oblast volného obchodu;

Čtvrtek 19. února 2009

20. konstatuje, že přes úsilí některých zemí využívajících ENPI podporovat rovnost pohlaví a posilovat účast žen na politickém, společenském a hospodářském životě tato opatření dosud nevedla k žádnému podstatnému zlepšení v zemích Středomoří ani v některých východních zemích zapojených do EPS; vyzývá Komisi, aby se při přípravě programů v rámci ENPIa při jejich provádění systematictěji zaměřovala na nerovný přístup k mužům a ženám;
21. podporuje přístup Komise k otázkám zabezpečení dodávek energie, který je zaměřen na vytvoření vzájemně výhodného, propojeného a diverzifikovaného trhu s energií mezi EU a sousedními zeměmi ve střednědobém horizontu; zdůrazňuje však, že zvláštní pozornost by měla být věnována nejen další harmonizaci energetické politiky a právních předpisů partnerských zemí s praxí EU a *acquis communautaire*, ale také modernizaci energetické infrastruktury v partnerských zemích;
22. vítá skutečnost, že návrh Komise na Východní partnerství zahrnuje vytvoření tematických platform (demokracie, řádná správa věcí veřejných a stabilita, hospodářská integrace a soudržnost s politikami EU, zabezpečení dodávek energie, mezilidské kontakty), které odpovídají hlavním oblastem spolupráce;
23. zdůrazňuje, že je třeba zvýšit finanční krytí vyčleněné na ENPI, což evropské politice sousedství umožní plnit své stále ambicióznější cíle a podporovat své nové regionální iniciativy; požaduje v této souvislosti, aby jak středomořské země, tak země východní Evropy mohly těchto prostředků využívat;
24. požaduje vyhodnocení stávající účinnosti a dopadu výdajů v širší souvislosti, jako je například poskytování zahraniční pomoci třetími zeměmi;
25. vyzývá Komisi, aby připravila hodnocení dopadu politik zahraniční pomoci třetích zemí, zvláště Číny a Ruska, v zemích zapojených do EPS, a dopadu finanční krize na všechny země využívající ENPI;
26. vyzývá Komisi, aby přísně posoudila skutečné potřeby zemí, jimž v současnosti poskytuje zahraniční rozvojovou pomoc a podobnou podporu, se zvláštním ohledem na úroveň HDP a míru hospodářského růstu ve státech, které jsou jejími příjemci;
27. vyzývá členské státy, aby finančně podpořily reformní agendu stanovenou v akčním plánu EPS prostřednictvím dalších příspěvků do investiční facility sousedství a podobných iniciativ ENPIa prostřednictvím zvýšené dvoustranné pomoci;
28. připomíná, že v průběhu jednání o právním základu ENPI měl Parlament oprávněné obavy ohledně toho, jakým způsobem by střednědobé a krátkodobé strategické dokumenty a strategické dokumenty zemí, které často obsahují orientační finanční částky, podléhaly kontrole Parlamentu; požaduje, aby bylo vyhodnoceno uskutečňování těchto orientačních finančních závazků za poslední dva roky;
29. v této souvislosti vyjadřuje své znepokojení nad vysokou úrovní požadovaných rozpočtových převodů v rozpočtové kapitole 1908, které za roky 2007 a 2008 již dosáhly celkového nárůstu o 410 milionů EUR v závazcích a o 635 milionů EUR v platbách;
30. s uspokojením konstatuje, že země, na které se vztahuje ENPI, mají nárok na úvěry od Evropské investiční banky ⁽¹⁾ a připomíná, že by finanční operace měly být v souladu s vnějšími politikami EU a se specifickými regionálními cíli a měly by tyto cíle podporovat; připomíná, že stávající maximální strop pro finanční operace Evropské investiční banky v zemích, na které se vztahuje ENPI, je na období 2007–2013 stanoven na 12,4 miliardy EUR a že tato částka je rozdělena na dva orientační dílčí stropy, přičemž 8,7 miliard EUR je vyčleněno pro země Středomoří a 3,7 miliard EUR pro východní země a Rusko; požaduje, aby bylo ve spolupráci s Evropskou investiční bankou vyhodnoceno, jakým způsobem jsou tyto úvěry využívány;

(1) Rozhodnutí Rady 2006/1016/ES ze dne 19. prosince 2006 o poskytnutí záruky Společenství na případné ztráty Evropské investiční banky z úvěrů a úvěrových záruk na projekty mimo Společenství (Úř. věst. L 414, 30.12.2006, s. 95).

Čtvrtek 19. února 2009

31. s uspokojením konstatuje, že Evropský soudní dvůr nedávno na základě námitky Parlamentu ⁽¹⁾ zrušil původní právní základ pro tyto úvěry a rozhodl, že v těchto případech by se měl uplatňovat postup spolurozhodování podle článků 179 a 181a Smlouvy o ES; zdůrazňuje, že revize ENPI a přijetí nařízení, které nahradí zrušené rozhodnutí Rady o poskytnutí záruky Společenství za úvěry Evropské investiční banky, musí probíhat souběžně, neboť se z hlediska politiky EU vůči sousedním zemím jedná o doplňkové nástroje a je třeba předejít protichůdným a neúčinným ustanovením;

32. opětovně zdůrazňuje své obavy, pokud jde o potenciální nedostatečnou odpovědnost a riziko zpro-
nevěry finančních prostředků Společenství v případech, kdy je pomoc EU poskytována prostřednictvím
svěreneckých fondů sdružujících více dárců; zdůrazňuje význam řádného veřejného finančního systému
založeného na transparentnosti a demokratické odpovědnosti; z tohoto důvodu vyzývá Komisi, aby
pokud možno neposkytovala finanční prostředky prostřednictvím těchto zprostředkovatelů, jsou-li dostupné
transparentnější způsoby pro jejich přidělování;

Poznámky k jednotlivým zemím a regionům

33. bere na vědomí pokrok, kterého bylo v rámci iniciativy Unie pro Středomoří dosaženo; zdůrazňuje
však, že:

— financování EPS z ENPI by nemělo být na úkor ani Jihu ani Východu;

— Parlament by měl být odpovídajícím způsobem informován o projektech Unie pro Středomoří finan-
covaných z evropského nástroje sousedství a partnerství;

— jestliže se používají finanční prostředky z ENPI, je zvláště důležitá transparentnost ostatních zdrojů
včetně soukromého financování;

34. připomíná, že středomořská část EPS by měla doplňovat barcelonských proces a že cíle této politiky
musí být stanoveny jasněji, aby Barcelonský proces posílily tím, že upřednostní mnohostranný regionální
přístup;

35. domnívá se, že k posílení účinnosti regionálních, vícestranných a přeshraničních projektů v rámci
ENPIby mělo být zváženo rozšíření účasti v těchto programech na všechny nové partnery Unie pro
Středomoří;

36. zastává názor, že nedávný geopolitický vývoj v zemích sousedících s EU na východě potvrzuje, že je
důležité nadále rozvíjet evropskou politiku sousedství tím, že se lépe přizpůsobí potřebám partnerů a že se
EU bude více angažovat v oblasti Černého moře a zasadí se o ambicióznější Východní partnerství; zdůraz-
ňuje, zejména ve vztahu k Arménii, Ázerbájdžánu, Gruzii, Moldavské republice a Ukrajině, potřebu urychlit
zřízení zóny volného obchodu, jakmile k tomu partnerské země budou připraveny, potřebu co nejdříve
dokončit kroky směřující k bezvízovému styku s EU a potřebu zlepšit regionální spolupráci ve snaze posílit
stabilitu a prosperitu v evropském sousedství;

37. navrhuje, aby bylo za účasti Evropského parlamentu vytvořeno shromáždění východních sousedních
zemí nazvané „Euroeast“, které by vzniklo podle stejných zásad jako shromáždění „Euromed“ a „Eurolat“
a které by se zaměřilo na uplatňování evropského nástroje sousedství a partnerství ve východoevropských
zemích, tj. Arménii, Ázerbájdžánu, Gruzii, Moldavsku, Ukrajině a Bělorusku;

38. zdůrazňuje, že v případě jižního Kavkazu představují přetrvávající konflikty překážku pro plný rozvoj
EPS, a vyzývá Radu, aby se do řešení tohoto konfliktu aktivněji zapojila;

⁽¹⁾ Rozsudek ze dne 6. listopadu 2008 ve věci C-155/07 *Parlament v Rada* (Úř. věst. C 327, 20.12.2008, s. 2).

Čtvrtek 19. února 2009

39. zdůrazňuje, že k tomu, aby EU mohla přispět k vyřešení některých přetrvávajících konfliktů a aby se zlepšila spolupráce mezi zeměmi v této oblasti, je třeba, aby se více angažovala v oblasti Černého moře; je přesvědčen, že posílená regionální spolupráce v oblasti Černého moře by měla být jednou z klíčových priorit evropské politiky sousedství i různých regionálních iniciativ EU; očekává a vítá další uplatňování Černomořské synergie; vyzývá k navázání posílené spolupráce jak s Tureckem v oblasti Černého moře, vzhledem k jeho strategickému významu a k budoucí úloze, kterou by mohlo hrát v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky, tak s Ruskem; zdůrazňuje, že je třeba plně zapojit tyto země do řešení regionálních konfliktů a do prosazování míru a stability v evropském sousedství; zastává názor, že by v tomto rámci mohlo být realizováno několik projektů společného zájmu;

40. vítá skutečnost, že Východní partnerství nabízí výraznější pobídky ambicióznějším partnerským zemím, jako je například Ukrajina; vítá zejména nový komplexní program na budování institucí pro zlepšení správní kapacity v příslušných odvětvích spolupráce;

41. domnívá se v této souvislosti, že by Východní partnerství nemělo bránit v členství v EU sousedním zemím, které by o ně chtěly požádat na základě článku 49 Smlouvy oEU;

42. podporuje návrh Komise, aby byly vytvořeny nové vztahy s členskými zeměmi Východního partnerství na základě nových dohod o přidružení přizpůsobených jednotlivým zemím, které by lépe odpovídaly snahám partnerských zemí o vytvoření úzkého vztahu;

43. vítá skutečnost, že zabezpečení dodávek energie je nedílnou součástí návrhu na Východní partnerství, pokud jde o vztahy s východními partnery; podporuje hlavní cíle výše uvedeného sdělení Komise ze dne 3. prosince 2008, jako je rychlé dokončení jednání o členství Ukrajiny a Moldávie v Energetickém společenství a posílení politických vazeb s Ázerbájdžánem zaměřené na jeho sblížení s trhem s energií EU a na integraci v oblasti infrastruktury; upozorňuje na skutečnost, že země EPS by se měly podílet na opatřeních v oblasti energetické spolupráce;

44. podporuje balíček pro hospodářské oživení a stabilitu v rámci rozpočtu Společenství, prostřednictvím něhož se v letech 2008–2010 poskytne až 500 milionů EUR na obnovu Gruzie po ničivé válce a na zajištění hospodářské rehabilitace vnitřně vysídlených osob až do návratu do jejich domovů a do navrácení jejich majetku; zdůrazňuje, že k tomu, aby bylo možné zaručit, že pomoc bude poskytnuta na nejnaléhavější potřeby Gruzie, musí být financování ze strany Společenství spjato s vhodnou podmíněností a monitorovacími mechanismy; zdůrazňuje, že pomoc by měla být zaměřena na podporu programu reforem stanovených v EPS a programových dokumentech ENPI které jsou i nadále vysoce aktuální;

45. zdůrazňuje, že je třeba přezkoumat finanční částku vyčleněnou pro Bělorusko, aby se zjistilo, zda lze spolupráci rozšířit tak, aby se vztahovala i na další oblasti vedle energetiky, životního prostředí a migrace, s cílem pokračovat v politice postupného obnovování vztahů, kterou iniciovala Rada v září 2008; připomíná, že vztahy mezi EU a Běloruskem budou velmi záviset na tom, jak bude běloruská vláda dbát na demokratické hodnoty; zdůrazňuje potřebu účinné politické podmíněnosti a záruk, že pomoc bude mít bezprostřední kladný dopad na občany a nebude zneužita orgány proti jejich politické opozici; zdůrazňuje, že by EU měla účinněji podporovat občanskou společnost a politické strany, jež se zasazují o demokracii;

46. domnívá se, že by se EU měla na jednáních o nové dohodě o partnerství a spolupráci mezi EU a Ruskem zaměřit na:

— větší spolupráci ze strany Ruska při stanovování jasných priorit finanční spolupráce, což by vedlo k lepšímu plánování a víceletému programování pomoci;

Čtvrtek 19. února 2009

- záruky toho, že jakákoli finanční pomoc ruským orgánům bude přispívat k posilování demokratických standardů v Ruské federaci;
- častější společnou účast na projektech, o jejichž financování bylo rozhodnuto;

*

* *

47. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států a zemí evropského nástroje sousedství a partnerství, Radě Evropy, OBSE a Evropsko-středomořskému parlamentnímu shromáždění.

Boj proti Alzheimerově chorobě

P6_TA(2009)0081

Písemné prohlášení Evropského parlamentu o prioritách boje proti Alzheimerově chorobě

(2010/C 76 E/17)

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 116 jednacího řádu,
  - A. vzhledem k tomu, že Alzheimerovou chorobou v současnosti trpí 6,1 milionu Evropanů a že do roku 2050 se tento počet v důsledku stárnutí populace zdvojnásobí až ztrojnásobí,
  - B. vzhledem k tomu, že tato nemoc je hlavní příčinou závislosti,
  - C. vzhledem k tomu, že politické odhodlání má prvořadou důležitost v oblastech výzkumu, prevence a sociální ochrany,
1. žádá Radu, Komisi a vlády členských států, aby zařadily Alzheimerovu chorobu mezi priority evropského veřejného zdravotnictví a vypracovaly akční plán na evropské úrovni s cílem:
    - podpořit celoevropský výzkum zaměřený na příčiny, prevenci a léčbu Alzheimerovy choroby,
    - zlepšit včasnou diagnózu,
    - zjednodušit administrativní náležitosti, které musí splnit nemocní a osoby, které o ně pečují, a zlepšit kvalitu jejich života,
    - prohlubovat úlohu sdružení věnujících se problematice Alzheimerovy choroby a poskytovat jim pravidelnou podporu;
  2. pověřuje svého předsedu, aby předal toto prohlášení společně se jmény signatářů Radě, Komisi a vládám členských států a rovněž příslušným vnitrostátním, regionálním a místním orgánům.

Seznam signatářů

Adamos Adamou, Vittorio Agnoletto, Gabriele Albertini, Georgs Andrejevs, Laima Liucija Andrikenė, Emmanouil Angelakas, Alfredo Antoniozzi, Kader Arif, Stavros Arnautakis, Richard James Ashworth, Robert Atkins, John Attard-Montalto, Elspeth Attwooll, Jean-Pierre Audy, Margrete Auken, Liam Aylward, Pilar Ayuso, Peter Baco, Mariela Velichkova Baeva, Enrique Barón Crespo, Paolo Bartolozzi, Domenico Antonio Basile, Alessandro Battilocchio, Katerina Batzeli, Edit Bauer, Jean Marie Beaupuy, Christopher Beazley, Zsolt László Becsey, Glenn Bedingfield, Angelika Beer, Bastiaan Belder, Ivo Belet, Irena Belohorská, Jean-Luc Bennahmias, Maria Berger, Slavi Binev, Johannes Blokland, Sebastian Valentin Bodu, Guy Bono, Vito Bonsignore, Mario Borghezio, Erminio Enzo Boso, Costas Botopoulos, John Bowis, Sharon Bowles, Emine Bozkurt, Iles Braghetto, Mihael Brejc, Frieda Brepoels, André Brie, Danutė Budreikaitė, Kathalijne Maria Buitenweg, Udo Bullmann, Nicodim Bulzesc, Colm Burke, Philip Bushill-Matthews, Niels Busk, Cristian Silviu Bușoi, Philippe Busquin, Simon Busuttill, Milan Cabrnach, Maddalena Calia, Martin Callanan, Mogens Camre, Luis Manuel Capoulas Santos, Marco Cappato, Giorgio Carollo, David Casa, Paulo Casaca, Jean-Marie Cavada, Alejandro Cercas, Giles Chichester, Giulietto Chiesa, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Ole Christensen, Sylwester Chruszcz, Fabio Ciani, Philip Claeys, Luigi Cocilovo, Carlos Coelho, Richard Corbett, Dorette Corbey, Giovanna Corda, Thierry Cornillet, Michael Cramer, Jan Cremers, Gabriela Crețu, Brian Crowley, Magor Imre Csibi, Marek Aleksander Czarnecki, Ryszard Czarnecki, Joseph Daul, Dragoș Florin David, Bairbre de Brún, Jean-Luc Dehaene, Panayiotis Demetriou, Gérard Deprez, Proinsias De Rossa, Marielle De Sarnez, Marie-Hélène Descamps, Nirj Deva, Christine De Veyrac, Mia De Vits, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Jolanta Dičkutė, Giorgos Dimitrakopoulos, Alexandra Dobolyi, Bert Doorn, Brigitte Douay, Den Dover, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Konstantinos Droutsas, Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Constantin Dumitriu, Lena Ek, Saïd El Khadraoui, James Elles, Maria da Assunção Esteves, Edite Estrela, Harald Ettl, Jill Evans, Jonathan Evans, Robert Evans, Carlo Fatuzzo, Emanuel Jardim Fernandes, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Petru Filip, Věra Flasarová, Alessandro Foglietta, Hanna Foltyn-Kubicka, Nicole Fontaine, Glyn Ford, Brigitte Fouré, Janelly Fourtou, Juan Fraile Cantón, Armando França, Monica Frassoni, Duarte Freitas, Kinga Gál, Milan Gaľa, Gerardo Galeote, Vicente Miguel Garcés Ramón, José Manuel García-Margallo y Marfil, Elisabetta Gardini, Salvador Garriga Polledo, Patrick Gaubert, Jean-Paul Gauzès, Jas Gawronski, Georgios Georgiou, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Claire Gibault, Monica Giuntini, Ioannis Gklavakis, Robert Goebbels, Bogdan Golik, Bruno Gollnisch, Ana Maria Gomes, Dariusz Maciej Grabowski, Luis de Grandes Pascual, Martí Grau i Segú, Nathalie Griesbeck, Lissy Gröner, Mathieu Grosch, Françoise Grossetête, Ignasi Guardans Cambó, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Zita Gurmai, Cristina Gutiérrez-Cortines, Fiona Hall, Małgorzata Handzlik, Gábor Harangozó, Malcolm Harbour, Marian Harkin, Gyula Hegyi, Erna Hennicot-Schoepges, Jeanine Hennis-Plasschaert, Edit Herczog, Esther Herranz García, Luis Herrero-Tejedor, Jens Holm, Mary Honeyball, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Milan Horáček, Ian Hudgton, Stephen Hughes, Jana Hybášková, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Ville Itälä, Carlos José Iturgaiz Angulo, Caroline Jackson, Lily Jacobs, Mieczysław Edmund Janowski, Lívia Járóka, Rumiana Jeleva, Anne E. Jensen, Romana Jordan Cizelj, Madeleine Jouye de Grandmaison, Aurelio Juri, Jelko Kacin, Filip Kaczmarek, Gisela Kallenbach, Othmar Karas, Ioannis Kasoulides, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Metin Kazak, Glenys Kinnock, Evgeni Kirilov, Timothy Kirkhope, Christa Kläß, Jaromír Kohlíček, Maria Eleni Koppa, Magda Kósáné Kovács, Sergej Kozlík, Guntars Krasts, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Ģirts Valdis Kristovskis, Urszula Krupa, Wiesław Stefan Kuc, Sepp Kusstatscher, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, Alain Lamassoure, Jean Lambert, Stavros Lambrinidis, Carl Lang, Esther De Lange, Raymond Langendries, Anne Laperrouze, Kurt Joachim Lauk, Henrik Lax, Johannes Lebech, Roselyne Lefrançois, Bernard Lefebvre, Fernand Le Rachinel, Katalin Lévai, Bogusław Liberadzki, Marcin Libicki, Marie-Noëlle Lienemann, Kartika Tamara Liotard, Alain Lipietz, Eleonora Lo Curto, Antonio López-Istúriz White, Andrea Losco, Patrick Louis, Caroline Lucas, Sarah Ludford, Astrid Lulling, Florencio Luque Aguilar, Elizabeth Lynne, Marusya Ivanova Lyubcheva, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Mairead McGuinness, Jamila Madeira, Eugenijus Maldeikis, Toine Manders, Ramona Nicole Mănescu, Marian-Jean Marinescu, Catuscia Marini, Sérgio Marques, Maria Martens, David Martin, Jean-Claude Martinez, Miguel Angel Martínez Martínez, Jan Tadeusz Masiel, Jiří Maštálka, Véronique Mathieu, Marios Matsakis, Yiannakis Matsis, Maria Matsouka, Iosif Matula, Mario Mauro, Manolis Mavrommatis, Íñigo Méndez de Vigo, Emilio Menéndez del Valle, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Gay Mitchell, Nickolay Mladenov, Viktória Mohácsi, Claude Moraes, Javier Moreno Sánchez, Eluned Morgan, Luisa Morgantini, Philippe Morillon, Elisabeth Morin, Roberto Musacchio, Cristiana Muscardini, Riitta Myller, Pasqualina Napoletano, Juan Andrés Naranjo Escobar, Bill Newton Dunn, Annemie Neyts-Uyttebroeck, James Nicholson, Angelika Niebler, Lambert van Nistelrooij, Ljudmila Novak, Cem Özdemir, Péter Olajos, Jan Olbrycht, Seán Ó Neachtain, Gérard Onesta, Ria Oomen-Ruijten, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Csaba Óry, Siiri Oviir, Reino Paasilinna, Athanasios Pafilis, Justas Vincas Paleckis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Vladko Todorov Panayotov, Dimitrios Papadimoulis, Atanas Papanizov, Georgios Papastamkos, Aldo Patriciello, Bogdan Pęk, Alojz Peterle, Maria Petre, Sirpa Pietikäinen, Rihards Pīks, João de Deus Pinheiro, Józef Pinior, Hubert Pirker, Gianni Pittella, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Anni Podimata, Zdzisław Zbigniew Podkański, José Javier Pomés Ruiz, Miguel Portas, Horst Posdorf, Bernd Posselt, Christa Prets, Vittorio Prodi, Jacek Protasiewicz, John Purvis, Luís Queiró, Bilyana Ilieva Raeva, Miloslav Ransdorf, Poul Nyrup

Čtvrtek 19. února 2009

Rasmussen, Vladimír Remek, Karin Resetarits, José Ribeiro e Castro, Teresa Riera Madurell, Frédérique Ries, Karin Riis-Jørgensen, Giovanni Rivera, Marco Rizzo, Giovanni Robusti, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Luca Romagnoli, Raül Romeva i Rueda, Dagmar Roth-Behrendt, Libor Rouček, Paul Rübig, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Tokia Saïfi, Aloyzas Sakalas, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, María Isabel Salinas García, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Salvador Domingo Sanz Palacio, Jacek Saryusz-Wolski, Gilles Savary, Lydia Schenardi, Agnes Schierhuber, Margaritis Schinas, Carl Schlyter, Frithjof Schmidt, Olle Schmidt, Pál Schmitt, György Schöpflin, Inger Segelström, Esko Seppänen, Czesław Adam Siekierski, José Albino Silva Peneda, Brian Simpson, Kathy Sinnott, Nina Škottová, Csaba Sógor, Renate Sommer, Søren Bo Søndergaard, María Sornosa Martínez, Jean Spautz, Bart Staes, Grażyna Staniszevska, Peter Šťastný, Petya Stavreva, Dirk Sterckx, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Dimitar Stoyanov, Daniel Strož, Margie Sudre, David Sumberg, Gianluca Susta, Eva-Britt Svensson, Hannes Swoboda, József Szájer, Andrzej Jan Szejna, István Szent-Iványi, Csaba Sándor Tabajdi, Hannu Takkula, Charles Tannock, Salvatore Tatarella, Michel Teychenné, Britta Thomsen, Marianne Thyssen, Silvia-Adriana Țicău, Gary Titley, Patrizia Toia, Ewa Tomaszewska, Witold Tomczak, Jacques Toubon, Georgios Toussas, Antonios Trakatellis, Catherine Trautmann, Kyriacos Triantaphyllides, Claude Turmes, Evangelia Tzampazi, Vladimir Urutchev, Nikolaos Vakalis, Anne Van Lancker, Geoffrey Van Orden, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Ioannis Varvitsiotis, Ari Vatanen, Armando Veneto, Donato Tommaso Veraldi, Bernadette Vergnaud, Alejo Vidal-Quadras, Kristian Vigenin, Oldřich Vlasák, Dominique Vlasto, Sahra Wagenknecht, Diana Wallis, Graham Watson, Henri Weber, Andrzej Wielowieyski, Anders Wijkman, Glenis Willmott, Bernard Wojciechowski, Janusz Wojciechowski, Corien Wortmann-Kool, Francis Wurtz, Anna Záborská, Jan Zahradil, Zbigniew Zaleski, Mauro Zani, Andrzej Tomasz Zapałowski, Stefano Zappalà, Tomáš Zatloukal, Tatjana Ždanoka, Dushana Zdravkova, Vladimír Železný, Gabriele Zimmer, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka

---

Čtvrtek 19. února 2009

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

Postup s přidruženými výbory – zjištění usnášéníschopnosti (Výklad článků 47 a 149 jednacího řádu)

P6_TA(2009)0080

Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o výkladu čl. 47 a čl. 149 odst. 4 jednacího řádu o účasti předsedů podvýborů a zjištění usnášéníschopnosti

(2010/C 76 E/18)

Evropský parlament,

— s ohledem na dopis předsedy Výboru pro ústavní záležitosti ze dne 27. ledna 2009 a 13. února 2009,

— s ohledem na článek 201 jednacího řádu,

1. rozhodl připojit tento výklad k článku 47:

„Pokud je při projednávání mezinárodních dohod podle článku 83 uplatněn postup souhlasu podle článku 75, nelze použít postup s přidruženými výbory podle článku 47.“;

2. rozhodl připojit tento výklad k čl. 149 odst. 4:

„Poslanci, kteří požádali o zjištění usnášéní schopnosti, musí být při předložení této žádosti přítomni v jednacím sále.“;

3. pověřuje svého předsedu, aby předal toto rozhodnutí pro informaci Radě a Komisi.

Čtvrtek 19. února 2009

III

(Přípravné akty)

EVROPSKÝ PARLAMENT

Právní rámec Společenství pro evropskou výzkumnou infrastrukturu (ERI) *

P6_TA(2009)0058

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o návrhu nařízení Rady o právním rámci Společenství pro evropskou výzkumnou infrastrukturu (ERI) (KOM(2008)0467 – C6-0306/2008 – 2008/0148(CNS))

(2010/C 76 E/19)

(Postup konzultace)

Evropský parlament,

— s ohledem na návrh Komise předložený Radě (KOM(2008)0467),

— s ohledem na článek 171 a čl. 172 odst. 1 Smlouvy o ES, podle kterých Rada konzultovala s Parlamentem (C6-0306/2008),

— s ohledem na článek 51 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (A6-0007/2009),

1. schvaluje pozměněný návrh Komise;
2. vyzývá Komisi, aby návrh v souladu s čl. 250 odst. 2 Smlouvy o ES změnila odpovídajícím způsobem;
3. vyzývá Radu, aby informovala Parlament, bude-li mít v úmyslu odchýlit se od znění schváleného Parlamentem;
4. vyzývá Radu, aby znovu konzultovala s Parlamentem, bude-li mít v úmyslu podstatně změnit návrh Komise;
5. pověřuje svého předsedu, aby postoj Parlamentu předal Radě a Komisi.

Čtvrtek 19. února 2009

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 1**Návrh nařízení
Bod odůvodnění 3**

(3) Zatímco tradiční podpora využívání a rozvoje evropských výzkumných infrastruktur měla většinou podobu grantů poskytovaných zavedeným výzkumným infrastrukturám v členských státech, v posledních letech se ukazuje, že je nutné přijmout další opatření, která by stimulovala rozvoj nových struktur vytvořením vhodného právního rámce usnadňujícího jejich zřízení a provoz na úrovni Společenství.

(3) Zatímco tradiční podpora využívání a rozvoje evropských výzkumných infrastruktur měla většinou podobu grantů poskytovaných zavedeným výzkumným infrastrukturám v členských státech, v posledních letech se ukazuje, že je nutné přijmout další opatření, která by stimulovala rozvoj nových struktur **nebo modernizovala stávající struktury s cílem optimalizovat jejich využití** vytvořením vhodného právního rámce usnadňujícího jejich zřízení a provoz na úrovni Společenství.

Pozměňovací návrh 2**Návrh nařízení
Bod odůvodnění 4**

(4) O nutnosti těchto opatření opakovaně hovořily jak na politické úrovni členské státy a orgány Společenství, tak různé subjekty, které v Evropě působí v oblasti výzkumu, jako jsou podniky, výzkumná střediska a univerzity.

(4) O nutnosti těchto opatření opakovaně hovořily jak na politické úrovni členské státy a orgány Společenství, tak různé subjekty, které v Evropě působí v oblasti výzkumu, jako jsou podniky, výzkumná střediska, univerzity a zejména Evropské strategické fórum pro výzkumné infrastruktury (ESFRI).

Pozměňovací návrh 3**Návrh nařízení
Bod odůvodnění 6a (nový)**

(6a) Výzkumná infrastruktura, která bude zřízena podle tohoto nařízení pod názvem evropská výzkumná infrastruktura (ERI), by měla usilovat o usnadnění a podporu výzkumu celoevropského zájmu. Tento úkol by měl být plněn na nevydělečném základě, tzn. nemělo by být nabízeno provádění prací nebo zásobování a/nebo poskytování služeb, které by mohly narušovat hospodářskou soutěž. Za určitých podmínek by však mělo být ERI povoleno vykonávat omezenou hospodářskou činnost s cílem podpořit inovace, znalosti a převod technologií.

Pozměňovací návrh 4**Návrh nařízení
Bod odůvodnění 7**

(7) Na rozdíl od společných technologických iniciativ, které jsou zakládány jako společné podniky, v nichž je Společenství členem a do nichž finančně přispívá, by **evropská výzkumná infrastruktura (dále jen „ERI“)** neměla být chápána jako subjekt Společenství ve smyslu článku 185 finančního nařízení, ale jako právní subjekt, jehož **nemusí být** Společenství **nutně** členem a do něhož finančně nepřispívá ve smyslu čl. 108 odst. 2 písm. f) finančního nařízení.

(7) Na rozdíl od společných technologických iniciativ, které jsou zakládány jako společné podniky, v nichž je Společenství členem a do nichž finančně přispívá, by ERI neměla být chápána jako subjekt Společenství ve smyslu článku 185 finančního nařízení, ale jako právní subjekt, jehož **není** Společenství členem a do něhož finančně nepřispívá ve smyslu čl. 108 odst. 2 písm. f) finančního nařízení. **To by nemělo platit v případech, kdy se Společenství stane členem ERI, do které finančně přispívá v souladu s čl. 185 odst. 1 finančního nařízení. Veškeré financování ERI ze strany Společenství by se ve všech případech mělo zakládat na příslušných ustanoveních finančního nařízení.**

Čtvrtek 19. února 2009

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 5

Návrh nařízení
Bod odůvodnění 8

(8) Vzhledem k tomu, že podle článků 164 a 165 Smlouvy se členské státy a Společenství při plánování a provádění svých výzkumných činností vzájemně doplňují a postupují v úzké spolupráci, mělo by být ponecháno na členských státech, aby **samy nebo v součinnosti s dalšími kvalifikovanými subjekty** určily své potřeby při zřizování výzkumných infrastruktur na základě své vlastní činnosti v oblasti výzkumu a *technologického* rozvoje a s ohledem na požadavky Společenství. Z téhož důvodu by mělo být členství v ERI otevřeno všem členským státům, které o to projeví zájem, a měla by existovat možnost zapojení třetích zemí splňujících určitá kritéria a specializovaných mezivládních organizací.

(8) Vzhledem k tomu, že podle článků 164 a 165 Smlouvy se členské státy a Společenství při plánování a provádění své výzkumné činnosti vzájemně doplňují a postupují v úzké spolupráci, mělo by být ponecháno na členských státech, aby určily své potřeby při zřizování výzkumných infrastruktur na základě své vlastní činnosti v oblasti výzkumu a *technického* rozvoje a s ohledem na požadavky Společenství. Z téhož důvodu by mělo být členství v ERI otevřeno všem členským státům, které o to projeví zájem, a měla by existovat možnost zapojení třetích zemí splňujících určitá kritéria a specializovaných mezivládních organizací.

Pozměňovací návrh 6

Návrh nařízení
Bod odůvodnění 9

(9) **Úkolem evropské výzkumné infrastruktury (dále jen „ERI“) založené podle tohoto nařízení by mělo být zřízení a provoz výzkumné infrastruktury. Tento úkol by měl být plněn na nevýdělečném základě, aby se předešlo narušení hospodářské soutěže. Za určitých podmínek by však mělo být ERI povoleno vykonávat omezenou hospodářskou činnost s cílem podpořit inovace, znalosti a převod technologií.** Zřizování výzkumných infrastruktur se statutem ERI neznamená, že by výzkumné infrastruktury celoevropského zájmu, které mají jinou právní formu, nemohly být uznány za infrastruktury přispívající k plnění plánu vypracovaného Evropským strategickým fórem pro výzkumné infrastruktury (ESFRI) a k pokroku evropského výzkumu. Komise zajistí informovanost členů ESFRI a dalších zúčastněných stran o těchto alternativních právních formách.

(9) Zřizování výzkumných infrastruktur se statutem ERI **podle tohoto nařízení** neznamená, že by výzkumné infrastruktury celoevropského zájmu, které mají jinou právní formu, nemohly být uznány za infrastruktury přispívající k pokroku evropského výzkumu. Komise zajistí informovanost zúčastněných stran o těchto alternativních právních formách.

Pozměňovací návrh 7

Návrh nařízení
Bod odůvodnění 10

(10) Podle střednědobých až dlouhodobých předpovědí by měly výzkumné infrastruktury tím, že účinně podpoří evropské výzkumné činnosti, přispět k zachování vynikající kvality výzkumu Společenství a konkurenceschopnosti jeho hospodářství. Pro dosažení tohoto cíle by měly být skutečně přístupné celé evropské vědecké obci a měly by být zaměřeny na zvyšování evropských vědeckých kapacit nad současnou úroveň, a tak přispívat k rozvoji evropského výzkumného prostoru.

(10) Podle střednědobých až dlouhodobých předpovědí by měly výzkumné infrastruktury tím, že účinně podpoří evropskou výzkumnou činnost, přispět k zachování vynikající kvality výzkumu Společenství a konkurenceschopnosti jeho hospodářství. Pro dosažení tohoto cíle by měly být skutečně široce přístupné celé evropské výzkumné obci, **a to v souladu s pravidly stanovenými v jejich stanovách**, a měly by být zaměřeny na rozšiřování evropských vědeckých kapacit nad současnou úroveň, a přispívat tak k rozvoji evropského výzkumného prostoru, **zejména na základě podpory součinnosti s politikou soudržnosti.**

Čtvrtek 19. února 2009

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 8
Návrh nařízení
Bod odůvodnění 10a (nový)

(10a) Nové výzkumné infrastruktury by měly případně vzít v úvahu zejména to, že z hlediska dlouhodobého dosahování lepších výsledků v oblasti výzkumu, inovací a ekonomické konkurenceschopnosti je důležité rozvinout potenciál pro dosahování vysoké kvality výzkumu v regionech, kterých se týká konvergenční cíl.

Pozměňovací návrh 9
Návrh nařízení
Bod odůvodnění 12

(12) Z důvodů transparentnosti by mělo být rozhodnutí o zřízení ERI zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie. Z téhož důvodu by měl být k rozhodnutí přiložen výňatek ze stanov, který by obsahoval základní informace o infrastruktuře.

(12) Z důvodů transparentnosti by mělo být rozhodnutí o zřízení **výzkumné infrastruktury se statusem** ERI zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie. Z téhož důvodu by měl být k rozhodnutí přiložen výňatek ze stanov, který by obsahoval základní informace o infrastruktuře.

Pozměňovací návrh 10
Návrh nařízení
Bod odůvodnění 14

(14) ERI musí sdružovat přinejmenším tři členské státy, k nimž se mohou připojit určité třetí země a specializované mezivládní organizace. ERI by **proto** měla být považována za mezinárodní subjekt nebo organizaci pro účely použití směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, v souladu s pravidly státní podpory. Členské státy a účastníci se třetí země by měly za účelem *efektivní* podpory výzkumné činnosti ERI přijmout veškerá možná opatření, která by ERI poskytla co nejširší osvobození od ostatních daní.

(14) ERI musí sdružovat přinejmenším tři členské státy, k nimž se mohou připojit určité třetí země a specializované mezivládní organizace. **Jedním z hlavních ustanovení tohoto nařízení by proto mělo být, že** ERI by měla být považována za mezinárodní subjekt nebo organizaci pro účely použití směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, v souladu s pravidly státní podpory. Členské státy a účastníci se třetí země by měly za účelem *efektivnější* podpory výzkumné činnosti ERI, **jež by vedla k její větší konkurenceschopnosti na celosvětové úrovni**, přijmout veškerá možná opatření, která by ERI poskytla co nejširší osvobození od ostatních daní.

Čtvrtek 19. února 2009

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 11**Návrh nařízení
Bod odůvodnění 17**

(17) Je nutné zajistit na jedné straně to, aby ERI mohla pružně měnit své stanovy, a na druhé straně to, aby Společenství, které ERI zřizuje, neztratilo kontrolu nad některými jejími základními prvky. Jestliže se změna týká záležitosti, která je obsažena ve výňatku ze stanov *přiloženému* k rozhodnutí o zřízení ERI, musí být ještě před tím, než nabude účinnosti, schválena rozhodnutím Komise, které bude přijato stejným způsobem jako rozhodnutí o zřízení ERI, protože informace uvedené v tomto rozhodnutí se považují za zásadní. Jakékoli jiné změny by měly být oznámeny Komisi, která má možnost k nim vyjádřit námitky, pokud jsou podle jejího názoru v rozporu s tímto nařízením. Pokud Komise nevznese žádné námitky, měla by zveřejnit příslušné oznámení se stručným shrnutím změny.

(17) Je nutné zajistit na jedné straně to, aby ERI mohla pružně měnit své stanovy, a na druhé straně to, aby Společenství, které **výzkumnou infrastrukturu se statusem** ERI zřizuje, neztratilo kontrolu nad některými jejími základními prvky. Jestliže se změna týká záležitosti, která je obsažena ve výňatku ze stanov *přiloženém* k rozhodnutí o zřízení ERI, musí být ještě před tím, než nabude účinnosti, schválena rozhodnutím Komise, které bude přijato stejným způsobem jako rozhodnutí o zřízení ERI, protože informace uvedené v tomto rozhodnutí se považují za zásadní. Jakékoli jiné změny by měly být oznámeny Komisi, která má možnost k nim vyjádřit námitky, pokud jsou podle jejího názoru v rozporu s tímto nařízením. Pokud Komise nevznese žádné námitky, měla by zveřejnit příslušné oznámení se stručným shrnutím změny.

Pozměňovací návrh 12**Návrh nařízení
Bod odůvodnění 20**

(20) ERI může získávat formou spolufinancování finanční prostředky z nástrojů politiky soudržnosti v souladu s nařízením Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999.

(20) ERI může získávat formou spolufinancování finanční prostředky z nástrojů politiky soudržnosti v souladu s nařízením Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999 **a v souladu s nařízením Rady (ES) č. 1084/2006 ze dne 11. července 2006 o Fondu soudržnosti** ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 79.

Pozměňovací návrh 13**Návrh nařízení
Bod odůvodnění 22**

(22) Vzhledem k tomu, že se ERI zřizuje podle práva Společenství, měla by se kromě práva státu, v němž má sídlo, řídit i právem Společenství. Může se však stát, že ERI bude provozovat svou činnost v **některém jiném státě**. V takovém případě by se ve věcech veřejného zdraví, *zdraví a bezpečnosti* při práci, ochrany životního prostředí, nakládání s nebezpečnými látkami a vydávání nutných povolení měla řídit právem **tohoto státu**. ERI by se dále měla řídit svými stanovami přijatými v souladu s výše uvedenými zdroji práva a prováděcími pravidly dodržujícími tyto stanovy.

(22) Vzhledem k tomu, že se ERI zřizuje podle práva Společenství, měla by se kromě práva státu, v němž má sídlo, řídit i právem Společenství. Může se však stát, že ERI bude provozovat svou činnost v **některých jiných státech**. V takovém případě by se ve věcech veřejného zdraví, *bezpečnosti a ochrany zdraví* při práci, ochrany životního prostředí, nakládání s nebezpečnými látkami a vydávání nutných povolení měla řídit právem **těchto států**. ERI by se dále měla řídit svými stanovami přijatými v souladu s výše uvedenými zdroji práva a prováděcími předpisy dodržujícími tyto stanovy.

Čtvrtek 19. února 2009

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 14**Návrh nařízení
Bod odůvodnění 23**

(23) Pro zajištění dostatečné kontroly dodržování tohoto nařízení by ERI měla Komisi předkládat výroční zprávy a měla by ji informovat o *jakýchkoli* okolnostech, které by mohly vážně ohrozit **plnění úkolů ERI**. Jestliže se Komise bude na základě výroční zprávy nebo jiných zdrojů domnívat, že ERI svým jednáním vážně porušuje toto nařízení nebo jiné použitelné předpisy, požádá ERI a/nebo jeho členy o vysvětlení nebo o přijetí opatření. V mimořádných případech, a pokud nebudou přijata nápravná opatření, může Komise zrušit rozhodnutí o zřízení ERI; jeho důsledkem je ukončení činnosti ERI.

(23) Pro zajištění dostatečné kontroly dodržování tohoto nařízení by ERI měla Komisi předkládat výroční zprávy a měla by ji informovat o *všech* okolnostech, které by mohly vážně ohrozit **dosažení jejího cíle**. Jestliže se Komise bude na základě výroční zprávy nebo jiných zdrojů domnívat, že ERI svým jednáním vážně porušuje toto nařízení nebo jiné použitelné předpisy, požádá ERI a/nebo její členy o vysvětlení nebo o přijetí opatření. V mimořádných případech a pokud nebudou přijata nápravná opatření, může Komise zrušit rozhodnutí o zřízení ERI; jeho důsledkem je ukončení činnosti ERI.

Pozměňovací návrh 15**Návrh nařízení
Bod odůvodnění 23a (nový)**

(23a) Stejně jako v případě pravidelné aktualizace plánu ESFRI by měla Komise poskytovat Evropskému parlamentu pravidelné informace o stavu rozvoje ERI v rámci evropského výzkumného prostoru, které by byly doprovázeny hodnocením a doporučeními Komise v této oblasti.

Pozměňovací návrh 16**Návrh nařízení
Bod odůvodnění 24**

(24) Vzhledem k tomu, že cílů navrhovaného opatření, tedy vytvoření rámce pro evropské výzkumné infrastruktury zřizované několika členskými státy, nelze z důvodů nadnárodní povahy tohoto problému uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států v rámci jejich vnitrostátních ústavních systémů, lze těchto cílů lépe dosáhnout na úrovni Společenství. Společenství proto může přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality, stanovenou v daném článku, nepřekročí toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.

(Netýká se českého znění.)

Pozměňovací návrh 17**Návrh nařízení
Článek 1**

1. Tímto nařízením se **vytváří rámec, který vymezuje požadavky** na zřízení **Evropské** výzkumné infrastruktury (dále jen „ERI“), jeho postupy **a jeho účinky**.

2. **Použije se na výzkumné infrastruktury celoevropského zájmu.**

1. Tímto nařízením se **vytvářejí požadavky** na zřízení výzkumné infrastruktury **celoevropského zájmu se statusem evropské výzkumné infrastruktury** (dále jen „ERI“) **a** jeho postupy.

Čtvrtek 19. února 2009

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 18

Návrh nařízení

Čl. 1 – odst. 2a (nový)

2a. Výzkumná struktura celoevropského zájmu je zařízení zahrnující zdroje a související služby, které vědecká obec může využívat k provádění špičkového výzkumu v jednotlivých oborech. Tato definice se vztahuje na základní vědecké vybavení nebo sady přístrojů; na zdroje založené na znalostech, například sbírky, archivy nebo strukturované vědecké informace; na infrastruktury informačních a komunikačních technologií, například Grid, počítačové a programové vybavení, komunikační prostředky a na veškeré další subjekty jedinečné povahy, které jsou nutné k dosažení vynikajících výzkumných výsledků. Tyto výzkumné infrastruktury se mohou nacházet na jednom nebo na více místech (organizovaná síť zdrojů).

Pozměňovací návrh 19

Návrh nařízení

Čl. 2 – nadpis

Úkol a další činnosti

Cíl a činnost ERI

Pozměňovací návrh 20

Návrh nařízení

Čl. 2 – odst. 1

1. Úkolem ERI je zřízení a provoz výzkumné infrastruktury.

1. Cílem ERI je usnadňovat a podporovat výzkum celoevropského zájmu buď prostřednictvím stávající evropské infrastruktury nebo nové infrastruktury, kterou společně zřídilo několik členských států.

Pozměňovací návrh 21

Návrh nařízení

Čl. 2 – odst. 2

2. ERI tento úkol plní na nevýdělečném základě. Může však provádět hospodářské činnosti menšího rozsahu, které úzce souvisejí s jejím posláním a neohrožují jeho plnění.

2. Činnost, kterou ERI vykonává, má nevýdělečnou povahu. Může však provádět hospodářskou činnost menšího rozsahu, která úzce souvisí s jejím cílem a neohrožuje jeho plnění, přičemž příjem z této činnosti se použije výhradně k dosažení tohoto cíle.

Pozměňovací návrh 22

Návrh nařízení

Čl. 2 – odst. 3a (nový)

3a. ERI věnuje zvláštní pozornost patentům a dalším právům a zájmům duševního vlastnictví majetkové hodnoty, které vznikají v důsledku její činnosti, a podává o nich Komisi informace ve formě každoroční zprávy.

Čtvrtek 19. února 2009

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 23

Návrh nařízení
Čl. 3 – nadpis

Požadavky týkající se infrastruktury**Obecné požadavky****Pozměňovací návrh 24**

Návrh nařízení
Čl. 3 – odst. 1 – návětí

Výzkumná infrastruktura **zřízená** ERI splňuje následující požadavky:

Výzkumná infrastruktura **se statusem** ERI splňuje následující požadavky:

Pozměňovací návrh 25

Návrh nařízení
Čl. 3 – odst. 1 – písm. b

b) představuje přidanou hodnotu při vývoji evropského výzkumného prostoru a přináší výrazná zlepšení v příslušných vědeckých a technologických oblastech na mezinárodní úrovni;

b) představuje přínos při vývoji evropského výzkumného prostoru, **jehož součástí je mj. i rozvoj výzkumného potenciálu ve všech regionech EU a zdokonalení výzkumných metod**, a přináší výrazná zlepšení v příslušných **specializovaných** vědeckotechnických oblastech na mezinárodní úrovni;

Pozměňovací návrh 26

Návrh nařízení
Čl. 3 – odst. 1 – písm. c

c) je skutečně přístupná evropské vědecké obci složené z vědců z členských států a ze zemí, které jsou přidruženy k programům Společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace **a**

c) je **v souladu s pravidly uvedenými v jejích stanovách** skutečně přístupná evropské vědecké obci složené z výzkumných pracovníků z členských států a ze zemí, které jsou přidruženy k programům Společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace;

Pozměňovací návrh 27

Návrh nařízení
Čl. 3 – odst. 1 – písm. ca (nové)

ca) přispívá k odborné přípravě mladých výzkumných pracovníků; a

Pozměňovací návrh 28

Návrh nařízení
Čl. 3 – odst. 1 – písm. da (nové)

da) umožňuje zvýšit účinnost interdisciplinárního výzkumu na základě koncentrace výzkumných projektů v určitém časovém období.

Čtvrtek 19. února 2009

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 29

Návrh nařízení

Čl. 3 – odst. 1a (nový)

Výzkumná infrastruktura se statusem ERI předkládá se svou žádostí posouzení dopadu.

Pozměňovací návrh 30

Návrh nařízení

Čl. 3 – odst. 1b (nový)

Členové evropské infrastruktury se statusem ERI vyčlení nezbytné lidské a finanční zdroje na její založení a provoz.

Pozměňovací návrh 31

Návrh nařízení

Čl. 4 – nadpis

Žádosti o zřízení ERI

Žádost

Pozměňovací návrh 32

Návrh nařízení

Čl. 4 – odst. 1 - návětí

1. Subjekty, které žádají o zřízení ERI (dále jen „žadatelé“), předloží žádost Komisi. Žádost se podává písemně v jednom z úředních jazyků Společenství a obsahuje:

1. Subjekty, které žádají o zřízení **výzkumné infrastruktury se statusem ERI** (dále jen „žadatelé“), předloží žádost Komisi. Žádost se podává písemně v jednom z úředních jazyků Společenství a obsahuje:

Pozměňovací návrh 33

Návrh nařízení

Čl. 4 – odst. 1 – písm. a

a) žádost o zřízení ERI adresovanou Komisi;

a) žádost o zřízení **výzkumné infrastruktury se statusem ERI** adresovanou Komisi;**Pozměňovací návrh 34**

Návrh nařízení

Čl. 4 – odst. 1 – písm. c

c) technický a vědecký popis výzkumné infrastruktury, **kteřou ERI zřídí a bude provozovat**, zejména s ohledem na požadavky stanovené v článku 3.

c) technický a vědecký popis výzkumné infrastruktury **se statusem ERI a dále její sociálně ekonomické účinky a příspěvek k dosažení konvergenčních cílů EU**, zejména s ohledem na požadavky stanovené v článku 3;

Čtvrtek 19. února 2009

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 35Návrh nařízení
Čl. 4 – odst. 2

2. Komise žádost vyhodnotí. Při hodnocení může požádat o stanovisko nezávislé odborníky, zejména v oblasti plánované činnosti ERI. Výsledek hodnocení sdělí žadatelům a v případě potřeby je požádá, aby v přiměřené lhůtě svou žádost doplnili nebo pozměnili.

vypouští se

Pozměňovací návrh 36Návrh nařízení
Čl. 5 – nadpis

Rozhodnutí o žádosti

Vyhodnocení žádosti a rozhodnutí

Pozměňovací návrh 37Návrh nařízení
Čl. 5 – odst. – -1 (nový)

-1. Komise žádost vyhodnotí. Při hodnocení je povinna požádat o stanovisko nezávislé odborníky, zejména v oblasti plánované činnosti ERI. Výsledek hodnocení sdělí žadatelům a v případě potřeby je požádá, aby v přiměřené lhůtě svou žádost doplnili nebo pozměnili.

Pozměňovací návrh 38Návrh nařízení
Čl. 5 – odst. 1 – návětí

1. Komise na základě výsledků hodnocení podle čl. 4 odst. 2 a v souladu s postupem uvedeným v článku 21:

1. Komise na základě výsledků hodnocení podle čl. 5 odst. 1 a potřeb stanovených v evropském plánu pro výzkumné infrastruktury sestaveným ESFRI a v souladu s postupem uvedeným v článku 21:

Pozměňovací návrh 39Návrh nařízení
Čl. 5 – odst. 1 – písm. a

a) přijme rozhodnutí o zřízení ERI, jakmile se ujistí, že byly splněny požadavky stanovené v tomto nařízení, nebo

a) přijme rozhodnutí o zřízení **výzkumné infrastruktury se statusem** ERI, jakmile se ujistí, že byly splněny požadavky stanovené v tomto nařízení, nebo

Pozměňovací návrh 40Návrh nařízení
Čl. 5 – odst. 2

2. Rozhodnutí o žádosti se sdělí žadatelům. Rozhodnutí o zřízení ERI se rovněž zveřejní v řadě L Úředního věstníku Evropské unie.

2. Rozhodnutí o žádosti se sdělí žadatelům. Rozhodnutí o zřízení **výzkumné infrastruktury se statusem** ERI se rovněž zveřejní v řadě L Úředního věstníku Evropské unie. **V případě zamítnutí žádosti budou mít žadatelé přístup k hodnotící zprávě.**

Čtvrtek 19. února 2009

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 42

Návrh nařízení

Čl. 6 – odst. 1a (nový)

1a. V případě infrastruktur majících jinou právní formu přestává původní právní subjekt existovat k datu uvedeném v odstavci 1, přičemž ERI bude z titulu právního nástupnictví působit jako jeho nástupce;

Pozměňovací návrh 43

Návrh nařízení

Čl. 7 – odst. 2

2. Název ERI obsahuje slova „evropská výzkumná infrastruktura“ nebo zkratku „ERI“.

2. Název ERI obsahuje slova „evropská výzkumná infrastruktura“ nebo zkratku „ERI“ **a odkaz na oblast výzkumné činnosti.**

Pozměňovací návrh 44

Návrh nařízení

Čl. 8 – odst. 2

2. ERI musí být vždy složena z *minimálně* tří členských států. Další členské státy k ní mohou kdykoli přistoupit za spravedlivých a přiměřených podmínek uvedených ve stanovách.

2. ERI musí být vždy složena *minimálně* ze tří členských států. Další členské státy, **třetí země a mezinárodní organizace** k ní mohou kdykoli přistoupit za spravedlivých a přiměřených podmínek uvedených ve stanovách.

Pozměňovací návrh 45

Návrh nařízení

Čl. 8 – odst. 4

4. Každý členský stát nebo třetí země může být při výkonu práv a při plnění povinností, které byly stanoveny pro členy ERI, zastoupen jedním nebo více veřejnými subjekty, včetně regionů, nebo soukromými subjekty pověřenými veřejnou službou.

4. Každý členský stát nebo třetí země může být při výkonu práv a při plnění povinností, které byly stanoveny pro členy ERI, zastoupen **na shromáždění členů** jedním nebo více veřejnými subjekty, včetně regionů, nebo soukromými subjekty pověřenými veřejnou službou.

Pozměňovací návrh 46

Návrh nařízení

Čl. 8 – odst. 5

5. Třetí země a mezivládní organizace žádající o členství v ERI uznávají právní subjektivitu a způsobilost ERI podle čl. 6 odst. 1 a 2 a skutečnost, že se na ni vztahují pravidla stanovená za použití článku 16.

5. Třetí země a mezivládní organizace žádající o členství v ERI uznávají právní subjektivitu a způsobilost ERI **na svých územích a ve svých organizacích** podle čl. 6 odst. 1 a 2 a skutečnost, že se na ni vztahují pravidla stanovená za použití článku 16.

V případě, že ERI využívá finanční prostředky Společenství, zachovají si mezinárodní či mezivládní členové ERI svůj status ERI pouze v případě, že se zaváží k zasílání výsledků interních a externích auditů Evropskému účetnímu dvoru a internímu auditorovi Komise.

Čtvrtek 19. února 2009

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 47

Návrh nařízení

Čl. 8 – odst. 6a (nový)

6a. Pokud by se Společenství stalo členem ERI buď přímo nebo na základě jakéhokoli prostředníka, bude o tom Komise okamžitě informovat obě složky rozpočtového orgánu.

Pozměňovací návrh 48

Návrh nařízení

Čl. 9 – odst. 1 – písm. b

b) **úkoly** a činnosti ERI;b) **cíl** a činnost ERI;**Pozměňovací návrh 49**

Návrh nařízení

Čl. 9 – odst. 1 – písm. e

e) práva a povinnosti členů, včetně povinnosti přispívat k vyrovnanému rozpočtu;

e) práva a povinnosti členů, včetně povinnosti přispívat k vyrovnanému rozpočtu **a hlasovacího práva**;**Pozměňovací návrh 50**

Návrh nařízení

Čl. 9 – odst. 1 – písm. h – bod i

i) politiky přístupu uživatelů;

i) politiky přístupu uživatelů **založené na vynikající kvalitě výzkumu**;**Pozměňovací návrh 51**

Návrh nařízení

Čl. 9 – odst. 1 – písm. h – podbod ia (nový)

ia) **investiční politiky**;**Pozměňovací návrh 52**

Návrh nařízení

Čl. 9 – odst. 1 – písm. h – podbod via (nový)

via) antidiskriminační politiky, zejména s přihlédnutím k rovnosti mužů a žen a k rovným příležitostem zdravotně postižených osob;

Pozměňovací návrh 53

Návrh nařízení

Čl. 9 – odst. 1 – písm. ja (nový)

ja) dohodu ohledně osoby, která smí nakládat s patenty a dalšími právy a zájmy duševního vlastnictví, které vznikají v důsledku činnosti ERI, a ohledně využití příjmů plynoucích z těchto práv;

Čtvrtek 19. února 2009

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 54**Návrh nařízení
Čl. 13 – odst. 6**

6. ERI uzavře vhodné pojištění, které pokryje veškerá rizika související s její činností.

6. ERI uzavře vhodné pojištění, které pokryje veškerá rizika související s její **výstavbou a jejím** provozem.

Pozměňovací návrh 55**Návrh nařízení
Čl. 14**

Finanční prostředky Společenství lze ERI poskytnout výhradně v souladu s hlavou VI nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství. ERI může být rovněž financována v rámci politiky soudržnosti, v souladu s příslušnými právními předpisy Společenství.

Finanční prostředky Společenství lze ERI poskytnout výhradně v souladu s hlavou VI nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství. ERI může být rovněž financována v rámci politiky soudržnosti, v souladu s příslušnými právními předpisy Společenství.

Pokud by se Společenství stalo někdy v budoucnu členem ERI buď přímo nebo na základě jakéhokoli prostředníka, bude tato ERI považována za zařízení s právní subjektivitou podle článku 185 finančního nařízení. To platí také pro ERI, která získává příspěvky (provozní subvence) podle článku 185 finančního nařízení.

Pozměňovací návrh 56**Návrh nařízení
Čl. 16 – odst. 1 – písm. a**

a) právem Společenství, zejména tímto nařízením a rozhodnutími uvedenými v čl. 5 odst. 1 písm. a) a v čl. 10 odst. 1;

a) právem Společenství, zejména tímto nařízením a rozhodnutími uvedenými v čl. 5 odst. 1 písm. a) a v čl. 10 odst. 1 **a případně finančním nařízením;**

Pozměňovací návrh 57**Návrh nařízení
Čl. 18 – odst. 5**

5. Jestliže nebude zjednána náprava, může Komise zrušit rozhodnutí o zřízení ERI. Toto se oznámí ERI a zveřejní v řadě L Úředního věstníku Evropské unie. Vede k ukončení činnosti ERI.

5. Jestliže nebude zjednána náprava, může Komise zrušit rozhodnutí o zřízení **výzkumné infrastruktury se statusem** ERI. Toto se oznámí ERI a zveřejní v řadě L Úředního věstníku Evropské unie. Vede k ukončení činnosti ERI.

Pozměňovací návrh 58**Návrh nařízení
Čl. 18 – odst. 5a (nový)**

5a. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě výroční zprávu o činnosti a oznámí jim veškerá rozhodnutí přijatá podle odstavců 3 až 5.

Čtvrtek 19. února 2009

Změny úmluvy o budoucí mnohostranné spolupráci v oblasti rybolovu v severovýchodním Atlantiku *

P6_TA(2009)0059

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o návrhu rozhodnutí Rady o schválení změn Úmluvy o budoucí multilaterální spolupráci při rybolovu v severovýchodním Atlantiku umožňujících stanovení postupů pro urovnávání sporů, rozšíření oblasti působnosti úmluvy a přezkoumání cílů úmluvy (KOM(2008)0512 – C6-0338/2008 – 2008/0166(CNS))

(2010/C 76 E/20)

(Postup konzultace)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh rozhodnutí Rady (KOM(2008)0512),
  - s ohledem na článek 37 a čl. 300 odst. 2 Smlouvy o ES,
  - s ohledem na čl. 300 odst. 3 první pododstavec Smlouvy o ES, podle kterého Rada konzultovala návrh s Parlamentem (C6-0338/2008),
  - s ohledem na článek 51 a čl. 83 odst. 7 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro rybolov (A6-0009/2009),
1. schvaluje změny Úmluvy o budoucí multilaterální spolupráci při rybolovu v severovýchodním Atlantiku;
  2. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu, Radě, Komisi.

Sankce vůči zaměstnavatelům státních příslušníků třetích zemí s nelegálním pobytem ***I

P6_TA(2009)0069

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví sankce vůči zaměstnavatelům státních příslušníků třetích zemí s nelegálním pobytem (KOM(2007)0249 – C6-0143/2007 – 2007/0094(COD))

(2010/C 76 E/21)

(Postup spolurozhodování: první čtení)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2007)0249),
- s ohledem na čl. 251 odst. 2 a článek 63 odst. 3 Smlouvy o ES, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C6-0143/2007),

Čtvrtek 19. února 2009

- s ohledem na článek 51 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a stanoviska Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A6-0026/2009),
1. schvaluje pozměněný návrh Komise ze dne 4. února 2009 ⁽¹⁾;
  2. schvaluje společné prohlášení připojené k tomuto usnesení;
  3. vyzývá Komisi, aby věc opětovně postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;
  4. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě a Komisi.

⁽¹⁾ Přijaté texty, P6_TA(2009)0043.

P6_TC1-COD(2007)0094

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 19. února 2009 s ohledem na přejetí směrnice č. 2009/.../ES Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví sankce vůči zaměstnavatelům státních příslušníků třetích zemí s nelegálním pobytem

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Evropským parlamentem a Radou, postoj Evropského parlamentu v prvním čtení odpovídá konečnému znění legislativního aktu, směrnici 2009/52/ES.)

PŘÍLOHA**Společné prohlášení Evropského parlamentu a Rady**

Parlament a Rada prohlašují, že pravidly týkajícími se subdodávek stanovenými v článku 8 [dřívejší článek 9] této směrnice nejsou dotčena jiná relevantní ustanovení, která budou přijata v budoucích legislativních nástrojích.

Statistika plodin ***I

P6_TA(2009)0070

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o statistice plodin (KOM(2008)0210 – C6-0179/2008 – 2008/0079(COD))

(2010/C 76 E/22)

(Postup spolurozhodování: první čtení)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2008)0210),
- s ohledem na čl. 251 odst. 2 a čl. 285 odst. 1 Smlouvy o ES, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C6-0179/2008),

Čtvrtek 19. února 2009

- s ohledem na článek 51 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova (A6-0472/2008),
- 1. schvaluje pozměněný návrh Komise;
- 2. vyzývá Komisi, aby věc opětovně postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;
- 3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě a Komisi.

P6_TC1-COD(2008)0079

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 19. února 2009 k přijetí Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2009 o statistice plodin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 837/90 a (EHS) č. 959/93

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Evropským parlamentem a Radou, postoj Evropského parlamentu v prvním čtení odpovídá konečnému znění legislativního aktu, nařízení (ES) č. 543/2009)

Některá pravidla týkající se aromatizovaných vín, aromatizovaných vinných nápojů a aromatizovaných vinných koktejlů (přepracované znění) ***I

P6_TA(2009)0071

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o obecných pravidlech pro definici, označování a obchodní úpravu aromatizovaných vín, aromatizovaných, vinných nápojů a aromatizovaných vinných koktejlů (přepracované znění) (KOM(2007)0848 – C6-0006/2008 – 2007/0287(COD))

(2010/C 76 E/23)

(Postup spolurozhodování: přeprocování)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2007)0848),
- s ohledem na čl. 251 odst. 2 a články 37 a 95 Smlouvy o ES, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C6-0006/2008),
- s ohledem na dopis ze dne 2. února 2009, v němž se zástupce Rady zavázal k přijetí návrhu v pozměněném znění v souladu s čl. 251 odst. 2 druhým pododstavcem první odrážkou Smlouvy o ES,
- s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 28. listopadu 2001 o systematictějšímu využívání metody přeprocování právních aktů ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 77, 28.3.2002, s. 1.

Čtvrtek 19. února 2009

- s ohledem na články 80a a 51 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti a stanovisko Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova (A6-0216/2008),
- A. vzhledem k tomu, že podle poradní skupiny složené ze zástupců právních služeb Evropského parlamentu, Rady a Komise daný návrh neobsahuje žádné jiné věcné změny než ty, které byly jako takové v návrhu označeny, a vzhledem k tomu, že pokud jde o kodifikaci nezměněných ustanovení předchozích aktů se změnami, je návrh prostou kodifikací stávajících znění bez jakékoli změny jejich věcného obsahu,
1. schvaluje návrh Komise ve znění upraveném podle doporučení poradní skupiny složené z právních služeb Evropského parlamentu, Rady a Komise a takto pozměněný;
  2. vyzývá Komisi, aby věc opětovně postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;
  3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě a Komisi.

P6_TC1-COD(2007)0287

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 19. února 2009 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2009 o obecných pravidlech pro definici, popis a obchodní úpravu aromatizovaných vín, aromatizovaných, vinných nápojů a aromatizovaných vinných koktejlů (přepracované znění)

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Evropským parlamentem a Radou, postoj Evropského parlamentu v prvním čtení odpovídá konečnému znění legislativního aktu, nařízení (ES) č. ....)

Snížené sazby daně z přidané hodnoty *

P6_TA(2009)0072

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o návrhu směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o snížené sazby daně z přidané hodnoty (KOM(2008)0428 – C6-0299/2008 – 2008/0143(CNS))

(2010/C 76 E/24)

(Postup konzultace)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh Komise předložený Radě (KOM(2008)0428),
- s ohledem na článek 93 Smlouvy o ES, podle kterého Rada konzultovala s Parlamentem (C6-0299/2008),
- s ohledem na článek 51 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru a stanovisko Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů (A6-0047/2009),

Čtvrtek 19. února 2009

1. schvaluje pozměněný návrh Komise;
2. vyzývá Komisi, aby návrh v souladu s čl. 250 odst. 2 Smlouvy o ES změnila odpovídajícím způsobem;
3. vyzývá Radu, aby informovala Parlament, bude-li mít v úmyslu odchýlit se od znění schváleného Parlamentem;
4. vyzývá Radu, aby znovu konzultovala s Parlamentem, bude-li mít v úmyslu podstatně změnit návrh Komise;
5. pověřuje svého předsedu, aby postoj Parlamentu předal Radě a Komisi.

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 6
Návrh směrnice – pozměňující akt
Bod odůvodnění 4

(4) V tomto sdělení byl vyvozen závěr, že různé sazby DPH uplatňované na místně poskytované služby nepředstavují **žádnou reálnou hrozbu** pro bezproblémové fungování vnitřního trhu. Je proto vhodné všem členským státům umožnit, aby uplatňovaly snížené sazby DPH na takové služby, jako jsou služby s vysokým podílem lidské práce, na něž se vztahují přechodná ustanovení platná do konce roku 2010, služby související s bydlením a osobní péčí a restaurační služby. **Tyto změny členským státům umožní uplatňovat snížené sazby DPH na renovaci a opravy s cílem zvýšit úsporu energie a energetickou účinnost.**

(4) V tomto sdělení byl vyvozen závěr, že různé sazby DPH uplatňované na místně poskytované služby nepředstavují **žádné výrazné riziko** pro bezproblémové fungování vnitřního trhu **a mohou mít i pozitivní dopady v oblasti vytváření pracovních míst a boje proti šedé ekonomice.** Je proto vhodné všem členským státům umožnit, aby uplatňovaly snížené sazby DPH na takové služby, jako jsou služby s vysokým podílem lidské práce, na něž se vztahují přechodná ustanovení platná do konce roku 2010, služby související s bydlením a osobní péčí a restaurační služby. **Snížení sazeb DPH v těchto oblastech by mělo příznivé dopady, neboť by vedlo k reorganizaci mnoha odvětví služeb, ve kterých by se omezilo využívání nehlášené práce. Členské státy by měly poskytnout podnikům jednoznačné a dostupné pokyny o rozsahu uplatňování snížených sazeb DPH.**

Pozměňovací návrh 7
Návrh směrnice – pozměňující akt
Bod odůvodnění 4a (nový)

(4a) Pokud jde o odvětví bydlení, tato směrnice také umožňuje členským státům uplatňovat snížené sazby DPH na renovaci a opravy s cílem zvýšit úspory energie a energetickou účinnost.

Pozměňovací návrh 2
Návrh směrnice – pozměňující akt
Příloha – bod 5 a (nový)
 Směrnice 2006/112/ES
 Příloha III – bod 11

5a) bod 11 se nahrazuje tímto:

„11) dodání zboží a poskytnutí služeb obvykle určených pro zemědělskou výrobu, včetně strojů, vyjma hmotného majetku jako jsou budovy;“

Čtvrtek 19. února 2009

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 5**Návrh směrnice – pozměňující akt****Příloha – bod 7**

Směrnice 2006/112/ES

Příloha III – bod 16

(16) poskytnutí služeb pohřebních ústavů nebo krematorií, jakož i dodání souvisejícího zboží;

(16) poskytnutí služeb pohřebních ústavů nebo krematorií, jakož i dodání souvisejícího zboží, **jako jsou památníky, náhrobní kameny a jejich údržba.**

Pozměňovací návrh 4**Návrh směrnice – pozměňující akt****Příloha – bod 7 a (nový)**

Směrnice 2006/112/ES

Příloha III – bod 18 a (nový)

18a) doplňuje se úvodní věta, která zní:

„dětské ošacení a dětská obuv;“

Organizace a způsob práce Úřadu pro úřední tisky Evropské unie

P6_TA(2009)0079

Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady, Komise, Soudního dvora, Účetního dvora, Evropského hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů o organizaci a způsobu práce Úřadu pro úřední tisky Evropské unie (2008/2164(ACI))

(2010/C 76 E/25)

Evropský parlament,

- s ohledem na dopis svého předsedy ze dne 1. října 2008,
- s ohledem na návrh rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady, Komise, Soudního dvora, Účetního dvora, Evropského hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů o organizaci a způsobu práce Úřadu pro úřední tisky Evropské unie (SEK(2008)2109 - C6-0256/2008),
- s ohledem na čl. 254 odst. 1 a 2 Smlouvy o ES,
- vzhledem k prohlášení č. 3 o článku 10 Smlouvy o založení Evropského společenství připojeného k závěrečnému aktu mezivládní konference, která přijala Niceskou smlouvu,
- s ohledem na dopis Rady ze dne 26. ledna 2009, v němž ostatní orgány a instituce odpovědné za zřízení Úřadu pro úřední tisky informuje o určitých změnách v návrhu rozhodnutí, které schválil řídicí výbor Úřadu pro úřední tisky dne 9. ledna 2001 a které přijala Rada dne 19. ledna 2009 ⁽¹⁾,
- s ohledem na čl. 120 odst. 1 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro ústavní záležitosti a stanovisko Výboru pro právní záležitosti (A6-0426/2008),

⁽¹⁾ Dokument 14485/1/08 REV 1 a REV 2.

Čtvrtek 19. února 2009

- A. vzhledem k tomu, že Úřad pro úřední tisky Evropských společenství (OPOCE, dále jen „Úřad pro úřední tisky“) byl zřízen v roce 1969 rozhodnutím Evropského parlamentu, Rady, Komise, Soudního dvora a Hospodářského a sociálního výboru 69/13/EHS, ESUO, Euratom ⁽¹⁾,
- B. vzhledem k tomu, že výše uvedené rozhodnutí bylo pozměněno v roce 1980 ⁽²⁾ a poté zrušeno a nahrazeno novým rozhodnutím v roce 2000 ⁽³⁾,
- C. vzhledem k tomu, že Parlament v bodě 45 svého usnesení ze dne 29. ledna 2004 ⁽⁴⁾ o dělení absolutoria za rozpočtový rok 2001 vyslovil tuto připomínku: „[Parlament...] se domnívá, že – jak prokazuje případ OPOCE – u interinstitucionálních subjektů je zvláště obtížné určit jednoznačnou politickou odpovědnost; vyzývá proto orgány, aby přezkoumaly právní ustanovení, která se vztahují na stávající interinstitucionální subjekty, aniž by přitom ovšem byl zpochybněn princip interinstitucionální spolupráce, který umožňuje dosahovat značných úspor v rozpočtu Evropské unie; vyzývá proto evropské orgány, aby změnily právní základy interinstitucionálních subjektů tak, aby umožňovaly jednoznačně přiřknout správní a politickou odpovědnost“,
- D. vzhledem k tomu, že Komise předložila návrh nového rozhodnutí, kterým se zrušuje a nahrazuje nyní platné rozhodnutí 2000/459/ES, ESUO, Euratom,
- E. vzhledem k tomu, že tento návrh rozhodnutí má podrobněji stanovit pravomoci a úkoly Úřadu pro úřední tisky Evropské unie, odpovědnosti jednotlivých orgánů, úlohu řídicího výboru a ředitele Úřadu pro úřední tisky,
- F. vzhledem k tomu, že Úřad pro úřední tisky je subjektem zřízeným na základě společné dohody orgánů, a naplňuje tudíž všechna kritéria interinstitucionální dohody,
- G. vzhledem k tomu, že generální tajemníci všech zúčastněných orgánů dne 18. dubna 2008 tento návrh rozhodnutí schválili a předsednictvo Parlamentu s ním vyslovilo souhlas dne 3. září 2008,
- H. vzhledem k tomu, že čl. 120 odst. 1 jednacího řádu stanoví, že interinstitucionální dohody podepisuje předseda Parlamentu po jejich posouzení ve výboru příslušném pro ústavní otázky a po schválení Parlamentem,
1. schvaluje návrh rozhodnutí se změnami, které navrhla Rada a které jsou uvedeny v příloze;
  2. pověřuje svého předsedu, aby předal toto rozhodnutí pro informaci Radě, Komisi, Soudnímu dvoru, Účetnímu dvoru, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 13, 18.1.1969, s. 19.

⁽²⁾ Rozhodnutí 80/443/EHS, Euratom, ESUO ze dne 7. února 1980, kterým se mění rozhodnutí ze dne 16. ledna 1969 o zřízení Úřadu pro úřední tisky Evropských společenství (Úř. věst. L 107, 25.4.1980, s. 44).

⁽³⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady, Komise, Soudního dvora, Účetního dvora, Hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů 2000/459/ES, ESUO, Euratom ze dne 20. července 2000 o organizaci a způsobu práce Úřadu pro úřední tisky Evropských společenství (Úř. věst. L 183, 22.7.2000, s. 12).

⁽⁴⁾ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 29. ledna 2004 o krocích, které učinila Komise na základě připomínek obsažených v usnesení připojeném k rozhodnutí o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2001 (Úř. věst. C 96 E, 21.4.2004, s. 112).

Čtvrtek 19. února 2009

PŘÍLOHA

Návrh

**ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU, RADY, KOMISE, SOUDNÍHO DVORA,
ÚČETNÍHO DVORA, EVROPSKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO A SOCIÁLNÍHO VÝBORU
A VÝBORU REGIONŮ**

ze dne

o organizaci a způsobu práce Úřadu pro úřední tisky Evropské unie

EVROPSKÝ PARLAMENT,

RADA,

KOMISE,

SOUDNÍ DVŮR,

ÚČETNÍ DVŮR,

EVROPSKÝ HOSPODÁŘSKÝ A SOCIÁLNÍ VÝBOR,

VÝBOR REGIONŮ,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 8 rozhodnutí zástupců vlád členských států ze dne 8. dubna 1965 o zatímním umístění některých orgánů a útvarů Společenství⁽¹⁾ stanoví, že Úřad pro úřední tisky Evropských společenství (dále jen „úřad“) je umístěn v Lucemburku. Toto ustanovení bylo naposledy provedeno rozhodnutím 2000/459/ES, ESUO, Euratom⁽²⁾.
- (2) Na úřad se vztahují pravidla a předpisy platné pro úředníky a ostatní zaměstnance Evropských společenství. Je nutno přihlídnout k jejich nedávným změnám.
- (3) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství⁽³⁾ (dále jen „finanční nařízení“), obsahuje zvláštní ustanovení o způsobu práce úřadu.
- (4) V oblasti vydavatelství probíhá značný technický rozvoj, který je ve způsobu práce úřadu třeba zohlednit.

⁽¹⁾ Úř. věst. 152, 13.7.1967, s. 18.

⁽²⁾ Úř. věst. L 183, 22.7.2000, s. 12.

⁽³⁾ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

Čtvrtek 19. února 2009

- (5) V zájmu jednoznačnosti je zapotřebí tímto rozhodnutím zrušit a nahradit rozhodnutí 2000/459/ES, ESUO, Euratom,

ROZHODLY TAKTO:

Článek 1

Úřad pro úřední tisky

1. Úřad pro úřední tisky Evropské unie (dále jen „úřad“) je interinstitucionální úřad, jehož cílem je za co nejlepších podmínek zajišťovat vydávání publikací orgánů Evropských společenství a Evropské unie.

Za tím účelem úřad jednak umožňuje orgánům, aby plnily své povinnosti týkající se zveřejňování právních předpisů, a jednak přispívá k technickému vývoji a provádění informačních a komunikačních politik v oblastech své působnosti.

2. Úřad řídí ředitel podle strategických směrů, jež stanoví řídicí výbor. S výjimkou zvláštních ustanovení o interinstitucionálním poslání úřadu stanovených tímto rozhodnutím používá úřad správní a finanční postupy Komise. Při vypracovávání těchto postupů Komise přihlíží ke zvláštní povaze úřadu.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

- 1) „vydáváním“ veškerá činnost nezbytná pro vývoj, ověřování, opatřování mezinárodními standardními nebo katalogovými čísly, výrobu, katalogizaci, indexaci, šíření, propagaci, prodej, skladování a archivaci publikací v jakékoliv formě a úpravě stávajícími i budoucími metodami;
- 2) „publikací“ jakýkoliv zveřejněný text na jakémkoliv nosiči a v jakémkoliv formátu nesoucí mezinárodní standardní nebo katalogové číslo;
- 3) „povinnými publikacemi“ publikace vydávané na základě Smluv nebo jiných právních předpisů;
- 4) „nepovinnými publikacemi“ veškeré publikace vydávané v rámci působnosti každého orgánu;
- 5) „správou autorských práv“ potvrzení, že autorská nebo užitelská práva k publikacím, jejichž vydáváním byl úřad pověřen, náleží autorským útvarům, a správa těchto práv úřadem;
- 6) „čistými příjmy z prodeje“ celková částka faktur po odečtení poskytnutých komerčních slev, režijních nákladů a inkasních a bankovních poplatků;
- 7) „orgány“ orgány, instituce, a jiné subjekty zřízené Smlouvami nebo na jejich základě.

Článek 3

Působnost úřadu

1. Působnost úřadu se týká těchto oblastí:
  - a) vydávání *Úředního věstníku Evropské unie* (dále jen „Úřední věstník“) a záruka jeho autentičnosti;

Čtvrtek 19. února 2009

- b) vydávání ostatních povinných publikací;
  - c) vydávání nebo společné vydávání nepovinných publikací svěřených úřadu v rámci působnosti každého orgánu, zejména v souvislosti s komunikačními činnostmi orgánů;
  - d) vydávání nebo společné vydávání publikací z vlastního podnětu včetně publikací, jejichž účelem je zajistit propagaci jeho vlastních služeb; v této souvislosti si úřad může obstarávat překlady prostřednictvím smlouvy o poskytnutí služeb;
  - e) rozvoj, údržba a aktualizace služeb elektronického publikování určených veřejnosti;
  - f) zpřístupňování veškerých právních předpisů a jiných úředních textů veřejnosti;
  - g) uchovávání a zpřístupňování veškerých publikací orgánů veřejnosti v elektronické podobě;
  - h) přidělování mezinárodních standardních nebo katalogových čísel publikacím orgánů;
  - i) správa autorských práv k překladu a práv na rozmnožování publikací orgánů;
  - j) propagace a prodej publikací a služeb, které úřad nabízí veřejnosti.
2. Úřad poskytuje orgánům poradenství a pomoc týkající se
- a) programování a plánování jejich publikačních programů;
  - b) uskutečňování jejich edičních projektů na jakémkoli nosiči;
  - c) úpravy stránek a grafického zpracování jejich edičních projektů;
  - d) informací o vývoji trhů s publikacemi v členských státech a o tématech a titulech, které by mohly získat co nejširší okruh čtenářů;
  - e) stanovování edičních nákladů a vypracování distribučních plánů;
  - f) stanovování cen publikací a jejich prodeje;
  - g) propagace, šíření a vyhodnocování jejich bezplatných nebo prodejních publikací;
  - h) analýzy, vyhodnocování a skladby internetových stránek a služeb určených pro veřejnost;
  - i) vypracovávání rámcových smluv souvisejících s vydavatelskou činností;
  - j) technologického dohledu nad edičními systémy.

Čtvrtek 19. února 2009

Článek 4

Odpovědnost orgánů

1. Rozhodnutí o vydávání svých vlastních publikací spadá do výlučné pravomoci každého orgánu.
2. Orgány vydávají své povinné publikace s využitím služeb úřadu.
3. Své nepovinné publikace mohou orgány vydávat bez zapojení úřadu. V takovém případě orgány požádají úřad o mezinárodní standardní nebo katalogové číslo a předají úřadu elektronickou verzi publikace v libovolném formátu a případně rovněž dva výtisky publikace.
4. Orgány se zavazují, že zaručí ke všem součástem dané publikace veškerá autorská práva k překladu, práva na rozmnožování a práva na šíření.
5. Orgány se zavazují, že pro své publikace vypracují úřadem schválený distribuční plán.
6. Orgány mohou s úřadem uzavírat dohody o poskytování služeb, v nichž budou vymezeny podmínky jejich spolupráce.

Článek 5

Úkoly úřadu

1. Plnění úkolů úřadu zahrnuje zejména tyto úkony:
  - a) sestavování dokumentů určených k vydání;
  - b) přípravu, grafické zpracování, korekturu, úpravu stránek a kontrolu textů a jiných prvků v libovolném formátu nebo na libovolném nosiči při dodržení pokynů orgánů a typografických a jazykových norem pro podobu dokumentů stanovených ve spolupráci s orgány;
  - c) indexaci a katalogizaci publikací;
  - d) dokumentární analýzu textů zveřejněných v Úředním věstníku a úředních textů nezveřejněných v Úředním věstníku;
  - e) konsolidaci legislativních textů;
  - f) správu, rozvoj, aktualizaci a šíření mnohojazyčného thesauru Eurovoc;
  - g) tisk prostřednictvím dodavatelů;
  - h) dohled nad průběhem prací;
  - i) kontrolu jakosti;
  - j) kvalitativní a kvantitativní přejímku;

Čtvrtek 19. února 2009

- k) fyzické a elektronické šíření Úředního věstníku, dalších úředních textů nezveřejněných v Úředním věstníku a jiných nepovinných publikací;
  - l) skladování;
  - m) fyzickou a elektronickou archivaci;
  - n) dotisk vyčerpaných publikací a tisk na žádost;
  - o) sestavování konsolidovaného katalogu publikací orgánů;
  - p) prodejní činnost, která zahrnuje vydávání faktur, inkaso a převod příjmů a správu pohledávek;
  - q) propagaci;
  - r) tvorbu, nákup, řízení, aktualizaci, sledování a kontrolu adresářů orgánů a tvorbu cílových adresářů.
2. V rámci svých pravomocí nebo na základě přenesení pravomocí schvalující osoby orgány úřad zajišťuje
- a) sjednávání veřejných zakázek včetně právních závazků;
  - b) finanční dohled nad smlouvami s dodavateli;
  - c) potvrzování výdajů včetně kvalitativní a kvantitativní přejímky vyjádřené podpisem a „předáním k platbě“;
  - d) platební příkazy k výdajům;
  - e) příjmové operace.

Článek 6**Řídící výbor**

1. Zřizuje se řídicí výbor, v němž jsou zastoupeny všechny signatářské orgány. Řídící výbor se skládá z tajemníka Soudního dvora, náměstka generálního tajemníka Rady a generálních tajemníků ostatních orgánů nebo jejich zástupců. Evropská centrální banka se podílí na práci řídicího výboru jako pozorovatel.
2. Řídící výbor jmenuje předsedu, kterého volí z řad svých členů na dvouleté období.
3. Řídící výbor se schází z podnětu svého předsedy nebo na žádost některého orgánu nejméně čtyřikrát ročně.
4. Řídící výbor schválí svůj jednací řád, který je zveřejněn v Úředním věstníku.
5. Není-li stanoveno jinak, přijímá řídicí výbor rozhodnutí prostou většinou.

Čtvrtek 19. února 2009

6. Každý signatářský orgán tohoto rozhodnutí má v řídicím výboru jeden hlas.

Článek 7

Úkoly a odpovědnost řídicího výboru

1. Odchylně od článku 6 přijímá řídicí výbor ve společném zájmu orgánů a v rámci pravomocí úřadu jednomyslně tato rozhodnutí:
  - a) na návrh ředitele stanoví strategické cíle a pravidla způsobu práce úřadu;
  - b) stanoví hlavní směry obecných politik úřadu, zejména co se týče prodeje, šíření a vydávání publikací, a dbá na to, aby úřad přispíval k vývoji a provádění informačních a komunikačních politik v oblastech své působnosti;
  - c) na základě návrhu vypracovaného ředitelem úřadu schvaluje výroční zprávu o hospodaření, která je určena orgánům a týká se uskutečňování strategie a služeb, jež úřad poskytl. Do 1. května každého roku předá orgánům zprávu za předchozí rozpočtový rok;
  - d) schvaluje odhad příjmů a výdajů úřadu v rámci rozpočtového procesu týkajícího se provozního rozpočtu úřadu;
  - e) schvaluje kritéria, podle nichž úřad vede nákladové účetnictví, která přijímá ředitel úřadu;
  - f) předkládá orgánům návrhy na usnadnění činnosti úřadu.
2. Řídicí výbor přihlíží k obecným pokynům interinstitucionálních subjektů v komunikační a informační oblasti zřízených k tomuto účelu. Předseda řídicího výboru s těmito subjekty každoročně jedná.
3. Kontaktní osobou pro orgán příslušný pro udělení absolutoria u strategických rozhodnutí v oblastech působnosti úřadu je předseda řídicího výboru jakožto představitel interinstitucionální spolupráce.
4. Předseda řídicího výboru a ředitel úřadu stanoví vzájemnou dohodou pravidla vzájemného informování a komunikace, která jejich vztahy formalizují. Tato dohoda je dána členům řídicího výboru na vědomí.

Článek 8

Ředitel úřadu

Pod dohledem řídicího výboru a v rozsahu jeho pravomocí odpovídá ředitel úřadu za řádný chod úřadu. Při používání správních a finančních postupů jedná pod dohledem Komise.

Článek 9

Úkoly a odpovědnost ředitele úřadu

1. Ředitel úřadu zajišťuje sekretariát řídicího výboru a informuje řídicí výbor o výkonu svých funkcí prostřednictvím čtvrtletní zprávy.

Čtvrtek 19. února 2009

2. Ředitel úřadu předkládá řídicímu výboru návrhy na zlepšení provozu úřadu.
3. Po konzultaci stanoviska řídicího výboru stanoví ředitel úřadu povahu služeb, které může úřad poskytovat orgánům za úplatu, a rovněž jejich ceník.
4. Po schválení řídicím výborem stanoví ředitel úřadu kritéria, podle kterých úřad vede nákladové účetnictví. Po dohodě s účetním Komise vymezí podmínky účetní spolupráce mezi úřadem a orgány.
5. V rámci rozpočtového procesu týkajícího se provozního rozpočtu úřadu ředitel úřadu vypracovává návrh odhadu příjmů a výdajů úřadu. Po schválení řídicím výborem jsou tyto návrhy předloženy Komisi.
6. Ředitel úřadu rozhodne, zda a za jakých podmínek lze vydávat publikace třetích osob.
7. Ředitel úřadu se podílí na interinstitucionálních činnostech v oblasti informací a komunikace v oblastech působnosti úřadu.
8. Pokud jde o vydávání právních předpisů a úředních dokumentů týkajících se legislativního postupu, včetně Úředního věstníku, ředitel úřadu
  - a) působí tak, aby příslušná místa jednotlivých orgánů přijala zásadní rozhodnutí, která mají používat všechny orgány společně;
  - b) předkládá návrhy na zlepšení struktury a podoby Úředního věstníku a úředních legislativních textů;
  - c) předkládá orgánům návrhy na harmonizaci úpravy zveřejňovaných textů;
  - d) zkoumá obtíže vyskytující se při běžných činnostech, vydává v rámci úřadu pokyny nezbytné k odstranění těchto obtíží a podává orgánům doporučení, jak je překonat.
9. V souladu s finančním nařízením ředitel úřadu vypracovává výroční zprávu o činnosti, která pokrývá hospodaření s prostředky přidělenými Komisí a jinými orgány na základě finančního nařízení. Tuto zprávu zasílá Komisi a příslušným orgánům a na vědomí řídicímu výboru.
10. Informační a konzultační postupy mezi členem Komise pověřeným vztahy s úřadem a ředitelem úřadu v souvislosti s přidělováním prostředků Komise a plněním rozpočtu se stanoví vzájemnou dohodou.
11. Ředitel úřadu odpovídá za uskutečňování strategických cílů stanovených řídicím výborem, za řádné řízení úřadu, za jeho činnosti a za hospodaření s rozpočtem.
12. Nerozhodne-li řídicí výbor na návrh svého předsedy nebo ředitele úřadu jinak, použijí se v nepřítomnosti ředitele nebo v případě překážek výkonu jeho funkce pravidla zastupování na základě služebního postavení nebo odsloužených let.

Čtvrtek 19. února 2009

13. Ředitel úřadu informuje orgány ve čtvrtletní zprávě o plánování a čerpání zdrojů a o postupu prací.

Článek 10

Zaměstnanci

1. Po jednomyslném schválení řídicím výborem jmenuje Komise zaměstnance do funkce generálního ředitele a ředitele. Na generálního ředitele a na ředitele (třídy AD 16 / AD 15 / AD 14) se vztahují pravidla Komise v oblasti mobility a hodnocení vyšších řídicích pracovníků. Blíží-li se úředníkovi zastávajícímu takové místo lhůta mobility běžně stanovená v příslušných pravidlech, uvědomí Komise řídicí výbor, který v daném případě může vydat jednomyslné stanovisko.
2. Řídicí výbor se přímo účastní řízení, jež případně předcházejí jmenování úředníků a ostatních zaměstnanců úřadu, kteří mají zastávat funkce generálního ředitele (třídy AD 16 / AD 15) a ředitele (třídy AD 15 / AD 14), zejména pokud jde o oznámení o náboru, posuzování přihlášek a jmenování porot pro výběrová řízení na tyto typy pracovních míst.
3. Pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování a orgánu oprávněného k uzavírání pracovních smluv vykonává ve vztahu k úředníkům a zaměstnancům přiděleným k úřadu Komise. Komise může některé z těchto pravomocí přenést v rámci Komise nebo na ředitele úřadu. Pravomoci se přenášejí za stejných podmínek jako u generálních ředitelů Komise.
4. S výhradou odstavce 2 se ustanovení a postupy schválené Komisí pro používání služebního a pracovního řádu vztahují na úředníky a ostatní zaměstnance přidělené do úřadu za stejných podmínek jako u úředníků a ostatních zaměstnanců Komise služebně přidělených v Lucemburku.
5. Každé oznámení o náboru zveřejněné v rámci úřadu se dává na vědomí úředníkům všech orgánů, jakmile orgán oprávněný ke jmenování nebo orgán oprávněný k uzavírání pracovních smluv rozhodne o obsazení tohoto pracovního místa.
6. Ředitel úřadu informuje řídicí výbor o personální agendě čtvrtletně.

Článek 11

Finanční aspekty

1. Rozpočtové prostředky úřadu, jejichž celková výše se zanáší do zvláštní rozpočtové linie v oddílu Komise, se podrobně uvedou v příloze tohoto oddílu. Příloha má podobu výkazu příjmů a výdajů členěného stejným způsobem jako oddíly rozpočtu.
2. Pracovní místa přidělená úřadu se uvedou v příloze k plánu pracovních míst Komise.
3. Každý orgán jedná jako schvalující osoba ve vztahu k příslušným prostředkům v linii „Výdaje na publikace“ svého rozpočtu.
4. Každý orgán může přenést své pravomoci schvalující osoby na ředitele úřadu, pokud jde o správu prostředků zapsaných v jeho oddílu, a vymezit hranice a podmínky tohoto přenesení pravomocí v souladu s finančním nařízením. Ředitel úřadu informuje řídicí výbor o přenesení pravomocí čtvrtletně.

Čtvrtek 19. února 2009

5. Rozpočtové a finanční řízení úřadu se provádí v souladu s finančním nařízením a prováděcími předpisy k němu a s finančním rámcem platným v Komisi, a to i v případě prostředků přidělených jinými orgány, než je Komise.

6. Účetnictví úřadu je vedeno v souladu s účetními pravidly a metodami schválenými účetním Komise. Úřad vede oddělené účetnictví pro prodej Úředního věstníku a publikací. Čisté příjmy z prodeje jsou odváděny orgánům.

Článek 12**Kontrola**

1. V souladu s finančním nařízením vykonává v úřadu funkci interního auditora interní auditor Komise. Úřad zajistí vlastní interní audit podle podmínek, které odpovídají podmínkám stanoveným pro generální ředitelství a útvary Komise. Orgány mohou ředitele úřadu požádat, aby do pracovního programu oddělení interního auditu úřadu zařadil zvláštní audity.

2. Úřad zodpoví veškeré otázky spadající do jeho působnosti v souvislosti s posláním Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF). Pro zabezpečení ochrany zájmů Evropské unie je vypracována dohoda, která stanoví podmínky vzájemného informování mezi předsedou řídicího výboru a ředitelem úřadu OLAF.

Článek 13**Reklamace a žádosti**

1. Úřad je příslušný zodpovídat otázky evropského veřejného ochránce práv a evropského inspektora ochrany údajů v rozsahu své působnosti.

2. Každé soudní řízení v oblasti působnosti úřadu je vedeno proti Komisi.

Článek 14**Přístup veřejnosti k dokumentům**

1. Ředitel úřadu přijímá rozhodnutí stanovená v článku 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise⁽¹⁾. V případě zamítnutí přijímá rozhodnutí o potvrzujících žádostech generální tajemník Komise.

2. Úřad má k dispozici rejstřík dokumentů v souladu s článkem 11 nařízení (ES) č. 1049/2001.

Článek 15**Zrušení**

Zrušuje se rozhodnutí 2000/459/ES, ESUO, Euratom.

Odkazy na zrušené rozhodnutí se považují za odkazy na toto rozhodnutí.

Článek 16**Účinek**

Toto rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

Čtvrtek 19. února 2009

V Bruselu a Lucemburku dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Komisi
předseda

Za Účetní dvůr
předseda

Za Radu
předseda/předsedkyně

Za Soudní dvůr
předseda

Za Evropský hospodářský a sociální výbor
předseda

Za Výbor regionů
předseda

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 76 E/16	Revize evropského nástroje sousedství a partnerství Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o revizi evropského nástroje sousedství a partnerství (2008/2236(INI))	83
2010/C 76 E/17	Boj proti Alzheimerově chorobě Písemné prohlášení Evropského parlamentu o prioritách boje proti Alzheimerově chorobě	90

II Sdělení

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropský parlament

ZASEDÁNÍ 2008–2009

Dílčí zasedání od 18. do 19. února 2009

Zápis z tohoto zasedání byl zveřejněn v [Úř. věst. C 202 E, 27.8.2009](#)

PŘIJATÉ TEXTY

Čtvrtek 19. února 2009

2010/C 76 E/18	Postup s přidruženými výbory – zjištění usnášenišchopnosti (Výklad článků 47 a 149 jednacního řádu) Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o výkladu čl. 47 a čl. 149 odst. 4 jednacního řádu o účasti předsedů podvýborů a zjištění usnášenišchopnosti	93
----------------	--	----

III Přípravné akty

Evropský parlament

ZASEDÁNÍ 2008–2009

Dílčí zasedání od 18. do 19. února 2009

Zápis z tohoto zasedání byl zveřejněn v [Úř. věst. C 202 E, 27.8.2009](#)

PŘIJATÉ TEXTY

Čtvrtek 19. února 2009

2010/C 76 E/19	Právní rámec Společenství pro evropskou výzkumnou infrastrukturu (ERI) * Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o návrhu nařízení Rady o právním rámci Společenství pro evropskou výzkumnou infrastrukturu (ERI) (KOM(2008)0467 – C6-0306/2008 – 2008/0148(CNS))	94
----------------	--	----

2010/C 76 E/20	Změny úmluvy o budoucí mnohostranné spolupráci v oblasti rybolovu v severovýchodním Atlantiku * Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o návrhu rozhodnutí Rady o schválení změn Úmluvy o budoucí multilaterální spolupráci při rybolovu v severovýchodním Atlantiku umožňujících stanovení postupů pro urovnávání sporů, rozšíření oblasti působnosti úmluvy a přezkoumání cílů úmluvy (KOM(2008)0512 – C6-0338/2008 – 2008/0166(CNS))	107
2010/C 76 E/21	Sankce vůči zaměstnavatelům státních příslušníků třetích zemí s nelegálním pobytem ***I Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví sankce vůči zaměstnavatelům státních příslušníků třetích zemí s nelegálním pobytem (KOM(2007)0249 – C6-0143/2007 – 2007/0094(COD))	107
	P6_TC1-COD(2007)0094 Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 19. února 2009 s ohledem na přejetí směrnice č. 2009/.../ES Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví sankce vůči zaměstnavatelům státních příslušníků třetích zemí s nelegálním pobytem	108
	PŘÍLOHA	108
2010/C 76 E/22	Statistika plodin ***I Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o statistice plodin (KOM(2008)0210 – C6-0179/2008 – 2008/0079(COD))	108
	P6_TC1-COD(2008)0079 Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 19. února 2009 k přijetí Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2009 o statistice plodin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 837/90 a (EHS) č. 959/93	109
2010/C 76 E/23	Některá pravidla týkající se aromatizovaných vín, aromatizovaných vinných nápojů a aromatizovaných vinných koktejlů (přepřacované znění) ***I Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o obecných pravidlech pro definici, označování a obchodní úpravu aromatizovaných vín, aromatizovaných vinných nápojů a aromatizovaných vinných koktejlů (přepřacované znění) (KOM(2007)0848 – C6-0006/2008 – 2007/0287(COD))	109
	P6_TC1-COD(2007)0287 Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 19. února 2009 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2009 o obecných pravidlech pro definici, popis a obchodní úpravu aromatizovaných vín, aromatizovaných vinných nápojů a aromatizovaných vinných koktejlů (přepřacované znění)	110
2010/C 76 E/24	Snížené sazby daně z přidané hodnoty * Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o návrhu směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o snížené sazby daně z přidané hodnoty (KOM(2008)0428 – C6-0299/2008 – 2008/0143(CNS))	110
2010/C 76 E/25	Organizace a způsob práce Úřadu pro úřední tisky Evropské unie Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady, Komise, Soudního dvora, Účetního dvora, Evropského hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů o organizaci a způsobu práce Úřadu pro úřední tisky Evropské unie (2008/2164(ACI))	112
	PŘÍLOHA	114

Vysvětlivky k použitým symbolům

- * Konzultace
- **I Spolupráce: první čtení
- **II Spolupráce: druhé čtení
- *** Postup souhlasu
- ***I Spolurozhodování: první čtení
- ***II Spolurozhodování: druhé čtení
- ***III Spolurozhodování: třetí čtení

(Druh postupu se určuje právním základem navrženým Komisí)

Politické pozměňující návrhy: nový text či text nahrazující původní znění je označen tučně a kurzivou; vypuštění textu je označeno symbolem ¶ .

Technické opravy a úpravy ze strany příslušných oddělení: nový text či text nahrazující původní znění je označen kurzivou; vypuštění textu je označeno symbolem ¶¶.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2010 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepisovat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nosiče CD-ROM budou během roku 2010 nahrazeny nosiči DVD.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

